

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سه‌ر: به‌دران شه‌حمهد حه‌یب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌په‌کی خانزاد، هه‌ولێر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

PDF4Kurd

سه‌رده‌می بی تاوانی

دکتۆر قوتبەدین سادقی

سەردەمی بێ تاوانی

شانۆنامە

وەرگیترانی لە فارسییەوه

نەجیبە ئەحمەد

ناوی کتیب: سەردەمی بێ تاوانی-شانۆنامە

نووسینی: دکتۆر قوتبەدین سادقی

وەرگیترانی لە فارسییەوه بۆ کوردی: نەجیبە ئەحمەد

بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۱۱۴

دەرھێنانی هونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب

بەرگ: شکار عەفان نەقشبەندی

نووسینی سەر بەرگ: محەمەد زاده

پیت لێدان: ئاراس ئەکرەم

هەلەگری: محەمەد حەمە باقی + شێرزاد فەقی ئیسماعیل

سەرپەرشتییی کاری چاپخانە: ئاوردەحمان مەحمود

تیریتژ: ۱۶۰۰

چاپی یەکەم - چاپخانەی وەزارەتی پەرودەرە، هەولێر - ۲۰۰۲

لە کتیبخانەی بەریتۆبەرایەتی گشتییی رۆشنبیری و هونەر لە هەولێر ژمارە

(۴۸۱) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوہتی

له جياتی پيشه کی

دکتور قوتبه دینی سادقی ناویکی دره وشاوه و ناسراوی بواره ره نگینه کانی جیهانی شانۆ و سینه مای نه مرۆی سهرتاسه ری ئیرانه، که بهرده وام خه ریکی کار و بهرهمی نوییه و له هه ندی له و کاره هونه ربیانه بیدا (به و هویه وه که خۆی به ره چه له ک و به هه ست کورده) بۆن و بهرامه ی خه م و تاواتی مرۆقی کوردییان پتویه.

به م بۆنه یه وه کاتێ له ته ک خۆیدا باسی پرۆژه ی وه رگێرانی شانۆنامه کانیمان کرد، چه پکیک له شانۆنامه کانی بۆ ئاماده کردم و منیش دوا ی خویندنه وه بیان، پيشه کی و وه ک سهرتا نه م دوو بهرهمه م لی گولچن کردن. به هیوا ی نه وه ی له داهاتوودا بتوانم چه ند کارتیکی تری نه م هونه رمه نده بهرهدار و پرکاره بۆ خوینه رانی شانۆی کوردی وه ریگێرم. ده خوازم به م کاره توانییتم به شیک له و ناویانگه هونه ربیه جوان و شیاوه ی نه م هونه رمه نده، که له سهرتاسه ری ئیران و لای خوینه رانی فارسی زمان هه یه تی، به خوینه رانی زمانی کوردیشی بگه یه نم. نه م دوو بهرهمه م که من وه رمگێراون بریتین له:

۱- سهردهمی بی تاوانی:

گێرانه وه یه کی هونه ربیانه ی چر و خیرای میژوی نه ته وه ی کورده، که له روانگه ی کارساتی دلته زین و کیمیاویبارانی شاری هه له بجه ی شه هیده وه ده روانیته نه و زولم و زۆره ی به ریژایی میژوو له میلله تی کورد کراوه. نووسه ر له م بهرهمه میدا ده لێ نه و جوژه زولمه ی له هه له بجه دا، بهرامبه ر به گه لیکی بی پشتیوانی وه کو کورد کراوه، له هیچ سهرده مه یکدا نه وه نده تاوان نه کراوه، بریوایشی وایه که زۆر تاوانی تر بهر له هه له بجه بهرامبه ر به کورد کراوه، که هه له بجه درێژه ی نه و تاوانانه یه.

له زۆر جیگه ی شانۆنامه که دا وه کو خۆی ده لێ زمانی گێرانه وه که ی به گشتی به ته نز (توانج و لاقرتی) و به تاییه تیش به شیعر سپاردووه، له مه شدا ههروه ک خۆی ده لێ: ریبازی رپالزمی شاعیرانه ی په یه و کردووه، که وه کو چۆن (لۆرکا) له (شایی خوتین) دا نه و کاره ی کردووه، له هه مان کاتیشدا ده یه وئ له م شانۆنامه یه دا به خوینه ران و بینهران بلێ نه و خه لکه ی نه م زولمه بیان لی کراوه، خاوه نی رۆحیکی به رزی مرۆفانه ن و چه نده

دلپاک و هه ست شاعیرانه ن که ده توانن جوانترین قسه و بیربان به شیعر ده ربیرن (*). نه م شانۆنامه یه له بته رده تا به زمانی فارسی نووسراوه و چه ندان جار و له زۆره ی شماره گه وره کانی ئیران به زمانی فارسی و له نه ورۆزی (۲۰۰۱) یشدا له شاری هه ولییر به زمانی کوردی له سه ر شانۆ پیشکه ش کراوه. نه م شانۆنامه یه له هه ر جیگایه کدا پیشکه ش کرابی، دهنگو سه دای تایبه تی له ناو بینهراندا بووه، مایه ی باسوخواسی چاپه مه نبیه کان و جیتی سه رنج و لی وردبوونه وه ی ره خنه گران و شاره زایان بووه.

۲- موباره ک پاسه وانی بچووک:

نه م شانۆنامه یه باس له وه ده کات که هه ر مرۆقییک ده بیج به راده ی بی و هۆشی، نه رکی پی بسپێردی، واته نه گه ر گه وره کان ده سته جلی خۆبان کرده بهر مناله کان بیان (نه وه ی دوا ی خۆبان) و پیتلاوی خۆبان بیان کرده پیتیان و کلاوی خۆبان بیان کرده سه ربان و دارده سته که ی خۆشیا بیان دایه ده ست نه وان، بی نه وه ی تۆوی هۆش و بیربان تیدا بچین. بی نه وه ی عه قل و ژیری بیان په روه رده بکه ن و ریکه ی روویه روو بوونه وه بیان له گه ل زولم و سته می ده ورپشتیاندا نیشان بدن، بی گومان نه و نه وه یه، نه ک هه ر ته مه نی، به لکو هه رچییه کی هه یه له نیشتمان و میلله ت و فه ره ه نگ و ته نانه ت که سوکاریشی له ده ست ده دا و ناکام و نائومید، کاتێ به خۆیدا دپته وه رۆژگار ده میکه به جیتی هیشتووه.

نه جیه نه حمه د

سه قز- هاوینی ۲۰۰۱

(* گۆفاری رامان ژماه ۲۲-۲۸ل)

سوپاس بۆ خوشكى ميههريان و نووسهري ناسراو:
داده نه جيبيه نه حمهه د، كه له سهه پيشنباري خۆم و له نپوان
چهند شانۆنامه يه كي ترمدا، ئەم دوو شانۆنامه يه مي بۆ زماني
شيري ني كوردي وه رگيپراون.
هيوادارم به هه مان ميهه ريه بانييه وه و له داها توويه كي نزيكدا
بتواني سه رجه مي شانۆنامه كاني تريشم هه ر به و زمانه
شيرينه ته رجه مه بكات. دووباره سوپاس و ئاواتي
سه ركه وتني زياتر بۆ داده نه جيبيه.

دكتور قوتبه دين سادقي
٢٠٠١/٩/١٦ زاييني ١٣٨٠/٦/٣٠ هه تاوي
تاران

شانو نامہ ییہ کہم

سہر دہمی بیّ تاوانی

رېشەمان يەكە و تا سەر ئىسقان ھاودەردىن؟ ئەگەر بزانى چەندە نېگەرانت بوون! ھەمويان شلەئابوون. ئەويش چۆن شلەئانېك! نە ھېچت ئەوت. نە ھېچت ئەخوارد، جوولەيەكىشت نەبوو. نە برژانگىكت ئەجووللا. نە دلۆيىن فرمىسكت ھەبوو. رۆژى يەكەم وات ترساندم، گريانم ئەھات، پاشان بەجۆرىك راھاتم كە كەم لەگەلتا سازام و دەر بارەى ھەموو شتېك بۆت ئەدوام. لەگەل ھەموو ئەمانەشدا تۆ بە تەواوتى لېرە و لە من و لە دەرووبەرت دابرايووى. ھېچ شتېك بۆ تۆ حەقىقەتى نەبوو. ئەمەش بەلای منەو نەختېك سەير بوو. بەلام ھەر چاكتەر وابوو كە لەگەلتا بدوئيم. زۆرجار ھەستم ئەكرد گوئت لېمە و وردە وردە خەرىكى بەرەولاي ئېمە ئەگەر ئېتتەو... بەھەر حال دلخۆشم كە ئەتېنم وەكو جارن تەر و تەمىز و رووخۆش و زۆرىش ئەدوئېت. دلخۆشم داھە، زۆر دلخۆش، زۆر....

(داھە رووناك ماچ ئەكات)

بەدرئىي ئەو ماوئەيە لېرەبوويت و لېرەش نەبووى، منىش تا بلتېي بېتاقەت و سارد و بېگيان بېووم. جا تۆ نازانى ئىستا چەندە دلخۆشم. ئاخىرى گەر ئايتەو و مۆرى بېدەنگىت شكاند، منت دېتەو و ياد؟! كەژالم داھە؟! كەژالم، سستەرەكت.

داھە رووناك: بېگومان نازبەكەم. تۆ (كانى) ى ھاوئى خۆشەوئېستەكەم. زۆرم تاسە كرىدبووى، تۆ بۆ كوئى چووبووى؟ لە بەرئەبەرايەتى زېندانەكەدا بەرەوئەشت بووى؟ وەرە با كولىچەكەكت بەدەمى، لەوانەشە حەزت لە نوقل و نەبات بېت؟ چەند دانەيەكەم پېتە ھى شەوى بووكتېنئېيەكەمە ماوئە. پېتە ماوئە لېرەدا بېت، راوئەستە بۆت دەرھېنم.

(وەكو گرىتې چمكىكى لەچكەكەى بكا تەوئە)

كەژالم: نوقل نا داھە. ئەمرو رۆژى ناخۆشئېيەكانمانە نەك جەژن و شادى، ئەزانى ئەمرو بېست و پېنجى مانگى رەشەمئېيە؟ نا تۆ نازانى و منىش نازانم، بۆچى ئەبىن لە رۆژئىكى وادا كۆتايى بەو بېدەنگىيە كوشندەبەت بەئىنى، ھەر چەندە ئەمە ئەبى نېشانەيەكى باش بى. تۆ لەو جوولە بېگيانە، لەو نېگا ئەبلەقە، لەو تېرمانە سەيرەى لە من و لە دنياى برېبووى و نەئەجوولاي، رزگارت بوو. ئەمرو رۆژئىكى چاكە و تۆش بەھۆشى و پېئەكەنى داھە، تۆ بېزەت ھاتوئەتى... بزە.

سەردەمی بئى تاوانى (*)

كەسەكان:

كەژالم

رووناك

پرشنگ

(تاران، كات: ئىستا. ژورئىكى ئاسايشگايەك) (۱)

كەژالم: رۆژ باش داھە. پېم واھە ئەمرو لەھەموو رۆژەكان باشتىرى. دلخۆشم بەوئەى كە بەپتوئە تەبېنم. ماوئەكە چاوپروانى ئەمەم. زۆرىش بەختەوئەم كە ئاوا چاك و بەزەوقى. تۆ من ئەناسى، وانئېيە؟ منم كەژالم! كەژالم! ئەمىنى؟ جوان چاوم لېكە! كەژالم! داھە! داھە! داھە! داھە! داھە!

داھە رووناك: كېيە؟ تۆ كېيى؟ ئاھ تۆى (كانى)؟ تۆى؟ دلخۆشم بەھاتنت. دلخۆشم كە منت لەبېر بوو. بەسواری ئەسپ ھاتى، يان بەجېب؟ رەنگە ئەم گشتە كېو و دۆلەت بەپى پېتوئې؟ بەھەر حال دلخۆشم، يەكجار دلخۆش. شتېك ئەخۆى؟ بېوورە من ھەر تۆزى سېرىنچك (۲) و گوئزىم لا ماوئە. تۆزىكىش مېوژ. مېوژى سەوز. تۆ رەنگى سەوزت خۆشەوئە؟ من نا. من ھەموو جېبەك سوور ئەبېنم، تەنانەت ئەم مېوژانەش، نامەوئى زوو لېرە برۆى، تۆزىكى ترىش لە لام مېئە، ئەمىنى؟

كەژالم: بېگومان ئەمىنم! چەندە چاكە كە ئاوا ئەمناسئەتەوئە داھە! ئەزانى من ھەموو رۆژئىك لەلات بووم. بۆيە ھاتووم بۆ ئېرە تا ئاگام لېت بى، لەگەلت بەدوئيم. دەست و دەمو چاوت بشۆم. ورتكە و پرتكەكانت كۆكەمەوئە. وا چوار مانگ زىاترە بىن جوولە وەكو بەرد لەسەر ئەو تەختە كەوتووى، بېدەنگىت لېكردوئە و دەمت لە ھېچ نەداوئە. تېكراى پزىشك و سستەرەكان نېگەرانت بوون. تۆش لەمن زىاتر سەيرى كەسى ترت نە ئەكرد، بەراست بۆچى داھە؟ چۆن ئەتزانى

(*) ئەم دەقە بە دەستنووس لە ھونەرمەند (د. قوتبەدىن سادقى) وەرگىراوئە.

(۱) ئاسايشگا: نەخۆشخانەيەكە بۆ چارەسەركردنى نەخۆشى دەروونى.

(۲) سېرىنچك يان سىنجو.

دايه رووناك: ئەمزانى رۆژتەك ئەگەر یتەوه. ئەمزانى و دلنبايوم، كه ئەمۆر دوايەن. ئەمۆر دوايەن رۆژە... خاويەگيان سوياست ئەكەم. ئەزانم. ئەزانم. من رزگارم ئەبى و ئەوانىش رزگار ئەكەم. بۆ ئەوانەش ھەر سوياستگوزارم، ئەزانم ئەوه چارەنوسى ھەموومانە. ئاي سوياست، سوياست، سوياستى گەورە و مەزن... ئەمە پەرچووبەكە. پەرچووى دلخواز و ويستىبى من، دلخوازي من ئەوھەبە كە بە ئارەزووى خۆم بگەریمەوه. بگەریمەوه بۆ گەردوون. بگەریمەوه بۆ لای کردگار، بۆ لای ئەو كەسەى كە ويست و دەسلەتەى ھەبە بەسەر كىتو و زەريا و وشكى و دنياى بىبىرەنەوه... سوياست، سوياست... (ئەگرى). ئەى براكانم، خوشكەكانم، ئەوان چى؟ چىيان بەسەردى؟ بلىتى ئەو خراپىيەى دامىنى گرتوون، لەناو بچى؟ ئەوان چىيان لىدى؟ نا. ئەوان ناتوانن؟ ئەتوانن؟ لەوانەبە خەلكى تر بىن... لە كوتوھ؟ چۆن؟ بۆچى؟ لە كوتوھ بىن؟ نا، نا، رەحمەت، رەحمەت، رەحمەت بىنەرە، خاويە رەحمەتەن بۆ بىنەرە، (لە پرىتكدا شتىك بەدى ئەكات)، يا غەوسى گەيلانى! يا شای نەقشەبەند! يا پىر غەرب! نا. نا. نامەوى.. نا من نامەوى!.. لىرەدا ئەبىبىنم، لەويدا، لەويدا، لەو پشتمەوه چاوەروانە، لەويدا بەچىچكانەوه لە بۆسەدايه! لەبۆسەى مندایە!

كەژال: چى ئەلىبى دايه؟ ئىرە ھىچى لى نبىه.

دايه رووناك: پىت ئەلىم لەويە. وەكو ھەمىشە، سەبرى نەكەيت (كانى) بە ئازىزەكەم لائەكەيتەوه و سەبرى نەكەيت، ئەتدزى، تۆم لى ئەسىنى. ئىستا رىك لەدواتەوھە، لەدواى منىشەوه! ئەو خۆى لە پشتم ھەموو شتىكدا دائەشارى و چاوەرەئ ئەكات، ھەمىشە لە بۆسەدايه و چاوەرەئى بچووكترىن جوولەمانە، ئىمەش ئەبى بىبەزىنەن، زال بىن بەسەرىدا. ئەو چاوەرەئى رۆحمان داگىر بكات و بمانساىنى، سەبرىكە، سەبرىكە چاوەكانت بنوقىتەن. سەبرىكە مەكە. چاوەكانت بنوقىتەن و دوعا بكە، دوعا! چۆك دادە. چاوەكانت بنوقىتەن و دوعا بكە!

(كەژال چاوەكانى ئەنوقىنى، بەچۆكدا دىت و لائانەوه ئاسا دەست ئەكات بەدوعا كردن. رووناك وەكو ئەوھى شالا و بۆ دوژمن ببات) ملت بشكىنە شەيتان. گۆرت گوم كە لەعەتەى! ئەى گلاوھەپىسەى كە قەلەرەشى نەفرەتت بە ناوچاوان و سەر شانەكانتەوه ھەلئاسىوھ! ئەى شەرانى، فس فس پالەوانى سەرشان قورسى دەشتە داخراوھەكان، دەست ھەلگەرە لە پاكىتى و سىپىتى و بى تاوانى ئەو كچە. دەست ھەلگەرە.. دەست ھەلگەرە و پرۆ (تەواو ئەبى).

دەستەكانى بەدوعاوه ھەلئەبىرە و وەكو كەژال ئەكەوتە پارانەوه) رۆشست. رۆشست. سوياست بۆ خوا. سوياست. سوياست. وەرەوه سەرخۆت كچەكە، شەيتان و قەلەرەشەكانى ھەلاتن. وەرەوه سەرخۆت كانى. رزگارم كردى. وەرەبا پىتەكەوه گۆرانى بلىتىن، دلخۆش بىن (بەدەنگىتىكى بەرز گۆرانىبەكى نامۆ ئەلى).

كەژال: مەنومن دايه. ديسانەوه ھەرتۆ رزگارم كردمەوه. مەنومن....

دايه رووناك: بەبى بىروباوەر ناتوانىن ھىچ كارتىك بكەن ھىچ كارتىك. ناتوانىن دزى ئەم شەيتانە قەلەرەش بەشان و ئەم سەركردە شەيتان و خۆفۆشانە بچەنگىن.

(دووبارە وەكو ئەوھى لەلایەكى ترەوه شالا و بۆ دوژمن ببات)

گەرگن نۆكەرانى شەيتان، گەرگن چەكە لە پىبىانى دلپىس، ئەى خاينانى ولاتى نىوان دوو رووبار، ئەى بكوژانى كىتوھ بلىندەكان، گەرگن، ئاوارە و دابىژ دابىژ و چوار قاش بن و لە لمستانە داخراوھەكانتاندان ھەلپرووكىن! ھەلپرووكىن! ھەلپرووكىن!

كەژال: ئارام بەرەوه دايه رووناك، رۆشست، ئەوانە رۆشستن. ئىرە ئىتر كەسى لى نبىه، ھەر خۆمانىن. تەنيا. تەنيا من و تۆ لىرەن، تەنيا بىن.

دايه رووناك: (لەپرىتكدا گومان لە كەژال ئەكات) تەنيا؟ ئىمە تەنيا بىن؟ كچى ھەى كلۆل! وا ديارە كوئىرى! كەرى! جا باشە بەم كەرتىبەوه چۆن ئەتەوى ئەو رەنج و ماندووبوونەى لەگەلتا كىشاومە، بە ئاكام بگات؟ تا ئىستا خۆتت لە ئاوتىنەدا دىوھ؟ تۆ نەك ھەر شى و شىرە و ناشىرىنى، بەلكو بىن مىشك و كەرىشى. تۆ ئاومىدىم ئەكەيت. ئەگەر ئەترانى تا چ رادەبەك ئاومىدىم ئەكەيت، ئەچووى شەو و رۆژ ئەگرىبايت، قەنارەت بۆ خۆت ھەلئەخست.. ئەرى تۆ چىت لىم ئەوى؟ چى ئەكەيت لىرە؟ تۆ چىت؟ نەكا ئەم چلەك و پىسىبىانەى ئەيانشۆرى، بىيانووبەكى سادەى ئەو بەختەوھەرى و خۆشىبە قۆرانەت بىن، تاوھەكو بەرگەى بىتاقەتى و بىتەوھەبىبەكانى ژيان بگرى. ھا؟ ئەبى يارمەتەت بدم، ئەبى بىرت بىخەمەوه چەندە داماو و كلۆلى و لەم ترس و سامە مەزنىە نەزانىن رەھات بكەم، ئەمە ماىەى ئاومىدىبە، كچى تۆ كەى بەئاگا دىتت؟ ھا؟ كەى عاقل ئەبى و ئەم گشتە جەرەدە و رىگرانە ئەبىنى كە لە ھەموو جىبەكدا ھەن؟ نامەوى بىتگرىنم، بەلكو بۆ چاكەى خۆت ئەبىلەم، ئاخى كەى بەتەماى چاوتىكى باش بە دەورووبەرى خۆتدا بگىرى؟ كەى؟

که ژال: دایه هەر چیبه کی تۆ بیلایی من باوه ری بیته که م، هەر چیبه کیش پتیوست بی نهجیامی ئه دهم، به لام نازانم بۆچی به شی من هەر تیشکانه و سه رکه وتیتیک به ده ست ناهینم، له وانه شه ئه مه جوړه به خسته وه ریبه ک بیت، ئه وی ئه مه وی بیبینم نایبینم، ئه وی ئه مه وی به ده ستی بهینم، به ده ستی ناهینم یان له ده ستی ئه دهم. تۆ راست ده که ی تۆ ئه وه نده ژیاوی که له راستیی زیاتر هیچی تر نایینی، دایه تۆ تاقه که سیکی که راستیم پین ئه لیت، ئه وانی تر درۆ ئه که ن. ئه زانم، من ئافره تیک نیم وا به ئاسانی رازی بم، یان خو م به ده سه وه بدم، به لام هه ولتی خو م ئه دهم. له به رامبه ر راستی و راستگویی تۆدا هه ولتی خو م ئه دهم، هه ولته دهم باشتر بیبینم... باشتر بیبینم...

دایه پرووناک: رهنگه تۆی له راده ی ناسایی زیاتر پاراستی و خوشت نه زانی، ئه گینا به ر له مانه کاریکت ئه کرد، به ر له مانه پیت ئه نایه ناو دنیا ی به خسته وه ریبه وه. تۆ گیتژ و گه مرهیت، نه شاره زایت. هه رچه نده ئه مه خو ژۆر خرابیش نیسه، چونکه هیچ کاتیک وه کو مرۆف له شت ناگهیت. باوه ر بکه ئه گه ر تیبگه یشتیتایه له چ رۆژیکدای، ئیستا ده میتک بو له تاریکستانی نا ئومیدییه کانتدا مردبووی. نه زانین دزیوی کردوی، نه بوونی دزیوی کردوی، نازاری ده روونی دزیوی کردوی، به لام خو ت تیناگه ی. ئه بی سوپاسی خوا بکه ی بۆ ئه م دلئاسفی و ساده بییهت، منیش ئه گه ر خو په رست و خراب بوومایه، ئه متوانی به و ته مه لی و دزیویه وه لیت گه ریم و لیتگه ریم له و نه زانین و بی ئاگاییه دا پرزی، به لام من ئه مه م ناوی و ناشی به وی. ئه بی راستیت پی بلیم. راستی. بۆ بیستنی راستیش ئه بی خو ت بۆ هه مو سه ختییه ک ئاماده بکهیت، رزگاریشمان هه ر له ریگه ی راستییه وه به ده ست دیت، راستییش له ریگه ی هوشیاری و نازاره وه (۳)، راستی و نازار، نازار و راستی! سهیری من بکه. سهیری ئه م له شولاره م بکه! چالاکی و ناسکی و نه رمونۆلییم هی شیرینی ئه و ره نه جیه که کیشاومه، هه ر سووچیک برینیکی وایه که وره و غیره ت ئه خو لقیینی و جوانتری کردوم: ئه م یه که بان زامی (ناکری) یه، ئه مه نیشانه ی پینجوینه، ئه مه نیشانه ی هه ولیره، ئه م کوئه زامه شیان یادگاری (که رکوک) ه، ئه مانه راستییه کانی من و جوانترین

(۳) نازار: مه به ست له نازاری ده روونییه - له ده که ده (رهنج) ی به کارهیناوه، که به رامبه ر به (عه زاب) ی عه ریبه.

کردوم. من له و راستیانه وه ئه دره وشیمه وه، هه روه کو دره وشانه وه ی ئه و بۆما ئاگرینه ی که میتک و هانته ره کان رشتیان به سه رماندا، هه روه کو ئه و گولانه ی ئه یکه ن به سه ر بووکدا. ئه و گولانه ی له بوو کینییه که مدا کردیان به سه رما. کردیان به سه ر من و (وریا) دا، (وریا سوار). (له پرێکدا خه مبار ئه بی) بۆ چاکه ی خو ته که راستیت نیشان ئه دهم. تۆ ئه بی راستیی بناسی و بۆ کتۆلی و ناشیری نیست فرمیستک برتیژی و سوپاسی خواش بکه ی، چونکه له هیچ ناگه ی... له هیچ ناگه ی.. له هیچ ناگه ی.. ناگه ی..

که ژال: چه ندیم پین خو شه له لاتم دایه پرووناک، چونکه قسه کانت له گه ل راستیدا رووبه رووم ئه کاته وه. تۆ راستییه کی زیندووی. ته جه للی راستیت. تۆ هه ر خو ت راستیت. ئه وانی تر که له ده ره وه ی ئیره ن درۆن و.. منیش له درۆ ئه ترسم دایه. له و چوار مانگی بیده نگیه تدا تینگه یشتیم که چه ندیم پتیوست پیته، له گه ل تۆدا باشتر له ژیان ئه گه م، باشتر له دلاره واکه کانم ئه گه م، باشتر له و درۆ و که مه تر خه می و نه فره ته ی هه موولا به کیان لی ته نیوین ئه گه م. له فریو فیلی ئه و قه مه کیشه ئونیفورم له به ره ی تکریت، هه ر به لوتفی تۆشه وه له شه یدا یانی عه ره بیه تی جاهیلیش باشتر ئه گه م. پیم بلن دایه، پیم بلن تۆ هۆکاری به نه رته ی و راستی هه موو شته کان چاک ئه زانی، بۆچی جیا وازیمان هه یه؟ بۆچی ئه وه نده جیا وازین؟ من ناتوانم له مه بگه م. وا چوار ساله ولا تم به جیه یشتووه، چوار ساله له و کوچ و ره وه ترسناک و مه رگ هینه ره رزگارم بووه. من ئه متوانی به کیک بم له و دووسه د و هه شتا ئاواره یه ی له بانه بوون به قوربانی ته رزه و به فر، یه کیک بم له و سه د که سه ی له چه مه که ی (چۆمان) دا خنکان، یه کیک بم له و سی سه د که سه ی له (ساوجی) ی مه ریوان- دا له سه رما ره ق هه لاتن، یه کیک بم له و هه زار و دووسه د که سه ی له دۆلی (شلیر) دا له برسا مردن، یان یه کیک له وسه دان که سه ی که ئاوه به جو ش و خرو شه که ی سیروان (۴)، له سه رده شته وه له گه ل خویدا بردنی. هه زاران که س له سه رما و ماندویتی و برستییدا مردن و من مامه وه، تا تۆ بیبینم دایه. تا بتیبنم و بپرسم بۆچی جیا وازین. چوار ساله لیتره م و له خه لکه که ی ناگه م، ئه وانیش ئه مترسین، هه موویان له ناو ته میتکی ئه ستوری دوکله و ژاوه ژاودا گو م بوون و به په له پرووژییه کی ترسناکه وه له راکه راکدان، ئه وان به م راکه راک و دوکله

(۴) ریپه وی ناوی سیروان له پارێزگای (سنه- کوردستان) وه چاوه ده گری. (وه رگپ)

و ژاوه ژاوه له راستی من، راستی ټیمه ناگه. دایه، ټیستا منم و خه مکهان.

ته نیایی میترمه. مردوه کان هاوده من. کلژییبه کانی ولاته کهم هاوړی و دهرده کانی یار و یاوهرمن و گشت رژییک له دلما تازه نه بنه وه. توخوا دایه تو که بیست سال زیاتره لیره ی. له نسکوی (۱۹۷۵) وه لیره وانییبه؟ پیم بلتی چون توانیوته نه و گشته دوور بی له خاک و ناومان؟ من قهت توانای ټمه م نییبه، راستیبه که ی ټلیم دایه، دلنیام ناتوانم، بۆ نه وه ی بژیم پیویستم به خاک و ناوی خومه، پیویستم به یونی گژوگیا و نالف و کتوه به زه کانی، به رده شبا و به یونی چه م کانی، به ساردی به فره کانی و به سه ختی تاشه به رده کانی، پیویستم به خا که نهرمه که ی و به هرچیبه ک بتوانی نه و هه ستم پی بیه خشی، که له خاکی خومدا ټژیم، به پیچه وانه و ټیره بۆ من مهرگیکی له سه رخویه. ټیتر به یی زه رپه ک چالاک، ورده ورده سیس و وشک ټیم و وه کو زور که سی تر ترش و تال و بی حه و سه له ټیم. دایه، نامه وی له فه زایه کی خوله می شیدا دل برزی. راسته ټیره له زور رووه چا که و ټیش و کار هه یه، به لام خه لکی ټیره زوریه یان دوورو و فرو فیلاوی و من له ټین و ټوینه کانیان ناگه. هه مو به یانییبه که ټه چه بهر ټاوینه و سه یری خوم ټه که م و ټلیم: باشه که چه که بچی هیچ ناسویه ک له ژبانی تودا نییبه؟ خو ټه بی له جیبه که وه تیروژیک بیته هودی که که ته وه. دهی کوا؟ له کوئیبه؟ که ی؟ دایه یارمه ټیم بده. هه ر ته نیا تو ټیم ټه که ی، وه لایمی پرسیا به جو که کانی ټم کچوله یه بده رده وه. هه ر ته نیا تو هه مو شته کان باش ټناسی، ته نانهت واهه ست ټه که م که تو خاک و ولاتی منت له سه ده ی رابردوشدا دیوه. ده پیم بلتی دایه، بلتی ټه و ولاته داماره چون بووه؟ تو زور شتت له می شکتا تو مار کردوه، شتی سه یر و سه مه ره و رازدار. ده بری له و راز و نیازانهت بخه ره روو. من ټه زانم بیروه رپیبه کانت له مانه به نرخترن. به لام من تینوی زانیم. ټه مه وی بزانه ټه و ده مانه ی که هیشتا من له دایک نه بیوم، تو و ولاته که م جیتان به سه ر هاتوه. ټه زانم تو له گه ل پیواگه ل و ژنگه لیکدا ژباوی که چندان جار دوزه خیابان به چاوی خویان دیوه. سه بارهت به وانه بدوی. ټه وانه ی لیبان نریک بووی، خوشت ویستون، یان له مست کردون. ټم سه فهرم پی خو شه که به ره و دروونی زه مانه. ده بلتی ټه وانه به چ کلژییبه کدا

ټیپه یون؟ ټمه م پی سه یره، به لام سه خت و نازار اوییه که تو له نیوان که سانی کدا له دایک بووی بالترین کلژییبه کانی مرژییابان له مس کردوه. تو پردی پیوه ندی نیوان من و ټه وانی. پیوه ندیبه کی پر له نازار و بیروه ری. تو ټه و پردی که ژبانی دوین و ټه مرپو، ټه مرپو و به یانی پر له ترس و هیوا به یه که وه ټه به سستی. بدوی دایه. بدوی. من هه مووم گوئیبه دایه؟

(که ژال به نارامی دایه رووناک رانه وه شینی. به لام ټه و ده می که خه و توه). دایه هه سته! دایه! دایه! من که ژال هه سته بوم بگیتره رده وه. به لتی باسی هه ولیتر و که رکوک و سلیمان و زاخوم بۆ بکه، پیم بلتی ټه وسا، که تو کچوله بویت و له لاپالی کیوه کانی کایهت ټه کرد، ټه وی چون بوو؟ دهره ی منالیت بدوی، باسی هه مو ټه وانه ی که له سه رده می منالیتدا دیت و له گه لیدا ژبایت. دایه وده بهر پی و هه مویم بۆ باس که. دایه!

دایه رووناک: کی کۆت و پیوه ندی کردم؟ کی به زنجیر به ستمیبه وه؟ یا غه و سی گه یلانی! چی قه و ماوه؟ تو ده سته کانت من نیشان بده کانی، با بیانینم! (په لاماری ده سته کانی که ژال ټه دات) چون چونی هه ر منیان زنجیر کردوه؟ بچی هه ر ته نیا من؟ خویبه گیان چی قه و ماوه؟ بچی من چیم کردوه؟ چیم و توه؟ چیم دیوه؟ چ خراپه یه کم دهره ق به خه لکی کردوه؟ وه لام بده رده وه! ټه مه هه رگیز وانییبه؟ (دایه ټیشم هه یه؟ دایه ټم زنجیرانه نازار ټه دن). هه رگیز نابج و ابجی (دایه ټیشم هه یه. دایه وه لام بده رده وه! له کویت دایه؟ دایه! دایه له کویت... دایه؟... دایه...)

پرشنگ: (له پشت ته می که وه دهر ټه که وی) نارام به بندی دل که م! له ده ست مۆته که رزگار به، ټمه کۆت و پیوه ندی یه خسیریبه. کۆت و پیوه ندیک که به ره و هندی کی شاین. کۆت و پیوه ندیک که یه خسیری ټینگلیزی کردین، تو دهره ی (شیخ مه حمودی نهر) چی ټه زانی؟ چیت بی ټه که ویته وه له و سه رده مه ی که ټینگلیز بومبارانی شار و دیهاته کانی ټه کرد و جاش و خو فرۆشی بهر ټه دایه گیانمان. من و تو ش هاو به ندی ټه و شیخه نهره ین له هیند و له به غدا. من و تو و شیرکوی برام. من و تو و شیرکۆ و (هیرشۆ)، (هیرشۆ) ی من، باوکت

(لۆ ده لۆ، لۆ ده لۆ، ټیمه له دهره ندی (گریان) داین

دهره ندیک به خوی و تاشه به رده کانییبه وه

شېركۆسى جار هاواری کرد
 پرشنگ، خوشكه كه م، له شكری ئینگلیز گه وره و گرانه
 له هردوو لاوه مالیان لی ته نیوین
 نای له دهنگی به سۆزی پیاوه کافمان چهنده شیرینه
 ئەو پیاوانه‌ی دهستیان له دنیا شۆردوو و
 ئاوازی ژنانیش ئاویته‌ی هاواریه‌کانیان بووه
 له دووره‌شه‌وه ئەکرێ دهنگی ئەو شیره‌ژنانه بیستی:
 من ئەمڕۆ نیره‌که‌وی دهره‌ندی (گریان)م
 دهره‌ندیکی پر له تفهنگ و خوتین و بیسه
 به‌رانی له‌وه‌رگا به‌رزه‌کانم
 من بلێسه‌که‌ی ماله باوانم
 ئیستا بنواره پیاوان له جه‌نگی پیاواندان
 له‌شکری ئینگلیز چه‌ند زۆر و زه‌به‌ند و
 له ژماره‌ نایه‌ن.
 پرشنگ هه‌ر ئەوان ئابلوقه‌ی ماله‌کانیان داین
 نای له ئاوازی تفه‌نگه‌که‌ی شېرکۆ، چه‌نده شیرینه
 ناله‌ی تۆپه‌کانی دوژمن چه‌نده سامناکه
 من له دهره‌ندی (گریان) دام
 دهره‌ندی (گریان) سه‌راپا سه‌رو و چناره
 سه‌رووی داکه‌وتوو
 چناری بێ سه‌ر
 پرشنگ خوشكه‌که‌م، پروانه ئەوی داکه‌وتوو شېرکۆیه
 ئەوه شېرکۆیه بێ سه‌ر که‌وتوو
 (لۆ ده‌لۆ لۆ... ده‌لۆ لۆ... ده‌لۆ لۆ...)

دایه‌ رووناک: دایه‌ نازارم هه‌یه... دایه‌ ئیشم هه‌یه... چی قه‌وماوه؟ بۆچی به‌هه‌موو

لایه‌کدا هه‌ل‌دین تا له‌ده‌ست مه‌رگ ده‌رچن، بۆچی وا ئالۆز و گبێژ خۆتان و
 ئەمتان به‌مه‌رگه‌وه سه‌رگه‌رم کردوو؟ کێ نه‌فهرته‌ی لێکردوون، جادووی
 لێکردوون، جادووی لێکردوون؟... دایه‌ رزگارم که... یارمه‌تیم بده. بێ
 وه‌لامم مه‌که... رزگارم که له‌و نه‌فهرت و قینه‌ شوومه‌ی به‌خه‌مانی گرتوو.
 به‌خه‌می گرتوو... دایه‌ رزگارم که... دایه‌... دایه‌...
 پرشنگ: بنوو، ئە‌ی مایه‌ی دڵخۆشی و چاو پروونیم
 دایکت رۆژانه ئیشکت ئە‌گرێ (به‌درخان)ه‌که‌م
 تا زوو بکه‌ویته‌ باله‌فهری
 بنوو عه‌شقه‌که‌م، بنوو، نای یو! نای یو!
 ئیستا کاتی، شه‌و بیداریت نییه
 لانکه‌که‌ت بۆ تۆ گه‌نجینه
 بێ خه‌وی مه‌کیشه
 بنوو عه‌شقه‌که‌ی من، بنوو نای یو، نای یو!
 که‌ژال: ئارام به‌ دایه‌، پیوست ناکات ئیتر ئە‌وه‌نده خۆت ئازار بده‌ی. ئە‌م سزا سه‌ختانه
 هه‌ر بۆ ئە‌وه‌یه‌ که‌ خوا ئە‌یه‌وی رزگار یونه‌که‌ت خه‌م‌لیوتر بێ، تۆ شیاوی
 ئە‌وه‌ی... تۆ شیاوی ئە‌مه‌ی دایه‌...
 دایه‌ رووناک: به‌لێ ئە‌مه‌ نیشانه‌یه‌که‌. نیشانه‌یه‌که‌. من هه‌لبێژاوه‌ی خوام و ئە‌رکی
 ئە‌مه‌شم بێ سپێردراوه، که‌ خه‌م و نازاری دۆزه‌خیانی سه‌ر زه‌وی، که‌ تیکرای
 نه‌فهرت لێکراوان و به‌نه‌عه‌لت بووان و تاوانباران و کلۆلان، به‌ کۆل بکیشم.
 سوپاس بۆ تۆ خوای مه‌زن، بێگومان منی‌ک که‌ به‌م نازاره هه‌میشه‌یییه
 مه‌حکوم کراوم ئە‌بێ گوناحم له‌هێ خه‌لکی تر زیاتر بێ. ئیتمه‌ ئە‌بێ له‌ خه‌لکی
 تر گوناحبارتر بێن کچی... هه‌سته‌ جه‌زای تاوان ئە‌بێ بدریته‌وه. ئە‌بێ جه‌زای
 تاوانه‌که‌مان بده‌ینه‌وه. بۆ جه‌زادانه‌وه‌ش ئە‌بێ یارمه‌تیم بده‌یت. ئە‌بێ پاک و
 زوڵال بێ. به‌ره‌وشت بێ، بێ خه‌وش بێ، بگه‌م به‌ رۆشایی، بگه‌م به‌ شه‌وق و
 هه‌ل‌چوون.

هو، هو... ده‌فه‌نه‌کان چییان لێهات؟ ده‌رویشه‌کان بۆ کوی چوون؟ ناھ
 ده‌فه‌نه‌کان هاتن! کچی هه‌رکه‌ گویت لێبوو بکه‌وه‌ره سه‌ما، وه‌کو خوخلۆکه
 له‌و سه‌رزه‌ویییه‌ بخولپیره‌وه. بقیژینه. هاوار و داد بکه، مه‌ترسه، ئە‌مه‌ش هه‌ر

كۆزى زىكره. هوو، هوو، حەى ئەللا... حەى ئەللا... لەم كۆپەدا. لەم بازەنەيدا، لەم شەوق و تاسە و بىستەنەدا، ئەبى گوناخەكانم بشۆمەو... حەى ئەللا، ئەبى لەم زەنازەنايەدا پۆم خالى بكمەو، ساف و بىگەرد بىم، حەى ئەللا... لەم بىكەسى و مەستىيەدا ئەبى دەردەكانم بشۆم و پاكرىيان بكمەو... حەى ئەللا... ياخىر الخالقين... حەى ئەللا... ياخىر الناصرين حەى ئەللا... ياخىر الغافرين. حەى ئەللا... ياخىر الصادقين. حەى ئەللا... ياخىر المنزلين... حەى ئەللا... ياخىر الامرين... حەى ئەللا... مەدەد ياغەوسى گەيلانى... حەى... ياخشىخ عەلى كەركوك... حەى... ياخشىخ حىسام الدين... حەى... ياخشىخ شەهاب الدين... حەى... ياخشىخ عەبدولكەرىم... حەى حەى حەى حەى... ئەللا، ئەللا، ئەللا، ئەللا، ئەللا، ئەللا، ئەللا، ئەللا، ئەللا، ئەللا.

كەژال: ئارام بە داىە، ئارام بە، ئارام

پىرشنگ: ئارام بە پۆلەكەم، ئارام بە، ئارام!

(بنوو عەشقىكەم، بنوو، ئاى يو! ئاى يو!)

شېوئە بە شېوئەى كۆتر و بەرخۆلە جوان و شىرىنە

تەنانەت فرىشتەكانىش ستايشى نىگات ئەكەن

داىكت بە قورىانت بىن، بىن و بىنچەت پاك و سەرتۆپىن

بنوو عەشقىكەم، بنوو، ئاى يو! ئاى يو!

ئەو زەبىيەى ئەچەرخى، بۆ ئىمە پىر لە قىنە

چارەنووسمان پەش و دلمان شكاو

تاراوگە نەبىت لە هېچ جىيەكدا ئاسايشمان نىيە

بنوو عەشقىكەم، بنوو، ئاى يو! ئاى يو!

بىكەس و بىن شت و بىن ئاسايش

پۆزىكى تار لە قورە رەشەى نىشاندىن

دەردى دوورى و دەردەدەرى بەكجار سەختە

بنوو عەشقىكەم، بنوو، ئاى يو، ئاى يو!

كەژال: داىە رووناك، داىە! منم كەژال، داىە. ئەمە تام... داىە، باسى دوورخستەنەو

بكە... باسى تاراوگەم بۆ بكە، پىم بلىتى كە منال بوويت و بەو ناوانەدا

تېئەپەرىت، كىتوەكانمان لەدەمەدەمى بەيانىان و ئىواراندا چۆن چۆنى بوون؟ پىاوەكانمان وەبىر بىنەرەو، چۆن شار بەشار ئەرۆيشان؟ چۆن چۆنى هەنگاويان ئەنا، چۆن هەناسەيان ئەكىشا، تىرىيان ئەهاویشت؟ داىە باسى دەستەكانىيان بكە، باسى نىگايان، باسى ئەو خۆشەويستى و قىنەى كە لە دەست و دل و نىاگاياندا هىلانەيان كىردبوو. داىە هېچ شتىك مەشارەو، هەموويان بەركىنە... بىللى..

داىە رووناك: نا، نا ناتوانم، ئەو دلرەقە چەكەم لە پىيە لەوتىيە. لەوتىيە و ئەپەوى بەو چاوە تورەپىيانەيەو تازارم بەدات. خوارترىش بەخۆى و درنەدەيتىكەپەو گشت گولەكانى (بادىنان) و (دىار بەكر) و (هەكارى) و (بايەزىد) داىە بەر شمشىر و پەرەپەرەيانى كىرد. ئىستاش وا هاتوو كە تازارە هەمىشەپىيەكەى من دەست پىيەكەتەو. ئەزانم ئەبى تازار بىيىم و ئەشكەنجە بەرپىم. بەلام ئىستا نا. من ئەمىرۆ مەندووم. پىيە بلىتىن با پۆزىكى تر بىت. لىرەو چاوم لە چاوەكانىتى، كە وەكو گورگىكى خۆلەمىشى ناو تارىكىي ئەبلەق ئەبلەق تىم ئەروانى. نامەوى خۆم بەدەمە دەست كەللە شەقىيەكانى، چونكە بەتەمايە ئەو دوورپىيە پرەوتىيەتەو، كە من و ژنە ئەرمەنىيەكە خستمانە نىوان سولتانى عوسمانى و ئەو چەند تۆرانىيەو. لە پىشدا ژنە ئەرمەنىيەكەى بەرد بۆ قورىانىگاگە (۵) بەخۆتەكەى دەستونۆزى گرت، ئىستاش تۆرەى منە، پىيە بلىتى با بروا، حەفتەبەكى تر بىتەو. تكا ئەكەم پىيە بلىتى با زوو پروات.

كەژال: (لە سووچىكى ژوورەكەدا خۆى وا نىشان ئەدات كە خەرىكى قسەكردنە لەگەل كەسپكدا)

نا جەنابى چەكەم لەپىن لەسەرى مەرۆ، داىە رووناك مەندوو. ئىتو پىشتر زۆرتان تازار و ئەشكەنجە داو... ئىستا ئىتر پۆن و هەر باسىشى مەكە، چونكە ئەو بۆ دەقەبەكىش بى ئىتو پازى نىيە.

تكا ئەكەم لەسەرى مەرۆ. نا نابى. تا بەيانىش نەپەنەو. پىم وتى كە زۆر مەندوو، باشە، خوا حافىز... بىتو بى. (بەخۆشىيەو بەرەولاي داىە رووناك ئەگەرپىتەو) تەواو بوو داىە. تەواو بوو. پۆش.

داىە رووناك: دلنىايت؟ باش سەپىرت كىرد... چاوت لىتى بوو كە لە پلىكانەكانەو

(۵) قورىانىگا- ئەو جىگايەى قورىانى تىدا ئەكرا.

بچيته خواره وه؟ له په نجه ركه وه سه پريك بكه بزانه نه چيته ددروه يان نه. خو نه تواني خوځي له په نايه كدا اشاري... قهت نازانري هم زوله خوځي له كويدا دانه شاري... كاني، له بهر خاتري دا يكه كلوله كهت جوان بگه وي...

كه زال: (وهكو له بهر په نجه ردها بي) به لي چاوم لتيه تي. هر ئيستا چوه ددروه. ته قه ته قيت هات وهكو ته قه ي بزمار، چاوم لتيه تي كه پاژنه ي پييه كاني توند نه كيشي به شوسته كدا و نه ونده ريك نه پروانتيه پيش خوځي كه تنانه ت لاش ناكاته وه..

دايه رووناك: ئه ي سه يري چي كه كات؟ ده ياللا قسه بكه...

كه زال: له شتيكي تايهت نارواني. ته نيا سه يري به ردهم خوځي كه كات و چه بزه رانه كي راته وشيني و هيچي تر. ته واوبو پووي. چيتر ناگه رپته وه. پيوستيش ناكات خوځت نازار بده ي. باوه بكه ئيتر پي ناخاته ئيره.

دايه رووناك: (به خو شيبه وه) توخه ي. باش بوو. دلتم رحهت بوو، شادمانم. ناخريبه كه ي رويشت. هم نارپه سانه به دغه رپه، به خوځي و چه كمه و چه بزه رانه كه يوه هه و ته سه د هه زار كه سي تاواره كدوه و سي سه د هه زار ي شي كوشتوه. باوك و باپيرانيشي هر وا بوون. من هه موويان نه ناسم. له خه ودا ديومن. هه موويان جنو كه ئاسا رپهش بوون و ناگر له ده ميان نه باري و له جيتي خوځاك، توپه ل توپه ل شمشيريان نه خوارد. چ چه و، ئيشته يه ك بوو. به رپوژ به سه ر نه سپه وه بوون و شه وانيش له ناو جهرگ و ريخوله و ده ست و سه ري پراودا كفت لي ئه خه وتن. نه گهر بزاني چ سه مايه كيان نه كرد! سه مايه كيانم دي: له گه ل چوار جهسته ي بي سه ردا هه لته په رين. جهسته كان ساغ و سلامهت بوون ها! به لام سه ريان نه بوو. نه وه ي مايه ي پي كه نينه ليره دا نه وه يه، له ناوه راستي هه لپه ركي كه دا له جيتي سه ره كان گول روا. نه وسا سولتاني عوسماني به زيري سوور شاباشي گوله كاني كرد و ناويسي ليتان: گول عه بدولر حمان، گول مير محمه د، گول به درخان، گول شبخ عوبه يدوللا.. ديت. چ هرا و زه نا و چ زرم و كوتيك بوو! بوني كه باب هه موولا يه كي ته نيبوو، هه موو خه ريكي ناگريزي بوون كه له پريكدا هم له نده هوره چه كمه له پييه ش هات و دوو گولي تري له ويدا رواند و ناويان ليتان سه عيد و ئي حسان. له هه ردوه گوله كه ش نور نه باري (له پرا خه مين نه بي). ديسانه وه تاواري و دوو رسته وه ده ست ي پي كرده وه. باوكي شم (هيري شو) ي نازا و

جه ربه زه له وي بوو، چوو بوو يو (وان). پاشان به ربه بانتيك له گه ل سه د كه سي خو ينده واردا به خو يان و كتيبه كانيانه وه له تووره كه يان خستن و سه ري تووره كه كانيان دووري و خستيانه زه رباوه، له و كاته وه ئيتر گريانه كاني دا يكم ده ست ي پي كره، گريا، گريا، نه ونده گريا تا ناوي زه رباچه كه سه ر پي زي كرد. دا يه به سه ئيتر مه گري.. نه ليم به سه ئيتر.. به سه فرمي سكت نه ما.. دا يه.. دا يه.

پرشنگ: چاوگه ي فرمي سكم نه و كاته وشكي كرد، كه ددروه كاني خو م له بي ركرد. نه و ده مه ي چاوم ليوو له نه شكه وت و هه مباره كاندا به زيندووي تي خه لك نه سووتين، نه و كاته ي ئابلو قه ي دارستانه كانيان دا و به و كه سانه شه وه له لاديكانه وه په نا يان يو بردبوو ناگريان دان. كه (ده رسيم) يان له بن و بيخه وه ويران كرد. كه كچان و ژنانم دي له دواي مه رگي پياوه كانيان خو يان خسته چه مه كه ي (مو نوزر) وه.

(ئاي بي تره حم بي تره حم بي تره حم)

من بالنده يه كم له ناو بالنده ره شه كاندا

كه داموا نه له بهر قوليبه كاني دياربه كرا كسكوله م كدوه

په رويا لم يه كچار شه كه ت و

بالاي زراقم چه ماوه ته وه

جا سبه يني چون تواناي رو يشتنم نه بي؟..)

من ته نيا و ماندوو بووم، من بووم و كچوله يه كي بچووكي بي زمان...

(نه گهر زوو نه كه وينه خو مان نه مان بهن يو نه ناتولي، يو نه و جيتگايه ي كه له هر گونديكدا مافي نه وه مان هه يه ته نيا پي نچ له سه دي خه لكه كه بين. نه بي ده سته كار بين دا يه، ده ستورديش كه ين، شاخ و كيوه كان با شترن. با به ره و سنور بروين.)

(ئاي بي تره حم بي تره حم بي تره حم)

به ربه يانان نه تواناي چونه پي شه وه م هه بوو

نه هيزي هه لاتنيش

بليي نه مشه و كوره نازايه ك په يدا بي و

راسپىرى من بهو سواره كاكۆل قه ترانبيبه بگه يهنى؟

رهنگه ويستى بمرفيتى

ئاھ، ئەرى، بلتېن با بمرفيتى!

داخوازىكەرم زۆرن

ئەو پىياوانەى لە دىيوەخانەكەماندا دانىشتون و خەرىكن

لە باوكم خوازىتېم ئەكەن

بروانە چەند زۆرن)

لەو زەمەهرىرەدا مەلایەكم دى كە فرۆكەكانى ئىنگىلىز، تا سەر سنورىيان راوانابوو. لەو سەفەرەيدا كە بەسەھۆلبەندانى لاپالى كىتوكاندا تىپەپىن، هەشتسەد كەسى لەگەلدا بوو، لەسەرما شىن و مۆر هەلگەرابوون، چوارە پۆژ بەناو بەفر و سەھۆلبەنداندا رۆشتىن. بەلام ئەوئەندە شلەژابوون هەر رېگاكەى پشتەوہى خۆمان پىتابوو. چوارەشەو بە ژن و منال و برىندارەوہ رۆشتىن و لەترسى دوزمن و بۆ ئەوہى لە بەرگوللەى سەرياز و جاشدا نەپىن، لە راست و چەپەوہ رېتمان گوم ئەكرد، بەندى دلەكەم من ئەمويست ئەو زەمەهرىرە بىهزىتم تا تۆ بىتتى، كەچى خۆم نەمام. كە گەيشتېنە خاكى بەفرى سوور من هېچم لىن نەمابووہ.

ئاي بىرەحم بىرەحم بىرەحم

من بالئەدەيەكم لە بالئەدە سوورەكان

كە لەبەر قولبىيەكانى دياربەكرى سووتاو دا هەلئىشتوم.

پەروپالم رچيون و ئىسقانەكانم تىكشكاون.

سەينى ئىتر نە تواناى فرىنم ئەمىتى و

نە هېزى رۆشتن

بەشى من لەوئىشدا هەر حەپەسان بوو. لەو رەشبگىرەدا مام سمىل، كە لەهەموو شتىك زياتر بەو سمىلەيەوہ ئەنازى، لەگەل ئەو خەلكەى سەر سنووردا بەرەو سىبرى رەتاندىنى. لەوئىش لە بەفرەكەى زياتر هېچم لە بىر نەماوہ. هەر بەفر و بەفر بوو. بەفر و سەرما و برسيتى و ئاوارەيى بوو، هەر لەوى هەرچىم لە مېشكدابوو، پاك و كالم بووہوہ. سەفحەى بىرەوہرەبىيەكانم

ئەوئەندە كالم و كالم و كالم بووہوہ، تا رۆژتىك سەيرم كرد لەگەل بەفرەكەدا بووہ بە يەك، سىپى بووہ و دوايىن خالى رەشى ئەو سەفحە رزبوش وئىنەيەكە، كە لەگەل ئەودا بەجىم هېشتى: لە شەمەندەفەرەكى شەقوشردا منالتيك خۆى بەسنگى چرچى داىكىكەوہ هەلئاسىوہ. بىن قەرارى منالەكە و سەرما. بىن هېزى و برسيتى داىكەكە و ئالۆزى هەمووان، باوكەكە وەرس ئەبى. چىتر تواناى بىننى دەردى منالەكە و داىكەكەى نامىتى. ئاخريەكەى لە وئىستگاپەكدا، كە بەفر داىپوشىوہ پەلامارى منالەكە ئەدا و دائەبەزى. هەردوو پىنى منالەكە ئەگرى و بى تىروانين سەرى ئەكيشى بە دارتەلە رچىوہكەدا. جا ئىستا دارتەل و بەفر و مېشك سوور سوورن. بىدەنگىيش دووبارە سارا سىپىيەكە ئەگرىتەوہ. منىش ئىتر لە هېچ حالى نەبووم، هېچم نەدى، هېچم نەبىست، ئەوئەندە ئەزانم كە منىش بەناو ئەو بەفرانەدا فرىم. هەر تەنبا خۆم. بەبى تۆ، بەبى شەمەندەفەر، هاوسەفەرم هەر ئەو منالە بىن سەرە بوو.

(ئاي بىرەحم بىرەحم بىرەحم

من بالئەدەيەكى بى سەرى تۆقىوم

بلىتى كورە ئازايەك پەيدا بىى و

راسپىرى من بهو سواره كاكۆل قه ترانبيبه بگه يهنى

رهنگه ويستى بمرفيتى

ئاھ، ئەرى، بلتېن بمرفيتى

ئەگەرىش نەبويست

زۆرن ئەوانەى بە تاسەمەوہن

داواكارانم زۆرن

داخوازىكەر لە دىيوەخانەكەماندا دانىشتون

جوان وردبەوہ، بىست و شەش كەسن)

دايە پروناك: بىست و شەش كەسن! بىست و شەش كەس! بىست و شەش! بىست و شەش كەسن!

كەژال: ئارام بە دايە، ئارام بە! پىتويست ناكا چىتر خۆت ئازار بەدەيت، بخەوہ، ئارام بگرە، پىاوہ چەكمە لەپىكەش ناتوانى ئازارت بەدات. دل لەدواى داىكىشت

مه به. ئو بهنا و بهفردكاندا فری و بهئارامیبیش گه بشت. ئیستا بخه وه، ئارام بگره. تو ئه بی به سییته وه. به سییته وه. به سییته وه و پاشان پیتم بلتی که له دوا دوانزه سال گه رایتته وه بۆ دۆله سهر سه وزه کانی گونده کهت، ئووی چۆن بوو! دایه سالی هه زار و نۆسه و په نجا و هه شتت له بیره؟ دایه؟ دایه؟ (دایه رووناک چاوه کانی ئه نوو قیته، پیته چی خه وتی. که ژال به سه رسامیبه وه لپی ورد ئه بیته وه) بۆچی ئه بی ئه م هه موو ساله ناسنامه ی خوی له ده ست دابی؟ بۆچی؟ بلتی هۆکاره که ی بیجگه له ترس و تۆقاندنی هه میشه بی چی تر بی؟ تا قه شتی که له دوا ئه م هه موو ساله هه ر تیتیدا ماوه و وجودی به چی نه هیشته وه، ترس و نه فرتته. ترس و نه فرتته راستیبه کانه. باشه بۆچی ئه بی به شی ئه و له م خاکه ی خۆماندا هه ر ده رده سه ری و کلتۆلی و ئاواره بی بی؟ بۆچی ئه بی له هه موو سامانی که بی به ری بیته و میشک و هۆشی ئاوا گوشراو و پارچه پارچه بیته؟ دایه ئه و ترس و دله راوکانه ی تو وایان کرد که من خۆم بدۆزمه وه. بزائم کیتم، له کویدا وه ستاوم. به بی ئه و چاره نووسه سه یر و خه مینه ت قه ت نه مه توانی خۆم بدۆزمه وه. له گه ل خۆمدا روویه روو بمه وه. له گه ل خۆماندا و روویه رووی گشت برینه هه و کردوو کانی رابردومان بوهستم. خوی من، یارمه تی دایه رووناک بده تا له و شیتیبه ی رزگار بی. لوتف بکه، به ر له مردن ئه گه ر بۆ ساتیکیش بووه، عه قل و رۆحی به ده ست بیته وه و به ر له وه ی بگه ریتته وه بۆ ئه و دنیا. سه یرتکی من (که ژال) ی سه سته ری بکات. ته نیا جارێک بروایتته خۆم، نه ک (کانی)، هاوړی گوم بووه، یان کوژراوه که ی. خوی گه وره، له به ر خاتری من کارێ بکه، که دیسانه وه به ی راسته قینه بکه ویتته سه ر لیوه کانی و به سه لامه تی له م ئاسایشگایه بیته ده ری و به سه لامه تی بگه ریتته وه بۆ لای تو. کارێ بکه که راستی و حه قیقه تی ساده و ئاسایی خۆی بناسی و بۆ هه تا هه تایه به ئارامی بگات.

دایه رووناک: (له پر له خه و راته په ری)

خۆیه تی، خۆیه تی، بینیم (له که ژال به گومانه) که واته ئه و ده ستبه رداری که س نابی، ته نانه ت تۆش... ته نانه ت تۆش... تۆش جاسووسی ئه که بیت؟ ها؟ جاسووسی ئه که بیت...؟ چ ده رده سه ربه که! چ سووکایه تبیه که! مۆر و نیشانه ی ئه م نه فرتته به رتۆش کهوت؟... ئه بی جه زای تا وانه که ت بده بیت!... ئه بی که فاره که ی بده بیت! ئه بی جه سته ت به شه ق بسپیتری، تا له مۆر و نیشانه ی ئه م

پسی و ناشیرینییه رزگار بی. هه ر توندوتیژی و کوته ک و ئازار ئه توانن ئه م نه نگیه به سه رنه وه. ته نیا هیچ و پووچی و بی شکۆبی دۆزه خه که ی (ئیستخاراتی) به عدا ئه توانی ریشه ی ئه م تاوانه له قوولا بیت ده ره یته... به لتی ئیستا به روونی ئه بینم... ئیستا به ناشکرا ئه مه له یاریه که تدا ئه بینم، کچی هه ی ئاگری ژیر کا، دوو روو! جاسوس! غه بیه تکه ر! قسه هه لبه ست. پیت و ابوو ئه توانی به مجۆره هه لمفریوتی. توخوا سه یری من که، وام ئه زانی پاک و بیگوناچی، بۆگه ن! چاک سه یرمه که! چاک سه یری چاوه کانم بکه! کن تۆی ناردوو بۆ تیره به ره للا؟ هه وāl بۆ کن ئه به ی؟ بۆ عه بدولکه ریم قاسم یان عه بدولسه لام عارف؟ یان برا که ی؟ وا نه زانی ده سته که تم که شف نه کردوو و فروفیل و که له که کانتم نه دیوه؟ دانی پیتدا بنی که ئه تو بست لای ئه حمه د هه سه ن به کر ئاشکرام بکه ی، یان لای خوشکه زا شمهره که ی! چاک غافلگیرم کردی ده م هه راشی مه لعوون! بی چاوو رووی ناشیرین! خۆفرۆشی خاین.

(دایه رووناک هه لته دا که ژال بگری و لیتیدا. به رگری کردن و هه لاتتی که ژال- یش شه رتکی بی سه روویه ری هه لگیرساندوو)

که ژال: ئه لپی چی دایه؟ ئارام به! ئارام به دایه! ئیتر دووباره ی ناکه مه وه. ئای! ئای! ئای! ئای!... لیم گه ری... .

دایه رووناک: پیت وایه به م جۆره ئه توانی خۆت رزگار که ی؟ ها؟ بۆگه نی هیچ و پووچ؟ میله ت فرۆشی بی ویزدان؟ به لام تو به هه له دا چووی، ئا وده ره بیگره (له که ژال ئه دات) دوا ی دوانزه سال دووری، خۆ نه هاتوو مه ته وه، تا جاسووسیم به سه ره وه بکه ن! نه هاتوو مه ته وه جاسووسیم به سه ره وه بکه ن، خۆی ری!

راسته له ولاتی خۆمدا غه ربیم، به لام به رگه ی ئه وه ناگرم جاسووسیم به سه ره وه بکه ن! نه خه له تابی ده ور و خولی من بده ی! حه سوود، نارده سن، دز!

که ژال: ئیتر دووباره ی ناکه مه وه دایه، به لپن ئه ده م، سویندت بۆ ئه خۆم. باوهر بکه دایه، به لپن ئه ده م، سویند ئه خۆم... (دایه رووناکی هپتم کرده وه) له جیاتی ئه م جۆره قسانه بلتی که ی گه رایتته وه؟ بۆ کوئی گه رایتته وه؟ که ی گه رایتته وه دایه؟ ده قسه بکه.

(دایه رووناک له پرتیکدا دانه مینتی)

دایه رووناک: که ی؟ به هاریبوو. به هاریبوو گه رامه وه. شار قه ره بالغ، به لام نوومی خۆنچه

بوو، خه لکه که ته روتهمیز و چالاک بوون. هه موو شته کان نه بریسکانه وه. کۆلان رووناک و ماله کان ته ژى بوون له رۆشنايى. منيش وه کو بارانتيكى وردى بهر با بووم، وه کو په لئه هه ورتیک به سهر بهر زايى زه ریا وه... نازانم من له ناو خه لکه که دا گوم بووم، گوم بووم و پیاوێک دۆزیمیه وه... پیاوێک دۆزیمیه وه... وریا.. وریا سوار.. ئەو دۆزیمیه وه... پیاوێکی تۆکمە و دارپێژاوه... وریای من له شولاریکی زیندوو و چالاک و بهیستی هه بوو... چاوه کانی رۆشن بوون... کانی میهره بان به له گه لندا... زۆریان نازار داوم... ئەمه راسته من زۆرم په نچ کیشاوه... میهره بان به له گه لندا دایه، میهره بان، ههروه کو میهره بان ییسه که ی وریا. وریای من، سواره کهم. ئەو بهراده یه که میهره بان و دلنهرم بوو له گه لندا که له چاوه نیلیه کانیدا گوم ئە بووم.

ئای سوار، ئە ی سوار

کوێستان یه گجار بهرزه و، ئیتر ناتیبیم

دهسته کانم که ئە یانویست گولاله سووره و

نیرگر و ره یحانه بچین،

ئیسنا ناتوانن بیزوون

به ختم رهش بوو، به ختی باو کم رهش بێ!

له دواى دیتنى چاوه کانی وریا سوار

ئیتتر ستایشی هیچ دلێکم قه بوول نییه

ئای سوار، ئە ی سوار

به یانی بوو که هه ستام

به لām هیشتا...

به لām هیشتا ئە وهنده له بههار نه گوزه را بوو که به یان ییبه که شار به یه کدا درا و (سالج) و (ده بابه) و زۆرى تریان به قۆلبه سستی برد. ناگری شه ر شاره کانی چۆل کرد و ئیمهش روومان کرده دى. چووین بۆ دى له کاتیکدا من دلیم پارچه به که ناگر بوو. راجیمه و ناپالم (دهووک و ئاکرئ) ی سووتاند، له کاتیکدا وریا ده میک بوو رۆحی منى به ناگره وه دابوو. کاتى راجیمه و ناپالم گه یشته پشدر و شاره زوور، گه یشته هه ولیر، گه یشته که رکوک... کوشتاری ماللات و قه لاچۆی ده غل و دان، ویرانی مالان و سووتانی کێلگه کان بوو، ئیمه به ره وه کێوه کان هه لانی، به ره وه کێوه کان. گشت لایه که

ئه سووتا و من شیفته ی وریا و بۆنه که ی بووم. له گه ل خیله کیبه کاندا دامانه کیو. ههزار؟ دوو ههزار؟ ده ههزار؟ نازانم. نه مژماردن، به لām ئەو شالاوه ی کردیانه سهر کۆله که کان هه ناسه ی له قاسم بری، منیش له نیوان ناوری دهشت و سه رکه شی کیبه کاندا، گولنه نارنجم له خۆم دا. ئەو گولانه ی که له زه ماوه نده که مدا کردیان به سه رما، نیوه ی ناگر بوو، نیوه که ی تریشی ناوێته یه که بوو له زرمه ی ده هوول و دهنگی تۆپ. به لām مالى ئیمه دوور بوو. سه ریانیکى بهرز و بلندی نزیك به ئاسمان بوو، له وه دهشت و دهره. «وریا، چ ده هوولیکى به شکۆیه! بیکوته! بچریکینه! هه لپه ره! ئەمه (له نجه) و (سى پیسی) و (خانه میری) یه. له گه ل مندا وه ره وریا»

(ماله که مان دووره

ماله که مان له مالانى تر به رینتره

له وه خه لوهت و ته نیاییه دا

کاتى کچه که مشتیکى لیدا

وریا وتی: کچی هه ی شیتۆکه

که به مشت لیتدام

وامزانى هه ساره کهم له ئاسمانه وه دا که وت و

دره خته که ی به هه شتم گه لای رژا و

تیکرای ژبانم له پرتیکدا له ناوچوو)

ماله که مان له هه ی خه لکی تر به رینتره

رووناک مشتیکى لیدا و

له وه ته نیایی و خه لوه ته دا

بزه له سه ر لیو، به هیواشی و به گالته وه

به میرده که ی وت:

(ئە ی لاوی شیتۆکه له وه به ره وه وه ره

کاتى به مشت لیتدای

ئه ستیره که ت له ئاسماندا

زۆر له جارن گه شاوه تر

دره خته که ی به هه شتت نو قمی گولان بوو

ته مه نیکیشم بێ به خشیبوی له سه ده یه که پتر ئە بێ)

دهۆل مەكوتە! فرۆكەكان! بۆمبا ئەرئێژن! بچۆره پەنايه كەوه! كام سەده؟ وريا؟
 بۆ كوێ چووی؟ دایه؟... وريا؟ توخوا دایه ئەمەش بوو بە زەماوەند؟ دایه ئەم
 خەلكە برسی و بریندارن. خەریكن ئازەلەكان ئەكوژن و دانەوتیلە ئەخۆن...
 دایه؟... وريا؟. وريا! وريا هەلپەره! ئەمە (زەنگی) و (٦) (سوتەپا) یە.
 دهۆل!

(وريا وەرە، بروانە، سەر ڕێگای بەهەشت. سەوزەلانییە

ئەي لاوی شیتۆكە وەرە و بەرەو ئەم،

كێتو بەرز و سەرکەشانەم بیه

پیشتر پێم وتبووی:

ئەگەر عاشقەكەم لا و بێ

باکم نییە کراسی جاویشی لەبەر بێ

بۆچی ئەملاو ئەولا ئەكەي؟

قۆلە پان و پۆرەكانم سەیركە

چۆن دەستەكانی داپۆشبوو

ئەو دەستانەي بە بازنەي زیوینی دەگەمن پازاوانەتەو

پەنجەكانم ببینی پرن لە موستیلەي زەر و ئەلماس

كەمەرەي مرواری چنم، سەیركە

گەردنە ناسكەكەم سەیركە

بۆ ببینی ئەم گشتە شتە سەیرانەت

شەویکی تەواو پیتووستە

خۆ ئەگەر ئەم جیاوازییەش بەشی نەکردیت

دلیشمی بخەسەر، كە پیشكەشتی ئەكەم،

دلم، دلم، دلم.)

(دایه رووناك كپ و خامۆش لیتی ئەكەوی، كەژال لە باوەشی ئەگرێ) ئارام بە
 دایه. ئارام!

كەژال: دایه باسی وریام بۆ بکە. پێم بلتی لەدوای ئەو هەموو سالە سەختانەي
 سەردەمی شەری پێنج لایەنە، چۆن لەباوەشتا گریا؟ لەپاش ئەو گشتە

(٦) ناوی جۆره هەلپەركییهكە، كە رەنگە وشەكە لە رووی ئیملالو هەلە نووسرابێ لەبەرئەو
 ئەم شانۆنامیە هەر دەستنووسە و بە باشی نەخوێندراوە.

لێكبرانە، كاتێ پێك گەبشتنەو، مێردەكەت چۆن چۆنی گریا، دایه؟ دایه
 تكات لێ ئەكەم باسیم بۆ بکە، باسی تاقانە عەشقەكەت... ئێوه دووسال
 پێكەوه ژبان، وا نییە؟ لەنیوان سالانی ١٩٦١ تا ١٩٦٣ ئەگەر هەلەشم كرد،
 پێم بلتی دایه، سەبارەت بە بەختەوهریبیە لەتوكوت كراوەكەت بۆم بدوێ. پێم
 بلتی سالی ٦٣ چ بەلایەكت بەسەردا هات؟ سەبارەت بەو دوو سالەي كە
 لەگەل وریادا بووی بۆم بدوێ! باس بۆ بکە دایه، بۆ منیك كە لەتەنیاییەكی
 لەبن نەهاتووی ژبانێكی خۆلەمیشی و لەبەرەك هەلەشاو زیا تر هیچی ترم
 نییە. هیچ شتی دایه، هیچ شتی. ئیستا هەرتۆم هەیه و ژووړیكی بچووك كە
 شەوانە بەتەنیایی لەویدا ئەخزیمە ناو جیگاگەمەوه ئەگریم، دایه وەلامم
 بەدەرەو، قسە بکە، شتی بلتی.

دایه رووناك: وت ژووړیكی بچووك؟ منیش ژووړیكەم هەبوو سالانیك تییدا
 ئەگریام. كاتێ لەناو ئەو ژووړە خۆلەمیشییەدا بووم، گەلێ شوولگیان تییدا
 شكاندم... دەستانێكی پان و پۆر بوون، پەنجەي گەوره و نینۆكی كورت
 كورت كە ژێرەكانیان پر بوون لە چلک و چەوری (نا، نا)، بۆچی لێم ئەدەي؟
 ئیشێ! من راستیم وت، راستیم وت، بۆچی ناتەوی راستی ببیستی، دایه
 یارمەتیم بدە! یارمەتیم بدە! شوولكەكە بوو بە دەسكی قامچی و بنمیچەكە
 نەوێتربوو. كێو دوور و دایك دوورتر. هەمیشە خەوم بەبریندارەكانەو ئەبینی.
 لەهەر كۆلانیكدا ئەگەر مالتیک بەساغی ماوو كردبوویان بە نەخۆشخانە. من
 هەر بۆ ئەمە هاتبووم، بەلام قامچی بەدەستەكە، بروای نە ئەكرد، (نا! نا!)
 باوهر بکە من سسستەرم، هاتووم چاودێری بریندارەكان بکەم، وریا وتی لە
 كێو كە نەچیتە خواریو، بەلام من گوێم لێ نەگرت. وتم: منیش ئەبێ كارێك
 ئەنجام بدەم، وریا؟ پیاوێكەم، مێردەكەم، خوێنەكەم! نا لێم مەدە! لەجیاتێ
 ئەوێ وەكو نەخۆشەكان لێم بەدی گوێم بۆ شل كە، خۆم بەدەست چلک و
 خوێنەو نازار ئەكیشم، لێم مەدە! ئەرێ بەراست ئەو هەروا بەبێ سزا
 ئەمینیتەو؟ من بەدەست ئەو هیچ و پووچەو كەرەسەبەكی یاری بووم.
 شوولك بوو بە قامچی و قامچیش بوو بە حەیزەرانیكی گری گری! ئیستر
 ماندوو ببووم، خەریك بووم هەست و ئیجساسەكانم لەدەست ئەدا...
 بنمیچەكە نەوێتر و دیواره خۆلەمیشییەكە خۆلەمیشی ببوو... بەگران هەناسەم
 ئەدا... خەوم نەبوو...

(له پرا قەلئەمبازىك ئەدا و توند دەست ئەنېتە بىنى كەژال)

(ياللا خۇفۇش قسە بکە، كاری مەكە سەرگوپلاکت لیکەمەو. بلئی بزائم که لهدەرەو بووی، له کوئی دەورەت دی؟ لەکام دۆلی دۆزەخین دا؟ لای کام خاینی ولانفروش؟ قسە ناکە؟ زۆر باشە، ئەو نامەردی چلکاوخۆرە، ئەو بېگانەیه چی ئەکات لەو کیتوانە؟ نەکا بۆ پیاسە چووبی؟ تۆی بۆچی بۆ بەغدا نارد؟ تەتەر بووی، یان جاسووس؟ جفرەى نامەکەت کوا؟ ئەدەرەس و پردی پیتەندیتان؟ دە قسە بکە، ئەمە دەستوور و یاسایە... نەکا هاتیبیتی بۆ بەغدا بۆ ئەوێ لەگەرەکی کوردەکاندا تۆی ئازاوه داچینی و ئاشووب بەریا بکەیت؟...)

لال بووی یان سەگ زمانتی خواردوو. بۆگەن! من قسەم نەبوو، لال بېووم، تەنیا هەردوو نیگابووم. دوو بیلبلەلی تەر. نیگا تەر و پېپۆقاویکەم هیشتا لەبیرە، هیشتا ئەو پەردەبەم لە بېرە، که چاوهکانی تار کردبوو. هەر کاتی بەفیرۆ ئەدا، چیم پێ بوتیایە؟ ئەوان بۆمبارانی گەرەکه کوردنشینەکانی بەغدايان کرد نەک من! لەو گەرەکهدا دەستەکانی من هەر برینیان ئەپتچا، من شارەزاییم لەچەکدا نەبوو، ئیستاش هەر نیمە، ئەکەوتمە پشت هەر شیشیک هەر ئەووم ئەوت، بۆ هەر کوپتیک ئەچووم گریکی رەش، نوورتیکی تۆخ و تاریکم ئەدی، هەشت مالى رەشم دی، هەشت رۆشنايي ترسناک، هەشت دیواری بەرز و نزم، ناویان چی بوو؟ کانی تۆ لەبیرتە؟ (نوگرە سەلمان)، (ئەبو غریب) (هەیتەى کەرکووک)...، (ئەمنى عامە)....

رۆلەکەم تۆ لەکام یەک لەم ماله پر لە فروفیل و زەبروزەنگە خۆلەمیشییەدا بەجیت هیشتم... ها؟ ویلت کردم یان گوم بووی؟ کانی قسە بکە! مەترسە ئەو هیج و پووچە دەم گەنبوہ رۆشت. سەریازەکانیش رۆشتن. ئیتر لەجی ئەترسی، وەرە باوہشی دایە، چاوت لییە؟ مرۆف نابئی بترسی، ئەو جادووگەرە بەدەفرەش رۆشستوو، چیتەر ناتوانی بە سیحر و جادووەکانی ئازارت بەدات، ئیتر ناتوانی دلت بشکیتن... رۆلەکەم ئەزانى دایە خۆشى ئەویی؟ تۆ ئەزانى چەندە ئەو چاوه تەرپوجەستە شل و شیاووەتم خۆش ئەوئ. لیترە لەتۆ زیاتر، من کەسى ترم نییە، لەتۆ زیاتر کەسى ترم خۆش ناوئ، دواى ئەوێ که وریا مرد، وریا؟ مردووہ؟

کەژال: نا نەمردووہ، وریا نەمردووہ، ئەو هەرگیز نامرئ. دایە باسى کانی بکە. باسى

کانى. باسى من! ئەو کئ بوو؟ بۆ کوئی رۆشست؟ مەهیلە ترس و فرمیسکەکانت ئاشکرا بن. باسى شیشە و حەوشەکان. باسى دیوارە بەرزەکان و ئەو فرمیسکەکانى لە پشت ئەو دیوارانەدا لە گۆرت نان، کانی هاوړئ و هاوودەمت بوو، وا نییە؟ هاوړتیکەت بۆ کوئی چوو؟ چیبان لئ کرد؟ قسە بکە دایە، باسى کانی بکە، کانی،

دایە رووناک: کانی؟ ئەها، هەموو ئازای گیانیان رەش کردوو، بۆگەنى کرد، بەلام رۆحى هەروا بە سپیتی مایەو، دلخۆشم کانی لەوێ نەتەهیشتووہ کەس دلت داگیر بکا، ئافەرىن کچ، لەناو گوناح و توندوتیژی و تاواندا رزگارى مرۆف بەهێزترە، ئەوہ بۆ شتەکانت کۆ ئەکەیتەوہ؟ ئەتەوئ بۆ کوئی بچى، ئەى من چی؟ خۆبان هیج و پووچن، بمتەرەوہ، دواى بەیەکەوہ ئەرۆین جا بۆچی ئەمشەو؟ نازانم وەللا، نالئی بەم تاریکییە بچیتە دەرەو گوم ئەبى؟ من خۆ زاتى ئەوہم نییە، ئەمیتنەوہ تا وریا بێتەوہ، وریای من، وریا من ماندووم پیتلەکانم یاخین، تۆ وەرە و ئاگات لەکانى بیت. هەر ئەمشەو مەهیلە کانی بەو تەنافەدا سەرکەوئ که خۆی چنیوتی! مەهیلە جیم بەهیلئ، مەهیلە لەو ئاسمانەدا گوم ببئ، ئاخىر بەیانى من بەبئ ئەو چی بکەم؟ وریا رتیکاکەى دوورە، تۆ وەرە دایە، تۆ کە هەمیشە منت لە بېرە، ئەمشەو لە بېرى کانی دایە، دایە، دایە، هاتى؟)

پرشنگ: (من سیتوم

سیتوم سیتوى تازە

میتخەکتیم دوانزە پەرەم هەبە

ئەو دەمەى چاوهکانم

چیتەر دلدارەکەم نەبیتت

ئەژنۆم ئەشکئ و

ئیتەر توانای جوولە و بزاونتیکى نابئ

ئیتستا ئیتر

ئەژنۆم شکاوه و

جوولەم نەماوه)

دایە رووناک: بۆ منت خوتند یا بۆ ئەو؟

پرشنگ: بۆ گشت سیتوہ تازەکان، بۆ گشت میتخەکە دوانزە پەرەکان. بۆ ئەو، بۆ تۆ، بۆ

ئەوانەى كە ھەميشە رۆحيان پاكە .

دايە رووناك: بۆ من بچرە دايە كە قژى سپيم لە پشت شيشەكاندا ھۆنبيەو. بۆ منىك كە بوون و ژيان و عشق و جوانيمت ھەرامۆش كرد، زۆر دوورە، زۆر سەختە، دايە پينچ سال؟ دە سال؟ بيسست سال؟ زياتریش؟ زۆر باشە من راديم، جياوازيبەكانمان لەبیر ئەكەم، بەلام ئەوان چى؟ لەبیری ئەكەن؟ نا دايە ئەوان بيريان ناچیتەوھە من كيم، تكات لى ئەكەم من و كانى بەتەنيا جى بەیتلە، من و ئەو ئەبى چەندان سال شيشە بژميرين، يەك، دوو.. يەك، دوو.. يەك، دوو.. يەك، دوو.. يەك، دوو.. ئەم واتە واتە لە كۆتوھە؟ زەمەى پۆستال دى.. كانى وەرە، جەنگى سببەم و چوارەم و پينجەميش روويدا، لەدەرەو چ باسە؟ (ھەرەس قەومى) بەھەموو لايەكدا وەكو تاريكى بلابوونەتەو، لە ھەموو لايەك باسى راگويزان و ويرانکردنى دپھاتەكانە، ئاھ، ئارام بە بچكۆل، بيقەرارى مەكە، من چوزانم لە كۆى؟ زۆربەيان لە كەركووك و خانەقین و سنجارن، بېگومان باسى ئاگر و نەوتە، پەنجەت لە لووتت دەرھیتنە رۆلەكەم، برۆ دەستەكانت بشۆ، ئەبى ژير بى ھەشت لەشكر، ھەشتسەد تانك، بيسست ھىزى ماتۆرى، بيسست ھەزار پۆليس و يانزە ھەزار ھىزى ئاسمانى، خۆ ناھەن تەتەت بۆ بەیتن! زۆر باشە بى گوتى ھاروھاج. ئەوسا بزائە كە چۆن تەمى ئەكرت. بەلت! خۆت سەيركە بزائە چۆن سببەد ھەزار كەسيان لە ئا و خاكى خۆيان ھەلەكەند و ھەر سى چوار بنەمالە بەكيان لەنيوان دپھاتە ھەرەب نشينەكانى (زيقار) و (عەمارە) و (بەسرە) و لیتە و زۆنگاوەكانى (ھەبانيبە) دا پەرەوازە كردن. جا حالى بووى! جا ئيسستا ھەر جووكەت بېت! جەلكانت رېكويپك كە! سەيركە چ سەروسەكوتيك ھەيە! ھەر ئەوئەندەى بروانيتە ئاوتينەكە و سەيرىكى خۆت بەكەيت، سەرتاپات لە خاك و خۆلدايە، ئەھ ئەھ لەم منالە چەند ناشيرينە! ناشى منالى من بى، بېگومان ھى ژنىكى ترە، راست ناكەم وريا؟ وريا؟ بۆچى وەلامم نادەيتەو؟ وريا، وريا..

كەژال: باسى وريا بەكە دايە، باسى برىسكەى چاوەكانى، نوورى ناوچەوانى، باسى دەستە مەزن و پيبيە بەھىزەكانيم بۆ بەكە. بلنى تا سالى (١٩٧٥) لەكام جىگايانەدا شەرى كردووه؟ چەند جار بريندار كراوه، تا كۆى بە دواتدا ھات؟ چەند شار گەرا و بۆچى قەت نەيتوانى بتدۆزيتەوھ؟ دايە سەبارتە بە دلە گەورە و خەمبەنەكەى بۆم بدوى، باسى تاسە و ئارەزووھەكانى، تاسەى تۆسقالنى

ئارامى، كىلگەبەك و مالىكى چكۆلەو چەند منالىك، باسى گۆزانبيەكانيم بۆ بەكە، ئەو شيعرانەى ئەيخوتيد، ئەو چيرۆكانەى ئەيزانى و ئەو نمايشەى شەوانە بە سببەرى دەستەكانى لەسەر ديوارى ژوورەكە ئەينواند، باسى وريا و منالەكەيم بۆ بەكە. منالەكەتان، منالەكەى تۆوئەو..

دايە رووناك: خانمان ئەم كۆرپەبە قەت لە من نەبوو، نا ئەمە راست نيبە، ھەلم مەخەلەتین. دلنيام بەھەلەدا چوون، بروام پيبيكەن. من پيشتر نەمديوھ، من تازە ھاتووم بۆ ئيرە و ھىچ كەسيشم لەگەلدا نەبوو. ميتردەكەم؟ مردووه! تينەگەن؟ چاوتان لیبسو چۆن بەھەلەدا چووبوون، ئافردت چۆن ئەتوانى منالى بىي كە ميتردەكەى بۆ سەفەرى مەرگ چووبى. ئەمەش خۆ زۆر ئاشكرابە! بۆبە تكا ئەكەم ئيستر لەسەرى مەرۆن. من كەمى ماندووم. لوتف كەن بېمورن، رېگاگە بەرىدەن، مۆلەتم بەدەن با رەت بىم،

كەژال: چۆن دايە، خۆ وريا لە تۆ منالىكى بوو، كورتيك! ئەمەش راستە دايە، راستە، منالى تۆبە. منالى تۆ و ورياىە! راستە ئەو منالە چەند مانگتيك دواى مەرگى باوكى لە داىك بوو، بەلام خۆ كورى ئيوھە و ئيسستاش بياويكى مەزن و دلرفيتنە، لە بيسست سالىدا نوورى ئوميد لە چاوەكانى ئەبارى، سى رۆژ بەر لەمە ھاتسوو بتسبينى، لەكاتى چوونە دەرەوھەدا ديم، بەكۆل ئەگرىبا. دايە ئەو پياوھ دلرفيتنە ناوى (ھيسوا) يە. ئاخىرى رۆژى ھەر ئەبى ئەو پياوھت بىر بەكويتەوھ. بيناسى. ئەگەر ئەترانى ئەم مەسەلەيە تا چ رادەبەك بۆى گرنگە، ئەگەر بېت خۆش بى من ئەتوانم بچم بەشوتينيدا و ھەتا حەفتەبەكە تيرش ليرە ئەبى... پاشان ئەروا، ئەبوت كارى زۆرە و ھەر خوا ئەزانى كەى بۆى ئەكرى بەگەرپتەوھ... دايە ئەگەر بتتوانايە وەببىرى بەيتنى... ئەگەر بتتوانايە دووبارە بيناسيتەوھ... دايە ئەگەر...

دايە رووناك: ئەو تەنەت لە منالەكانى تيرش لە (چەمچەمال) و (زرتيار) پش دزيتورە، ژاكاو و بيسدەنگە... راستە چاوەكانى وەكو ھەزار دانە ئەلماس ئەدرەوشينەوھ، بەلام من نايناسم... تا ئيسستاش نەمديوھ... نازانم بۆچى وا ليم ورد ئەبیتەوھ؟ بېگومان ئەبى - يەكيتك بى لەو ھەزاران منالەى كە ميراج و ميكەكان ناگربارانيان كردن... يا منالىكى ونبو بى لەو ھەزاران منالە لايتيانەى كە ھەرەس قەومى دپھاتەكانيانى لەگەل زويدا تەخت كرد و خەلكەكەى راگويزا، ئەو تەنەت تەنيا و بېكەسيشە، برسى و تينوھ، چونكە

کیتلگه‌که‌بیان سووتانندن و کانیه‌کانیان کویر کردنه‌وه و گه‌چ و چیمه‌نتویان تی کردن، به‌لئی وایه، ئه‌بی برسی و تینوو بی، به‌لام منالی من نییه، باوه‌ر بکه دایه منالی من نییه، درۆت له‌گه‌لدا ناکه‌م.. دلنیات ئه‌که‌م. پرواش ناکه‌ی له وریا بیرسه، چونکه ئه‌وه دوا‌ی مه‌رگیش ئه‌توانی وه‌لامت بداته‌وه. دایه ئه‌م مناله به‌م جله ترسانکه‌وه ئه‌بی هی ده‌روبه‌ری (زینۆ) و (پاوان) بی، هی کی‌وه‌کانی (به‌مۆ)، یان ناوچه‌ی (په‌واندز) بی. دیاره ئه‌وه ده‌مه‌ی قه‌له‌ره‌شه‌کانی به‌غدا ئیره‌یان چۆل کرده‌وه و خه‌لکه‌که‌بیان راگویتراوه، ئه‌م به‌جیماوه، ئه‌مه‌ش به‌ته‌واوه‌تی له‌ قه‌لافه‌ت و سه‌روسه‌کویتیدا دیاره که خه‌رماتیکی له‌ ترس و توقین و نائومیدییه، ئه‌گری، گریانه‌که‌ی ئه‌مترسیتی. هه‌نسکه هه‌نسکی گریانه‌که‌ی نایه‌لئی پی‌م بلئی لاشه‌که‌ی وریای من له کویتیه... وریا، می‌رده‌که‌م، می‌رده‌هه‌نح کیشه‌که‌م، ئه‌وه‌که‌سه‌ی به‌ر له له‌دایه‌کبونی مناله‌که‌ی بۆگه‌ن بیسو، دایه من گرفتارم. ئه‌گه‌ر ئه‌توانی که‌سوکاری ئه‌م مناله‌ بدۆزه‌وه و بیسپیره به‌ خاوه‌نه‌که‌ی، ئه‌ری ئه‌وه لای لایه بوو، یان گۆزانی، ئه‌وه‌ی دایکی ئه‌بخویتند؟ ئه‌بخویتی دایه؟ زه‌مه‌مه‌کانت هه‌میشه شیرین..

پرشنگ: (کوړه قۆزه‌که‌م

روومه‌که‌ره خاکی بیگانه، له‌بیرم مه‌که

هه‌سته و بکه به‌ سیتیکی سوور و

له‌به‌رکتی نی!

ئه‌وه ده‌مه‌ی ئه‌چیه‌وه ناو رووخۆشان و دل‌پیتان

یان که‌ دوژمن به‌ زه‌بر و زه‌نگ ئه‌تبا

جار جاره له‌ به‌رکتی ده‌رهینه و سه‌یریکی بکه

له‌بیرم مه‌که.

پرشنگ: مناله‌که‌ت زیندووه، رووناک تو‌ئوت به‌ زیندوویه‌تی بووه..

که‌ژال: مناله‌که‌ت زیندووه دایه رووناک، تو‌ئوت به‌زیندوویه‌تی بووه... به‌هه‌موو

بزیوی و جورئه‌ت و به‌هه‌موو ئازابه‌تی و پرسبارة ئاگراویه‌کانیه‌وه، کویری تو‌یه

و بیست سالة‌ چاوه‌رتی نیگای تو‌یه دایه! زۆربش به‌خته‌وه‌ر ئه‌بی ئه‌گه‌ر بو

ته‌نیا جارێک له‌ هه‌موو ژبانیدا و به‌هه‌موو هه‌ستیه‌وه‌ بیناسی، بو‌ئو ته‌نیا

جارتیکیش به‌سه، باوه‌ر بکه دایه، ئه‌و ئیستا وه‌کو کیتیکی گه‌وره‌یه، دایه،

دایه،

دایه رووناک: هه‌رکه له‌م سکه‌ سیسه‌وه هاته‌ ده‌ری، شوین پی و ئاسه‌واریم لی گوم بوو. ئه‌و مناله له‌ مردوویه‌ک زیاتر هیچی ترنییه، له‌ دنیای ئومیدی مندا ئه‌وه هه‌ر به‌ مردوویه‌تی و سارد و سړی و خه‌مگین و بۆگه‌ن له‌دایک ئه‌بی. ئه‌وه رۆله‌ی مه‌رگه، منالی زیندووش هه‌ر له‌ عه‌شقی زیندووه‌وه له‌ دایک ئه‌بی، بۆیه که‌ ئه‌وه روو ئه‌کاته که‌سانی تر ئه‌توانی نه‌مری به‌ ئیمه‌ به‌خشی، راست ئه‌که‌م دایه مناله‌که‌م به‌مردوویه‌تی له‌دایک بوو، ئه‌مه راسته، ئه‌زانم تو‌تیم ئه‌گه‌یت ئه‌زانم، وریا مردووه لاشه‌که‌یتان له‌کووی به‌خاک سپارد؟ نه‌کا گۆره‌که‌شیم لی بشارنه‌وه، راستیه‌که‌یم پی بلتین، له‌ ماری حه‌فتا و پینج دا من ئازاد ئه‌م و خۆم به‌ نازادی ئه‌بینم دایه، نازاد له‌ شیشه و دیوار، نازاد له‌ سه‌رما و وشکبوونه‌وه و توقین، ماری حه‌فتا و پینج، ده‌روبه‌ری نه‌ورۆزی په‌نجا و چوار، دایه من رابردووم به‌خاک ئه‌سپیرم و خه‌وه به‌ ناینده‌وه ئه‌بینم. ئه‌وسا پی ئه‌نیمه دنیایه‌که‌وه که‌ سه‌رتاپای بلقی له‌رزۆکن... دایه پی ئه‌نیمه سه‌رکیوه‌کان و سروشت بو‌ئوه‌ی رۆشنایی بیینم، رۆشنایی... به‌لام کۆچم دی... کۆچ... سه‌یرم کرد ئه‌م دنیایه وینه‌یه‌کی ئالۆزی خه‌وه‌کانه، دنیایه‌ک ناوارم له‌سه‌ر جاده‌که‌ی حاجی ئۆمه‌ران و ده‌ریه‌نده سه‌خت و زستانییه‌کاندا دی. کاروانیکی ماندوو، سه‌رشۆر، بی ناینده، تو‌یشه‌به‌ره‌ی رتگی سیل، گرانه‌تا، سیرۆژه، سه‌ر ئیشه، ره‌شه برین، که‌م خوینی، سه‌رما و بی خۆراکییه، دیاری رۆژانه‌ی قه‌سابه‌کانی تکریت، مه‌رگی ئاسایی و هه‌رزانی حه‌فتا منال، سی پیر و سه‌د پێشمه‌رگه‌ی بیچاره بوو.

کانی؛ ناویشانی وریا له‌ کێ بپرسم له‌کاتیکیدا که‌ باوک له‌ کوړ، برا له‌ برا و

دایک له‌ کچی خۆی بی هه‌واله؟ دی به‌دی رۆشتم و پرسیم... دی به‌دی بی

ئوه‌ی چاو بترووکیتم فرمیسم رشت. له‌ چل هه‌زار مانی ویران کراو، له

سپسه‌د هه‌زار ناواره، له‌ده هه‌زار کانی به‌چیمه‌نتۆ کویر کراوه... له‌ که‌لاوه‌ی

هه‌زار گوندی ویران و چۆلکراودا شوین پیتیم هه‌لگرت تاوه‌کو له‌ ژنیکی، له

ژنیکی ته‌نیا که‌ هه‌وته‌مین کویری خۆی به‌خاک ئه‌سپارد هه‌والیم پرسی. ئه‌ویش

زۆر به‌ سه‌خت بییری که‌وته‌وه که‌ مانگی له‌وه‌به‌ر وریا سوار-ی منی به‌حه‌وت

زامی قووله‌وه له‌ جیبیکدا دیوه که‌ به‌ره‌و پیرانشار، یان تاران-یان بردووه.

پیرانشار یا تاران؟ تاران له‌کویتییه؟ نه‌چووم، نازانم، توانای رۆشتم نییه، من

سه‌رچاوه‌ی نازاره‌کانی دنیام و هیچ که‌س ئه‌مه نازانی، ته‌نیا وریا ئه‌بزانی،

وريا، وريا! وريا! ئاھ ئەمە تۆ لېرەي! ھاتى! لەپاش ئەم ماوہ زۆرہ. مېھربان بۇچى بەجىتھېشىتم، ئەي ھاۋرىكەم من بۇ دۆزىنەۋەت ھەشت شوورەم برى، ھەزار دىيى ويران گەرام، ھەوت كىتوم برى و بە چوارە شاردان تىپھېرىم، ئەزانى خۆش ئەۋى تۆ شايستەي ئەۋەي كە گىبانم لە پىناۋتدا دانىم، چەندە دوورو درىژبوون ئەۋ سالانەي بە دوورى تۆۋە تىپھېرىن، ئەزانم تۆ لە جەنگدا بووى، لە پىناۋى ۋالاتدا جەنگاي، ئىستى ئىتر نامرى، لەمە بەدواۋە بۆ ھەمىشە ھى خۆمى، زۆرم چاۋەرئى كرى، ئەزانى؟ پىم واپو كە رەنگە فەرامۆشت كرىم، وتت مردوۋە، سەرنگون كراۋە، ئاي وريا، جەستەي برىندارت چەندە شېرىن و تەرۋەمىزە، پىستت چەندە نەرم و بۆندارە، لەۋ سالانەي زىندان و ترسەدا، جگە لە سۆز و مېھرى تۆ زىاتر پالېشىتىكم نەبو، لە چاكەي تۆ زىاتر بىرىكى ترم نەبو، بىجگە لە دووريت خەمىكم نەبو، كى تۆي كىشايە ئەم مەيدانى مەرگەي كە ھى ئەۋانە؟ بۆ ئەۋەي جارىكى تر بىبىنمەۋە ئەبى چەند و تاكەي چاۋەرۋانى و دەرد بكىشىم؟، بىست سال لىك دووربوون و لەم ھەمىسو سالەشدا زەردەخەنەي من شكابو. زەردەخەنەي تۆ چۆن بوو؟ وريا ئەم ھەوت برىنەكارىبەت لەكوئى ھىنا؟ تۆ چۆن ئەتوانى جەستەيەكت بىي بەم ئەندازەيە ماندو، و برىندار؟ بەم ئەندازەيە ورد و خاش؟ تۆزى لەۋ ماندووبوون و ەرەقى عەشقى ئەتسووتىن، بە من بەدە، كانى يارمەتىم بەدە، ۋەرە وريا، ئارام بە. لەم سەرجىگايدە پاكشى... بەپىلە با برىنەكانت خۆش بىنەۋە. چاۋانىشت لىك نى و خەۋ بە مىللەتەكەتەۋە بىبىنە. بىبانىنە، تىكرايان ھىلاك و ماندو، برىندارن... ئارام بگرە، بەخەۋە، چاۋە لىك نەراۋەكانم چاۋدېرى زام و برىنەكانى تۆ ئەكەن و دلەم جىيى رازى خەمەكانتە... من پاسەۋانىي تۆ ئەكەم، بۆ ھەمىشە، تا ھەتايە، (پروناك بە كوئ ئەگرى)

كەزآل: مەگرى دايە پروناك، مەرگى وريا بەدەست خۆي نەبو، ئەۋ خۆشى ئەۋىستى و دواي بىست و دوو سال دوورى و ھەوت برىنى كارى، ھىشتا گول و دل و ھېزى ئەژنوكانى ھەرتۆ بووى. پوورئ تۆ عەشقى بووى، بىرت نايە؟ خۆت ئەمەت پى و تم، مەگرى دايە، ئەي من چى بلىم؟ شانس و ناۋچەۋانى تۆ لەمن باشتەرە، من شتى وام لە ژبانمدا دىۋە كە تۆ ھەر نەتدىۋە، نەتېستوۋە، عەشق و سۆزى وريا شتىكى ئەۋتۆي بەتۆ بەخشىۋە، كە بتوانىت خۆت لەخۆتدا زىندانى بكەيت و ماۋدەيەكى زۆر لەگەل تەنبايەكەتدا بسازىت، ئەۋەندەي رۆشنايى

پىداۋى كە بتوانى ھەزار سال بەتەنبايى بژىت، دايە، دىباي دەروە دىبايەكى تارىك و بى پروناكىيە، تۆكاتت راگرەت، بۆ تۆ ھەمىسو شتىكى دىبا لە (۱۹۷۵) دا و لەگەل مەرگى وريادا براپەۋە، رىك دوو مانگ دواي بىست و دوو سال دوورى، ھەقتە دايە، تۆ دەرگاكانت لە رووى خۆتدا داخست. دىۋارى قورس و قايت بەدەۋرى خۆتدا دروست كرىد و لەدواي ئەۋ نەتھىشت قەت كەسى درزى بكانتە دەروونتەۋە، نەتھىشت رووداۋى ترسناك رۆخت ئالۆزتر بكات تۆ ھەۋالەكانت نەبىستوۋە، نازانى دووبارە چى بەسەر خەلك و ۋالاتەكەتدا ھاتوۋە و چىبان كرىۋە. ئەزانى لە بىست و پىنجى رەشەمى دا واتە رىك لەۋ رۆژەدا كە تۆ بىدەنگىيەكەت شكاند - لەسالى (۶۶) دا واتە ماسرى (۱۹۸۸) چى روويدا؟ دايە تۆ ھىچ دەربارەي گازى خەردەل و ئەعصاب و سىانور نازانى، تۆ دەربارەي ھەۋرە زەردە ژەھراۋىيەكان شتىكت نەبىستوۋە، ناۋى گازى (ئىسپرىت) و (باردل) و ھۆكارى (تابون) ت بەرگوى نەكەتوۋە. نەبووى تا بىبىنى چىبان كرىد لە شارى (نالى) و (تايەر بەگى جاف)، لە شارى ھەفتا و دوو مزگەوت، لە ھەلەبجە، دايە تۆ تەنانەت وىنەي منالان، ژنان و پىۋانى بى چەكى (كانى عاشقان) و (پاشا) و (تەكەيە پىر مەھمەد) ت نەدىۋە، لەكاتى رەش بوونەۋە و ژاكاندا .. دەربارەي منالانى (دوچەيلە)، كە لە باخچەي مائەكانىندا بىدەنگ مردن، كەس شتىكى پى نەوتى، تا ئىستا فرمىسكىكت بۆ منالانى (سەرگەل) و كچانى جوانە مەرگى (جەزىلە) نەرىشتوۋە، لە [سەرگەل] كىمىياۋىباران كراۋدا چۆن پانزە منالى كۆرپەي ئەۋ لادىيانە بە كور و كچەۋە پىكەۋە نەتدى بەخاكيان سپاردن و ناۋى كىمىيا-يان نا لە گۆرى رەش و بچوۋكى ئەۋ كور و كچانە، پوورئ من ھەمىسو ئەمانەم دىۋە، بىستوۋمە و بۆشيان گرىاوم، لەخالى سقرى مەرگى بەكۆمەلدا سى و چوار كەسى خۆم لەژىر زەمىنى مالىكدا لە (كانى قولكە) ي ھەلەبجەدا رەش بوونەۋە، مامم و نامۆژنم و منالەكەيان لەكاتى ھەلاتندا لە تىۋتايەكى شەق و شردا تەۋاۋبوون. دەرودر اوسىيەكانم لەۋ دەشتە سەۋز و ژەھراۋىيەدا رەش بوونەۋە، ھاۋسەرەكەشم، مېردەكەم (كاۋان) لە قەراغ چەمەكەي (زەلم) دا شەھىد بو، پوورئ من بەدەستى خۆم (كىمىيا) كەم بەخاك سپارد (بەھاۋارەۋە) رۆلە! (ياخەكەي ئەكاتەۋە) ئەم ملوانكەيەي ئەبىبىنى وىنەي ئەۋ پانزە كىمىيايە و (كاۋان) ي شەھىدە، دايە من لەگەل مردوۋەكانمدا ئەبزووم، لەگەل شەھىدەكەمدا ھەناسە ئەدەم و لەگەل نالە و ھاۋارى پىنج ھەزار

بېگوناحي كۆلانه شههيدەكانى ھەلەبجەدا ئەژىم، ئىستا تى ئەگەم داىە كە بۆجى ئەمىرۆ بىدەنگىيەكەت شكاند، ئەم ھاوارە گوم بوو، ئەوانە كە تۆى بېچارە كر دوو، داىە بۆجى خەلك ئەبىن ھەموو شتىكىيان بىن و ئىمە ھىچ؟ بۆجى بۆ خەلكى تر ئەبىن ھەموو شتىك بەخرىتە لاو و بۆ ئىمە ھىچ؟ ھىچ شتىك، مەرگ و تەنبايى و ئاوارەبى و سووكايە تى ئەبىن؟ سووكايە تىبەكى بىدەنگ. داىە ئىستا تىئەگەم كە ئىمە توانايەكى سەيرمان لە تەنبايىدا ھەيە. باسى بىروباو ەرى دەروونىمان سەر سوپەنەرە و خواوەندىش دلئىكى پىنداوين كە بەرگەى ھەموو خەم و ئازارىك بگرئ، ئەگىنا چۆن ئەم بارە ھەلئەگىرئ؟ چۆن ئەبىن بەبەر چاومانەو ھەلەبجە شەھىد بكنە و چوار سال دواترىش بىانەوئ دووبارە ھەموو شتىك لەناوبەرن و چوار ملىون ئاوارە رەوانەى ناو بەفرى كىوئەكان و سەھۆلبەندانى دۆلەكان بكنە؟ چوار سال پاشتر، چوار ملىون ئاوارە برسى و برىندار و بىن پەنا. چوار ملىون مېشىكى ماندوو و خەمىن، چوار ملىون ئازار و بىن ئاكامى. چوار ملىون ئاومىدى و تەنبايى، دەيان ھەزار مەرگى تال و تارىك لەو سەرەپىيانە... ئاھ داىە خۆزگە لەماناى ھەموو ئەمانە تىگەىشتىبام! ھىچ تىناگەم داىە، ھىچ. تەنبا شتىك كە ئىستا تىبەگەم خۆشوبىستنى تۆبە... بەختم ياربوو كە لەم ئاسايشگە يەدا كارىكم بۆ خۆم داىن كر دوو. شانسم بوو كە تۆم دۆزىبەو. تۆبەك كە بە تەنبا ئەم ئەزانم خەمى چىتە. تۆبەك كە لەبەر ئەو ەى و تىبويان شىتى زىندانىان كر دى. كئ وتوبە تى لە پاش عەشق، لەپاش زىندان و دەستدرىژى و ئاوارەبى و تەنبايى، تۆ ھەر بەكەلكى ئەو دەبىت كە زىندان بكنە داىە؟ كئ وتوبە تى ئەم چارەنوسە ئەبىن لەناو چاوانتا ھەلكۆلرئ؟ داىە من خۆشم ئەوتى چونكە تۆ بە خواستى خۆت دەرگا و پەنجەرەكانت لەخۆت داخستوو، تەنانەت گۆئ لە منبىش ناگرى كە خۆشم ئەوتى. من خۆشم ئەوتى، چونكە دل و رۆحت ئەو ەندە گەورە و دەولەمەندە كە بتوانى رۆژئ لە رۆژان خۆت كە لا بخەى، خۆت لەم دنبايە رەھا بگەى. ئەمە ھەر ئەو شتەيە كە خەلك پىتى ئەلئىن ترسنۆك و بوودلە، بەلام ئەوان چوزانن تۆ چىت كىشاو و چىت دىو؟! من ئەزانم. من ئەزانم تۆ ئەتەوئ بە راگرتنى زەمان جارئكى تر ژيانئكى شكۆدار پىكەو ە بنىتى. تۆ ئەتەوئ لەخۆتدا تەواو كامل بىى و شىو ەيەكى جوانى خۆت بخەيتە رو، لە راستىدا من ئەو ئازايە تىبەى تۆم نىبە. من ئىتر ھىچم نىبە.. ھىچ شتى.. ھىچ كەس و ھىچ شتى. لەم دنبايەدا تەنبا تۆ شك ئەبەم و ئەم

ملوانكەيە، كە ئەبى رۆژئىك بەمەو ە خاكم بسپىرن. داىە ھەرچەندە ئەشزانى چەندەم خۆش ئەوتى و لەم چوار سالەشدا كە ھا تومەتە ناو ژيانتەو، تەنبا زەردەخەنەيەكى راستەقىنەشت بۆ نە كر دووم. تۆ خۆت لە ھەموو كەسىك ئەبان كر د و تەنانەت دەست نا بەرووى تا قە كورەكە شتەو... تۆ قەت نە توىستوو ە بىناسى و ھەر من ئەبى، پىئەچى تەنبا منم كە گوتم لئ ئەگرى، ئەو ەش ئەزانم كە قسە ئەكەى لەگەل منت نىبە. ئەزانم قسەكانت لەمن تىئەپەرن و بەرەو دوورتر ئەرۆن، تا بگەن بەكەسىكى تر. كەسنى كە ناوئىكى ترى ھەيە، زۆرم پىخۆشە كە رۆژئىك يەك جار، تەنبا جارئ، لەدوايدا لەگەل خۆم ئەدوايت، من كەژال-م سىستەرەكەت، كەوا چوار سالە ھاوړئ و ھاودەمتم. خەلكى پىيان وايە كە تۆ بەراستى لەگەل خودى مندا قسە ئەكەى، ھەر ئەو ەش بوو تە ھۆى ئەو ەى وا بىرىكەنەو، گوايە من لەوان لەبەرترم، منبىش بەجۆرئىك رەفتار ئەكەم ئەلئى تۆ منت خۆش ئەوتى، ئەمناسى، ئەمبىنى، داىە سەيرمكە! منم كەژال! كەژال! كەژالم! كەژال! ئافرە تىكى تەنبا و بىكەس، تەنبا، بىكەس (بەكۆئ ئەگرى).

داىە رووناك: كچۆلەكەم، تۆ گوئىت لىبوو، بالئەكان بخوتىن؟... بىستت؟ گوئى بگرە! گوئى بگرە!... ئەرى ئەم خۆشى و شادىبە ئاوا كئوپر لەكوئو ەات، كە ئەم بالئەكانە وا بىن پىئەكى دەستيان بەخوتىدن كر د؟... ئەمە ئەبى نىشانەى جۆرە شادىبەك بىت، جۆرە شادمانىبەك!... ھۆ كچۆلەكەم، ئەرى دەنگم ئەبىستى؟ ئەسلەن گوتم لئ ئەگرى؟ كچۆلەكەم... بەراست ناوت چىبە؟

كەژال: كەژال، داىە كەژال!

داىە رووناك: ... كەژال؟... كانى ھەر وا زوو لىرە رۆبىشت؟... نا، نا كچەكەم نابى لەبىرى بگەين. ئەبىن دوعاى بۆ بگەين. ئەمە ھەلەى منە كە پىئشتر دوعام بۆ نە كر دوو، دوعا بۆ ئەو كەسەى بە تەنافەكەدا سەر كەوت، دوعا بۆ چنارىك كە تۆپىيان نا بەسەرىبەو، دوعا بۆ كەسىك كە بەكتىبەو ە تا بنى زەرباچە رۆبىشت، دوعا بۆ داىكىك كە لە سەھۆلبەندانى دەشتىكدا بالئى لىر وا، دوعا بۆ ئەو پىساوانەى كە بەحەوت برىنەو ە ئەمرن، دوعا بۆ ئەو مىلانەى كە لە (سەرمۆرد) و (سى كانىيان)دا، رىخۆلەكانىيان رۆانە دەرو ە، بۆ ژنانى (بىبارە)، كە بەئاگرى ناپالم بوون بە خەلوز... بۆ ئەو پىساوانەى كە لە

(ههنجیره) و (سهرسنگ) و (سواره تووکه) دا، خراڤه گۆږی به کۆمه لهوه، بۆ هه موو ئهوانه ی که له (که لار) و (چه مچه مال) دا، بنمیچ به سه ریاندا روو خا و کهس دوایین هاوارییانی نه بیست... خوایه له م نه فرهت و نه فرینه، له م دهر به ده ریه. له م مه رگه هه رزان و رۆژگار ه دۆزه خییانه رزگارمان که. له و نازار و زنجیرانه رزگارمان که... ئه زانم ئیمه نه فرهت لیکراوین، له م نه فرهت ه مان دوور خه ره وه و... که سیکنان بۆ بنیره که هه موو شتیکی نیشانی دنیا بدا و ته کانمان به وان بگه یه نن، ئه گینا تا دنیا دنیا یه پیاوه کانمان به تیشکاوی ئه بینین و ژن و که چه کانیشمان ئه خه یه به ر زه بر و زه نگیان... خوایه گیان کارئ بکه له م یه خسیری، یه خسیری، په نج، په نج، دۆزه خ، دۆزه خ، که ففاره، که ففاره، ئامین! یه خسیری، یه خسیری، دهر د، دهر د، خوتین، خوتین، دهر به ده ری، دهر به ده ری، ئاواره یی، ئاواره یی، رزگاری، رزگاری، ئامین، ئامین، ئامین، ئامین.....

که ژال: به ئی دایه. زه لیلی، په نج، دۆزه خ، که ففاره، گوناح، قین، دهر د، خوتین، دهر به ده ری، ئاواره یی، رزگاری، رزگاری، پووری! ئامین! ئامین! ئه زانم ئه و پله و پایه یه ی که خوا به ئیمه ی داوه پیرۆزه. من ته نانهت شانازی به و په نج و نازاره شه وه ئه که م که ئه یکیشم و ئه یچیژم دایه. چونکه تا نازار نه چیژین شایسته ی هیچ به ره و خه لاتیک نین، ئه مه ش به لوتفی دهر د و ئاواره یی و خوتین و په نجه وه یه که چاوه کانمان ئاوا کراوه کراوه یه، که رۆژئ هه ر به مه نزلگای مه به ستمان ئه گه یین، ئه گه ر ئاواره یی نه بوایه، ئه گه ر (ئه نفال) و گۆږی به کۆمه ل نه بوایه، ئه گه ر توانای ویرانکاری گازی خه رده ل و سیانور و ئه عصاب نه بوایه، ئه گه ر راگوتزانی ملیۆنان ژن و منال و پیر و لاو و سه رلیت شتیوانیان له ناو ئه و دۆلانه ی پرپوون له مه رگ و به فر و زستانی بی سه ره به ره، نه بوایه، ئه وه هاواره بزبووه کانمان مانای و شیرینیان له خو ئه نه گرت دایه، ئا بروو چوونی ئه و قه مه کیشی تکریت و ئاشکرا نه ئه بوو. ئه و ترسه منالانه و ته مه لیه شاروانه مان نه ئه وه یه وه، پروا و ئومید و عه شق نه ئه چوونه جیتی بینه نگی و مه رگ و بیته ووده یی، دایه من پروا به نوور و رووناکی هه یه، ته نانهت له تاریکترین شه وانی زستانی شه دا... چونکه هه ر رۆژتیک که ده ستپیکردنی هه بی کۆتایه کیشی هه یه، هه موو سه ره تایه کیشی ئاکامیک...

ته نیا شتیکیش که هه میسه له جیتی خویدا قورس و قایم وه ستاوه، راستیه دایه، راستی... راستی... راستی... ته نیا راستیه که هه میسه یی و نه مه رده... راستی دایه... (رۆشناییه ک دیت و ئه چی، دایه رووناک له ژووره که یدا ته نیایه. به ره به یانه، نزیکه ی چواری به یانییه. دایه له پریکدا خه به ری ئه بیته وه و له ناو جیگا که یدا دانه نیشیت. خه والوو و حه په ساوه، که بۆچی و زوو خه به ری بۆته وه)

دایه رووناک: ئاخ چ مۆته که یه ک بوو! چ خه ویکی ناخۆشم دی! ده سه ته کانم چه نده له رولاواز بوون، پیسته که یان قلیشاوه، ئیره کوئییه؟ من لیره چی ئه که م؟ وریا؟ ئاخ، خوایه گیان، خو ئه و مردووه!... به لام من لیره چی ئه که م؟ (به په له چا و به هه موو لایه کدا ئه گیتړئ و ئه که ویتته پشکنین و گه ران) کوریه که م، هیوا، هیوا له کوئییه؟! هیوا! کوریه چکۆله که م له کوئییه؟ ئیستا کاتی شیر خواردنیت... به لام سه عات چه نده؟ چ رۆژتیکه؟ من له کوئییم؟ زیندانی کرام، نه خو ش بووم له به شی منال بووندا م ده سه ته کانم بۆ وایان لیه تا تووه؟ سوو تاوون یان چرچ بوون! ئه مه نابی وای، ئه بی خۆم بیسینم ئه بی ئاوتینه یه ک په یدا بکه م. ئه بی سه بری خۆم بکه م، (ده ست به سه رو چاوی خویدا ئه هینتی) ئه مه سه رو چاوی من نییه، ئه مه پیستی من نییه، چی قه و ماوه لیره؟ خه ریکم شیت ئه بم، فریام که ون. فریام که ون. یارمه تیم بده ن... یارمه تیم بده ن! تکا ئه که م که سیک یارمه تیم بدات! یارمه تی!... یارمه تی!! ئاخ ئه مه مومکین نییه، زیندانیان کردووم و که سیسی لئ نییه، چ به لایه ک به سه ردا هاتووه؟ سوو تاوم؟ هیچم بیرناکه ویتته وه! هیوا! هیوا! هیوا! دایکم هه ر دیت، به ته نیا جیم نا هیلت! دایکم؟... جا خو ئه و مردووه... کتی ئاگی له هیوا یه؟ چ به لایه کی به سه ردا هاتووه؟... چ به لایه ک به سه ر خو م دا؟... چی قه و ماوه؟... من له کوئییم... لیره چی ئه که م؟ و شیریه ژنی! بیرت به خه ر کار! چی قه و ماوه که ئاوا به م جوژه فریمده نه ئیره و ئاوا بیه پارچه یه ک پیست و ئیسقان؟ خوایه گیان هیچ سه ر دهر ناکه م له م دوا دواییه ی ژبانم هیچم بیرنایه، به جاری گشتیم له ده ست دا، سالگه لیک من له زینداندان بووم، پاشان وریام دۆزییه وه له تاران بوو... له نه خو شخانه یه کدا، پاشان وریا مرد. دوا ی مه رگی ئه و من به یه ک جاری لیم قه و ما. زۆر نا ئومید و بیچاره بووم په نگه... بۆچی

جسته م ئاوا وشك و بئ هبئ بووه؟ ده موچاوم بؤ وا رزيوه؟ تيناگه م، نازانم.
(له بيده نكيه كي درتزاخايه ندا، دايه رووناك، كه م كه م په ي به راستي ته بات)
من پيسر بووم، له كوئ پيسر بووم؟ لييره؟! (پرشنگ درده كه ويت و به دم لاي
لايه كانبييه وه، دايه رووناك هتواش هتواش راده كشييت و دووباره خه وي لين
ته كه وي. خه ويكي وا كه هه ر ته لتي دوايين خه ويتي).

پرشنگ: (من له مهرگ ته ترسم دله كه م

له م پاييزه دا ده لاي لو

له م پاييزه دا.

بلي با گورتيكم بؤ ساز كه ن دله كه م

له ژير ته و دار گويزه دا ده لاي لو

له ژير ته و دار گويزه دا

دله كه م، ته بين ماچيكي

سي نه گريجه ي (٧) رووناك بكه م هويو

ماچيكي سي نه گريجه ي رووناك بكه م ده لاي لو

ماچيكي سي نه گريجه ي ته م كچوله يه.

من له مهرگ ته ترسم دله كه م

له م به هاره دا، هويو

له م به هاره دا ده لاي لو

له م به هاره دا

بلي با گورتيكم بؤ تاماده بكه ن دله كه م

له ژير ته و دار گويزه دا ده لاي لو

له ژير ته و دار گويزه دا هويو

له ژير ته و دره خته دا

ده لاي لو

ده بين ماچيكي ته و

(٧) سي نه گريجه، كه له فارسييه كه دا (سه طره) ي به كار هيناوه و مه به ست له نه گريجه و
په رجه م و كاكوئه.

دوو ده ستانه ي رووناك بكه م، هويو
نيتوچاواني به رزو بلندي ده لاي لو
كاكولي رووناك، هويو
ماچي ته و گويزه نماوييه
ده لاي لو.....)

تاران

گه لا ريزاني ١٣٧٤ ك ١٩٩٥ ز

موبارەكى... پاسەوانى بچووك

ژهنیک ئەندامانی ئەم هەلپەڕکی شانۆ پیکه‌نیناوییه‌ن. دوو پیاو، یه‌کیکیان نیقابیکی سپی و که‌ولی مه‌ریک، یان بزنیکی ره‌شی له‌به‌ره (پیربابو) (٢) و ئەو‌بتریان نیقابیکی ره‌ش و که‌ولی مه‌ریک یان بزنیکی ره‌شی له‌به‌ره (دیو) و له‌سه‌ر داگیرکردنی ئافره‌تیکی (گه‌نجیک جلوه‌ریگی ژنانه‌ی پۆشیوه)، که به‌دریژیی نمایشه‌که و له‌نیوه‌ندی شه‌ره‌که‌دا سه‌ما ده‌کات، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که خه‌ریکی سه‌ما و هه‌لپه‌رکین، له‌شه‌ریکی دوور و درێژشدان، سه‌ماکه‌ران هه‌ریه‌که‌یان دارێک به‌ده‌ستی چه‌پ و شمشیریکی به‌ده‌ستی راستییانه‌ویه. نمایشه‌که‌ش له‌سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی ئاویته‌ی مۆسیقا و شیعر و ئاوازه. هاورێبانیشی یه‌ک ریز ته‌رجیح به‌ندی شیعه‌ره‌که ده‌خوین:

بووکه گولێمان هیناوه گیانی دلمان هیناوه
 له‌پتی دوورمان هیناوه خیرا و گورجمان هیناوه
 بووکی له‌ تو‌ مو‌ باره‌ک نه‌ورۆزت لی مو‌ باره‌ک

له‌ناکامدا سه‌ماکه‌ری (ره‌ش) به‌دار و شمشیره‌که‌ی سه‌ماکه‌ری (سپی) ده‌به‌زینت و پاشان سه‌ماکه‌ره‌که له‌ ئامیز ده‌گری و له‌گه‌ل خۆیدا ده‌ییا بۆ ناو کۆلیته‌که. تیکرا چه‌پله‌ لێده‌ده‌ن و ئەکته‌ر و مۆسیقاژهنانی بیجگه‌ له (پیربابو)، سه‌ری (رێژ داده‌نوینت)

ئه‌کته‌ری دیو: هه‌سته یاقوت.
 ژن پۆش (٣): ئەوه شه‌رم و چه‌یاکه‌ت کوا کو‌ره؟
 ئەکته‌ری دیو: خه‌لک سه‌یرمان ده‌که‌ن.
 ژن پۆش: هه‌سته زۆرمان کار هه‌یه.

= چرا هه‌لگر، مۆسیقاژهن، هه‌ندێ جارێش ئافره‌تیکی تر به‌ناوی «کاس خانم» کایه‌ی ده‌کرد. ئەم ده‌سته‌یه چه‌ند رۆژێک دوا‌ی نه‌ورۆژیته‌کان ده‌رده‌که‌وتن. شه‌وانه ده‌سته‌کار ده‌بوون و له‌به‌رده‌رگای هه‌رمالێکدا کایه‌یان بکرا‌یه نه‌ورۆژانه‌یان له‌ خاوه‌ن ماله‌که وه‌رده‌گرت. نه‌ورۆژانه‌شیا‌ن وه‌کو ه‌ی نه‌ورۆژیته‌کان بریتی بوو له‌ برنج و هه‌لکه و شه‌یرینی و هه‌ندێ جارێش پاره. نمایشی «عروس گولێ» ره‌گ و ریشه‌ی له‌ناو ئەو نمایشه‌ میلیلیانه‌ی ناو ئستوره‌ کۆنه‌کاندا هه‌یه، که پتوه‌ندی به‌سه‌ره‌تای به‌هاره‌وه هه‌یه و له‌ویدا سیما و روخساره‌کانی سالی تازه و کۆن پیکه‌وه ده‌جه‌نگن. ئەم جۆره نمایشانه به‌شیوه‌ی جیا‌جیا و له‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کانی ئێران و ده‌وریه‌ریاندا هه‌یه. «وه‌رگێ»

(٢) پیربابو: به‌مانای باه‌پیره: باوه‌پیره
 (٣) له‌جباتی ئەوه‌ی بلێین ئەو ئەکته‌ره‌ی جلی ژنانی پۆشیوه، ئەلێین (ژن پۆش)

مو‌ باره‌ک... پاسه‌وانی بچووک

1

(ئه‌کته‌ره‌کان له‌ناو تاریک و روونی شانۆکه‌وه، هه‌روه‌کو بووکه سه‌ماکه‌ره‌ی زیندوو دینه‌ ناوه‌وه. تیشک. گۆره‌پانێکی چکۆله له‌ قه‌راغ دارستانه‌که. له‌ناو بازنه‌ی بینه‌راندنا مه‌راسیمی «عروس گولێ» (١)

به‌رپتوه‌ ده‌برئ: سئ که‌سایه‌تی، دوو پیاو و ژنیکی له‌گه‌ل ده‌هۆل ژهنیک و زورپا

(١) «عروس گولێ، یان عروس گولێ»، که من لێره‌دا کردوومه به «بووکه گولێ». له راستیدا مه‌راسیمیکی ده‌قه‌ری «گیلان و مازهنده‌ران» بووه و پینج رۆژ به‌ر له‌ نه‌ورۆز به‌رپتوه‌ده‌برا. ئەم مه‌راسیمه هه‌ر کۆسه‌ی ناو کورده‌واریه‌یه و هه‌ر ناوچه‌یه‌ک به‌جۆریکیان ئەنجام ده‌دا.

کۆسه‌ش: مه‌راسیمیکه بۆ گالته و خۆشی له‌لایه‌ن چه‌ند که‌سیکی ناسراوی ناوچه‌که‌وه ئەنجام ده‌دا. که‌سه‌کان بریتی بوون له: کۆسه: پیاویکی که‌که‌ولیک یان جلیکی شپ و چلکینی له‌به‌رده‌کرد.

پیاویکی: جلی ژنانی له‌به‌رده‌کرد و به‌قه‌لافه‌ت له‌ پیاوی کۆسه‌ زل و قه‌به‌تره و ژنی کۆسه‌یه. ده‌هۆل ژهنیک. ئەمانه ده‌گه‌ران و داوا‌ی شت (خۆراک و پاره) یان ده‌کرد. ژنی کۆسه داوینتی ده‌گرتوه و شته‌کانی تێده‌کرا. هه‌ندێ جارێش لێیان ده‌بوو به‌شه‌ره‌ قسه. منالان شوێنیان ده‌که‌وتن و شیعیان به‌سه‌ردا هه‌لده‌دان:

کۆسه هاته له چه‌مۆ ره‌قه‌ی هاوه ده‌مۆ
 کۆسه ها‌ته بۆ تووتن که‌وته وه‌ک سه‌گی کولکین

ئەم جۆره به‌رپتوه‌برده‌ی کۆسه‌ ه‌ی ناوچه‌ی سه‌قه‌. به‌لام خودی ئەو مه‌راسیمه‌ی که‌ تاییه‌ته به‌ «گیلان» وه‌ک له‌ کتییی «کتاب گیلان» دا هاتوه به‌م جۆره‌یه:

«عروس گولێ» مه‌راسیمیکی نمایش ئاسابوه و ئەوانه‌ی رۆلی بته‌ریه‌تیبیان تیدا بینه‌وه بریتی بوون له‌ دیو، پیربابو و ناخانم. دیو کلاویکی پووشی له‌سه‌ر ده‌کرد که له‌ لاسکی وشکی برنج دروست ده‌کرا. زه‌نگ و زه‌نگۆله‌ی به‌خۆیدا هه‌لده‌واسی و قامچییه‌کیشی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت.

پیربابو خۆی به‌شیوه‌ی پیره‌میردیک ده‌واند (ئەم رۆله له‌ناوچه‌کانی رۆژئاوا‌ی گیلاندا کۆسه و له‌ کتیه‌کانی رۆژه‌لاتندا پیربابوی پنده‌لێن). رۆلی ناخانمیش گه‌نجیک ده‌بینی که‌ جلوه‌ریگی ژنانی له‌به‌رده‌کرد. باه‌تی نمایشه‌که شه‌ری نیتوان دیو و پیربابو بوو، له‌سه‌ر ناخانم. له‌ ئاکامدا بریار ده‌درئ که زۆران بگرن. دیو یارییه‌که ده‌باته‌وه و له‌گه‌ل ناخانمدا به‌سه‌ماکردن کۆتایییان به‌کایه‌که ده‌ینا.

گروپی «عروس گولێ» شه‌ش شه‌وت که‌س ده‌بوون و ئەوانی تر بریتی بوون له: =

ئەكتەرى دىئو: دەبى بۆ گوندەكەى سەرەوہ بچىن.

ژن پۆش: ئەمرو بەكەم رۆژى «بووكە گولئى»ى ئەمسالە.

ئەكتەرى دىئو: گورجكە بچولئى، خەلكەكە چاوەروان.

ئەكتەرى پىربابو: ناتوانم

ئەكتەرى دىئو: ناتوانى؟

ئەكتەرى پىربابو: خراپت لىندام

ئەكتەرى دىئو: ھەستە، لە گالتە و شوخى گەرى.

ئەكتەرى پىربابو: پىتم واپە كەمەرم شكاوہ.

ژن پۆش: خىراكە دەى، نمايشەكە تەواو بوو.

ئەكتەرى پىربابو: نمايش؟ من ئەوئەندەم ئازار ھەبە ھەناسەم دەرنایە.

ئەكتەرى دىئو: ھەر بەدارەكەى من؟

ئەكتەرى پىربابو: بەدار و شمشىرەكەت.

ژن پۆش: وتم مەشقى تەواى نەكردووہ.

ئەكتەرى دىئو: چارەبەكى ترمان نەبوو، ئەو (رېشكى)یە ناپىاوہ درۆى لەگەل كردين.

ژن پۆش: ئەو نا، كەسىكى تر.

ئەكتەرى دىئو: نەبوو. ھەموو مازەندەران گەرام.

ژن پۆش: من پەرۆشى بەرنامەكانى ئەم چەند رۆژەم.

ئەكتەرى پىربابو: كارەكەم

ژن پۆش: چىت وت؟

ئەكتەرى پىربابو: كارەكەم، من پەرۆشى كارەكەم.

ئەكتەرى دىئو: جا ئىستا چى لەگەلدا بكەين؟

ئەكتەرى پىربابو: ژن و مندالەكەم. مېەن بۆ لاى ئەوان.

ژن پۆش: دەبى بىرپتە لاى «كەكىم»ىك.

ئەكتەرى دىئو: ھەيف بوو!

ئەكتەرى پىربابو: ئەم دەمامكەم لابەن

(لايدەبەن. لە ژئير دەمامكى سېى پىربابو دا روخسارى رەشى ياقوت

دەردەكەويت).

ئەكتەرى دىئو: مېوورە. بروات بىت بەئەنقەست لىم نەدايت.

ياقوت: بەھەر حال نەخۆشت خستم

ژن پۆش: ھەيف بوو. سەد ھەيف! لەم پىنج رۆژەى كۆتايى سالەدا دەمانتوانى

كاسىبىبەكى باش بكەين.

ياقوت: ئەى كارەكەم دەبى بەچى؟ موبارەك لە كوتى؟ ئەھاي نەبات خانم فرىام كەوہ!

ژن پۆش: ئەى لەعنەت لەم بەخت و شانسە! بەوہ دەلتىن رەشە بەھارا!

ئەكتەرى دىئو: من رۆشتم ھەكىم ئاگادار كەم.

ياقوت: ئاخ كەمەرم!

ژن پۆش: ھەوسالەت بى پىاوہكە!

2

كۆلىت، ياقوت لە جىگادايە

خاتو نەبات: ئەمەش لە بەخت و شانسى ئىمە!

ياقوت: ھەمووى ھەر دەرد و ئازارە. لە پىشدا غەربى بوو. ئىستا نەخۆشى. ئەى

پشتت بشكى رۆژگار!

خاتو نەبات: پەرۆش مەبە. چىت دىوہ؟ تا بەيانى خوا خۆى دەمىنى و مولكى (۱)

ياقوت: لەم دارستانە گەورەبەدا بەم دارشەققەوہ چى دەكرى؟

خاتو نەبات: دلئ ھىچ نەكا. زوو چاك دەبىتەوہ و دەبىتەوہ سەرخۆ.

ياقوت: ئەى پاسەوانى ئىرە چى لىدئت؟

موبارەك: بۆ من مردووم؟

خاتو نەبات: زمانت بگەزە، كورە.

ياقوت: تۆ ھىشتا زۆر مندالى.

موبارەك: چەند رۆژئىك دەچمە جىتى تۆ، ئىشەكانت لەسەر من.

(۱) پەندەكە لە فارسىیدا دەلى: «تا بەيانى سەد كلاو دەچەرخى»

ياقوت: تو چي له پاسه واني ده زاني؟

موبارهك: چاوم لښ بووه چي ده كه پت.

ياقوت: به بينين كار جيبه چي نايښ.

موبارهك: وه كو تو ده گه پيښم.

ياقوت: بز هم كاره ده بي هيز و توانات بي، قه لافه نت بي، تو بستني مندالي.

موبارهك: هه ر ته نيا چه ند ر وژنيك.

ياقوت: باسي هه رمه كه.

موبارهك: جا من ئيتر به كه لكي چي ديم؟ هه ر خوار دن و خه وتن؟

ياقوت: خه ريكې كايه خوت به!

موبارهك: ئه ي نه گه ر كاره كه ت له ده ستدا چي؟

ياقوت: تو خوت تي كه لاوي گه وره كان مه كه.

موبارهك: ئه ي نه گه ر هم كو لي ته بيان لښ سه ندينه وه؟

ياقوت: خو دنيا هه ر وا نايښ.

خاتو نه بات: له خو وه وانا بي. ناخر منيش په رو شم پيا وه كه.

ياقوت: پيت وايه من په رو شم نيم؟

خاتو نه بات: نه گه ر گير وده ي هم منداله شيره خو رده به نه ده بووم، خو م پاسه واني به كه م ده كرد.

ياقوت: پيف، به خوا جوانه. ئي چيتر؟

خاتو نه بات: جا خو نايښ هه روا دانيشين.

ياقوت: ده ي ده لي بي چي بكم؟

موبارهك: با به تا قيم كه ره وه.

خاتو نه بات: لي تي گه ر وږي با يارمه تيت بدات. نه ويش پيا وه شوكور.

موبارهك: تو پشوويه كم بده ري. هه ر ته نيا يه ك جار.

ياقوت: زور باشه، چي ده كه ي؟

موبارهك: كه وله كه ي تو له به رده كه م با گه وره تر دياريم. سه يركه.

ياقوت: ئيتر؟

موبارهك: هم پيلا وه ته خته بي بيانه له بي ده كه م. بيتر نايه؟ خو م دروستم كردوون.

خاتو نه بات: چ ده نكيكي خوشي هه يه!

موبارهك: حه يف ته قفه ي پاژنه كاني به رزن!

خاتو نه بات: چا وړي و رو شنتت چ شكويه كي په يدا كردووه!

ياقوت: ئه ي دوايي؟

موبارهك: دوايي؟ دوايي... ده بي پانتوليكي ده لب و گه وره له بي بكم.

خاتو نه بات: هه يه! پاييز بو م دوو روي. پروانه قسمه ت چونه! من ويستم يه ك دوو

سالي تر له به ريكه ي. ها بيگره كوړم.

موبارهك: (له پي دي ده كات) هميش هم. چونه؟

ياقوت: دوايي چي؟

موبارهك: دوايي... پي م وايه كلا ونيكيشم پيويسته بو نه وه ي گه وره تر و گه وره تر بنوښم.

خاتو نه بات: (به ياقوت) هو كلا وه كو نه كه چونه؟ كلا وه كه ي باوكت.

ياقوت: له راستيدا هي باييرم بوو. ده زاني له كو تيه؟

خاتو نه بات: له بني باولنه كه دا به.

ياقوت: ئاده ي بي هينه. (خاتو نه بات كلا وه كه ده هيني) بيكه سه رت با بي بي نم.

خاتو نه بات: بيگره. چ كلا ويكه! چ بالا و قه لافه تي كه!

ياقوت: بروام نه ده كرد روژي بي كوره كم ناوا بالا بكات. تو بروا ده كه ي؟

خاتو نه بات: خو به راستي بووه به پياو!

موبارهك: هيشتا چيت ديوه؟

ياقوت: چيترت كه مه؟

موبارهك: دارده ستتيك.

ياقوت: كه ميكي ش دل و جور نه ت.

موبارهك: ده بي دار پر و راوچي بترسي نم! وا ني به؟

ياقوت: زور چا كه، با بز انم چي ده كه ي! همه تو و همه ش دارستان.

موبارهك: ياللا بۆ پيشهوه بهرهو دارستان!

خاتو نه بات: باشه! باشه! ئوهى ناوى جار بدهى. «بۆ پيشهوه بهرهو دارستان»!

موبارهك: من رۆيشتم!

ياقوت: زوو بيبتهوه!

خاتو نه بات: تا تو خولى بدهيت. نيوه رۆش ناماده ده بى.

موبارهك: تا ئه و كاته هاتوومه ته وه.

خاتو نه بات: ئاگات له خۆت بى.

موبارهك: په رۆشم مه به دايه.

ياقوت: جامى ئاو پرېژه به دوايدا.

موبارهك: زوو ديمه وه با به.

3

گۆشه يه كى دارستانه كه

موبارهك: بۆ پيشهوه موبارهك. پيشانى بده كه تۆش پياوى و به كه لى كارىك دىيت. چ دارستانىكه! تا ئىستا به م رىگه يه دا نه هاتبووم. چ دارستانىكه! سووره چنار و سنه و بهر و مازوو، سه ر و و سه بدار و گويز. ئه وهش هه رمى كىوبله يه. ده بى له پشت هه ر دره ختىكدا نىچىرىك هه بى. رهنگه راوچىيه كى دلره قىشى لىبى. خىراكه موبارهك. زۆر چاك چاو بكه ره وه. ئىره مالى خوتان نبىه تا هه موو قوژنىكى شاره زابى. با بزانه م ئه م رىگه يه به ره و كوئ ده چى. چى بوو؟ ده لىبى دهنگىك هاته گويم! ئه رى كه سىكى لىبه؟ خو به راستى شتىك جوولايه وه. مه ترسه موبارهك، برۆ به ره و پيشه وه. (له پر به و رىك دره ده كه وى) به ورا! (1)

به ورا: مه ترسه رۆله گيان! راسته رواله تم كىوى و ناله باره، به لام دلنه رم و ميه ره بانم.

موبارهك: لىم نرىك نه بيبته وه ئه گىنا به م دارده سته لىتده دم.

به ورا: تو كىتى؟ چه نده و رىباى!

موبارهك: پاسه وانى دارستان.

(1) به ورا: له خانه واده ي پلنگه و جىاوازىيان له وه دايه كه پلنگ خهت خهت و به ورا خال خاله.

به ورا: پاسه وانى دارستان؟

موبارهك: من پاسه وانى دارستانم.

به ورا: به لام ئىمه كه سىكى ترمان دىبوو.

موبارهك: ئه وه باوكم بوو.

به ورا: جا ئىستا تو له جىبى ئه و هاتوى!

موبارهك: بۆ ماوه يهك، تا باوكم چاك ده بيبته وه.

به ورا: ئه وها! كه واته باوكت نه خۆشه.

موبارهك: به لى وايه! تو چۆنت زانى.

به ورا: باشه دهى! بزانه م تا ئىستا چىت كر دووه؟ ده ته وى چى بكهى؟

موبارهك: ده بى چاودىرى داربه كان به م.

به ورا: چىتر؟

موبارهك: ئاگام له نىچىر و راوچىيه كانىش بى.

به ورا: دياره ده زانى نىچىر كىبه و راوچى كامه يه؟

موبارهك: بىگومان.

به ورا: من چىم؟ نىچىر يان راوچى؟

موبارهك: دهى، تو... وتنى دژواره... تو ده بى راوچى بىت!

به ورا: چاوت لىبه هه له ت كر! من نىچىرم.

موبارهك: نىچىر؟

به ورا: سه يرى ئه م برىنه بكه.

موبارهك: خوئىن!

به ورا: نازانه م ئه و راوچىيه دلره قه له كوئره په يدا بوو، كه ئاوا كتوپر تىرىكى لىدام.

موبارهك: خوا گيان چ برىنىكه!

به ورا: خوئىنىكى زۆرم له بهر رۆيشتوه. گىانم ده رچوو!

موبارهك: جا ده بى چى لى بكرى؟

به ورا: ده بى ئه م برىنه ببه ستم.

موبارهك: به چي؟

بهور: به شتيكي نهرم و قايم، نهگينا لن بوومه تهوه.

موبارهك: جا من شتيكم پيده كړي؟

بهور: نازانم.

موبارهك: من كه ره سه يهك، شتيكم پي نيبه.

بهور: بگهړي.

موبارهك: كوي؟

بهور: نه م دهو رو بهره.

موبارهك: له لق و پوپ زياتر هيچي تر نابينم.

بهور: خوت شتيكت پي نيبه؟

موبارهك: مه گهر نه م دارده سته.

بهور: نه مدي له بهرت كړدوه چيپه؟

موبارهك: هي خوم نيبه، به قهرز له باوكم ودرگرتووه.

بهور: بو يهك دوو روژ.

موبارهك: راستيپه كه ي...

بهور: له وانه شه يهك دوو ساعات.

موبارهك: نازانم...

بهور: تا نه و كاته ي نه م خويته دهو ستييت.

موبارهك: وهلام ي باوكم چي بده موه؟

بهور: تا نيسي تاش ههر له خورايي ماوم! كه واته توش ناته وي يارمه تيم بده ي!

موبارهك: من وام نهوت.

بهور: چ خويته كه! تا دي زياد دهكا.

موبارهك: شه لالا باوكم لي ره بوايه. شه لالا...

بهور: ناپياوه په كي خستم. نه مده زاني نه و نه ده به گه نجي ده مرم. خوات له گه ل

رو له گيان.

موبارهك: راوه سته. وت يهك دوو ساعات؟

بهور: نا قه پناكه زحمه ت مه كيشه، نه و خيره شمان نه ويست. مائاوا دارستاني مه زن!

موبارهك: وتم بوه سته!

بهور: نيسيكت هه يه؟

موبارهك: نيش؟ راستيپه كه ي ده مويست...

بهور: بلن. شهرم مه كه.

موبارهك: راستيپه كه ي به ته واوه تي گيژ بووم... ده مويست بلنم...

بهور: بلن، له وانه يه بتوانم بهر له مهرگم كاريكت بو بكم.

موبارهك: ويستم نه گهر بكرن...

بهور: باشه، منگه منگ مه كه، بيلن.

موبارهك: نه و شته، نه و برينه بيه سته.

بهور: به چي؟

موبارهك: بهم كه وله.

بهور: كه ول؟

موبارهك: نه م هم لن ودرگره.

بهور: ده ي، وهلام ي باوكت چي ده ده يته وه؟

موبارهك: شتيكي ليده كم. نه و يه كجار به رحم و ميهره بانه.

بهور: دلنيايت.

موبارهك: دلنيام. نه و له من زياتر له نيش و نازاري بريندارتيك ده گات.

بهور: راستيپه كه ي نه گهر نه گه يشتايه ته تينم، وهرم نه ده گرت.

موبارهك: سوياست ده كم.

بهور: من سوياست ده كم. ده ست خوش. تو بهم كاره ت گيا مت كړيپه وه.

موبارهك: من هيچم نه كړدوه.

بهور: تو پياوه تي خوت كړد! بهم زوانه بوت تن ده يته وه.

موبارهك: شتيكي نه و تو نيبه شاياني تو بن.

بهور: بهراستی پياوئ! هه موويت حهل و فەسل کرد. له مه چاکتر هه نابيت! ئبستا بهم کهولتهوه که له خوئم پيچاوه، من مهزنترين بهوري دارستانم.

موبارهک: شادمانم.

بهور: من شادمانترم. خوات له گهل لاوه کهي من.

موبارهک: خوات له گهل بهوري زامدار، خوات له گهل بهوري مهزن!

(بهوره که دوور ده که وپته وه)

4

موبارهک: پيم خوش بوو! وه کو گوره پهفتارت کرد! چ دنيا به که! قهت بېرم نه ده کرده وه، که رۆژئ فریای بهوریکي زامدار بکهوم و له سه غله تي رزگاري بکهوم. به هه حال رۆژم به باشی دهست پيکرد. له خوئم رازيم. هه بژي کور! ديسان بۆ پيشه وه! له م رپگايه وه!

(به بېستنی دهنگيک ده وهستی)

دهنگي کهرويشک: فريام کهون!

موبارهک: چي بوو؟ کي بوو؟ ئه م دهنگه له کوپه به؟

دهنگي کهرويشک: فريام کهون! فريام کهون!

موبارهک: تو کيبي؟ له کوپي؟

دهنگي کهرويشک: منم، کهرويشک.

موبارهک: ناتينم.

دهنگي کهرويشک: ليرهم. له ژير ئه م بنچکه توتري که دا.

موبارهک: بۆ چوويته ته ئه وئ؟

دهنگي کهرويشک: به ته له وه بووم.

موبارهک: ته له؟

دهنگي کهرويشک: تو و ته له نابيني؟

موبارهک: با!

دهنگي کهرويشک: ئه گه ر ده توانی رزگارم بکه، تکات لي ده که م.

موبارهک: ئه ی به سه رچاو کهرويشکی زيته له ی شه بيتان.

(کهرويشکه که له تو و ته له رزگار ده کات)

کهرويشک: سوياست ده که م.

موبارهک: ده بلئ بزائم، بزئوی هاروهاج، يانی تو ئه م ته له گه وره بهت نه دی؟

کهرويشک: له راستيدا شتيک هه په ساندبوومی، که تا ئه مرۆ نه مديبوو. ئبتر خوشم نه مزانی چي بوو. هه موو لايهک هه ر تو و بوو.

موبارهک: چي هه په ساندتي؟

کهرويشک: دوو ماری رهش و سپيم دی خهريک بوون يه کبان ده خوارد.

موبارهک: ده ی؟

کهرويشک: بهراستی سه يربوو. کاره که يان کو تايي نه ده هات.

موبارهک: شتي وا نابي.

کهرويشک: منيش وام به خوئم وت. به لام سه يرم کرد هه ر که سه ري يه کتريان قووتدا و ئاسه واری هيچيان ديار نه ما، دووباره ده ستیان کرده وه، به خواردنی يه کتري.

موبارهک: به خوا جوانه!

کهرويشک: ئاماده م نيشانتیان بدهم. هه ر له م ده وره به ردا بوون.

موبارهک: له سه ري مه رۆ ئاگات له خوئت بي! که سيکی تر له جيبي من بوایه هه ر خوئی که وئی ده کردی!

کهرويشک: تو لاويکی چاکي، بووم به ما به ی ئه رک و زه حمهت بوئ.

موبارهک: زه حمه تي چي! ورده ورده خهريکم راديم. ئه مرۆ تو دووه مين گبانله به ري رزگار ت ده که م.

کهرويشک: يه که مه که کي بوو؟

موبارهک: زۆر له تو گه وره تر و به هيتتر.

کهرويشک: به هيتتر؟

موبارهک: بهوریکي زامدار!

کهرويشک: وتت بهوریکي زامدار؟

موبارهک: بهلئ. پيت سه يره؟

كهرويشك: شتيكيشي لي سەندي؟

موبارهك: تو چۆن دەزانی؟

كهرويشك: ئەي فيلباز! ئەوە كاری هەر ئەمەيه!

موبارهك: كێ؟ بەورە زامدارەكە؟

كهرويشك: ئەي زۆل! بەم كۆنە زامەووە سەد جار چەزەي لەم و لەو هەستاندوووە!

موبارهك: زامەكەي خۆتني لي دەهات!

كهرويشك: فريوي داوي. دوو مانگ لەمەوبەر ئەم فيلەي لەمنيش كرد و منالەكەمي

كرد بەپاروويەك و قووتی دا.

موبارهك: بەلام بەكەولەكەي من خۆتنيەكەي راگرت.

كهرويشك: جا ئەو ههيجی ناوی، هەر برينيتك بوو، چنگيكي لي بگره، بزانه چۆن

خۆتني لە هەموو لایەكەووە فيچقە دەكات.

موبارهك: حەرامزادە!

كهرويشك: كەواتە كەولەكەت لە كيسي چوو!

موبارهك: نا. ناھيلىم هەر لە هەنگاوي يەكەمەووە فريوم بدەن.

كهرويشك: ليتگەري كورە، وەرە باسەيري مارەكان بکەين. سەيرن، سەير.

موبارهك: وەلامی باوكم چي بدەمەووە؟

كهرويشك: خۆت تووشي گيتچەل مەكە.

موبارهك: بەلينيەم بە باوكم داو.

كهرويشك: زۆل و حەرامزادەي وەكو خۆي نيبه، بەتۆ نابەزيت!

موبارهك: من رۆشتم.

كهرويشك: بەتەمای لە كوێ گيري بيتني؟ ئەسلەن تو شارەزاي ئەم دارستانە هەيت؟

موبارهك: لەم ريگا يەوە رۆشت، يان لەوي تريبانەووە؟

كهرويشك: دەبي ئا لەو ريگە يەوە رۆشتي. وازيتنه. لەكەلي شەبتان وەرە خواري!

موبارهك: بەهيوای دیدار.

كهرويشك: راوەستە. خۆت مەنوینە. هيشتا زوو، بۆ كوێ؟ كورە واز لە كەول و مەول

بينە و هۆشت بەگيانی خۆتەوە بي. دەلنيەم سەبركە!... ئەه! خۆ بەراستی رۆشت.

هەستی تۆلەسەندني چۆن هاتوووەتە جۆش! بەخوا خۆي دادەني! (لەپريكددا

مارەكان دەبينني) ئاي خوايەگيان! وەرە سەيركە. كورە بگەريترەو. وەرە سەير

كە. سەيري مارەكان بکە. (بەحەپەسانەووە سەير دەكات) ئەمەيه شاكاري

سروشت!

5

موبارهك: دەماری دەرەههينم. ئەو نەدەش دوورنەكەوتوووەتەو. موبارهك وەخۆكەووە!

رەنجي خۆت بە با دادا! (١)

پي هەلگرە، بجوولني ئەگينا نەك هەر كەول، ئاپرووشت چوو! دەليني تا

ئيستە ئەم بەشەي دارستانم نەديو. جا بەكام ريگە ياندا پرۆم؟ چۆني

بدۆزمەووە؟ ئەي فەقيري بەستەزمان! هۆ، هۆ! بۆ كوێ چووي؟ هۆ! نا دەنگ

و باسيك نيبه. (نەرەيهك دەبيستني) كێ بوو؟ چي بوو؟

(بەورتيك لەپشتەووە دەرەههكەوي)

بەور: بي جۆلە! داردەستەكەت فرێدە! (موبارهك دەيهوي جۆلەبەك بکات)

جۆلەنەكەيت!

موبارهك: تو كيتي؟

بەور: تو كيتي؟ دەستت بخە سەر سەرت دەي.

موبارهك: من موبارهكم.

بەور: لا نەكەيتەو. دەليني بەدواي كەسي، يان شتيكددا دەگەريتي؟

موبارهك: بەلني. بەدواي بەورتيكددا.

بەور: بەور؟

موبارهك: بەورتيكي زامدار.

بەور: بەوري زامدار؟

موبارهك: راستيبهكەي بەشوتني كەولەكەمەووە بووم.

بەور: بەور يان كەول؟

موبارهك: هەردووکیان. كەولەكە هي باوكم بوو.

(١) لەدەقە فارسييهكەدا دەلني «بەئادادا».

بهور: كهولتي باوكت چ پتوهنديبكي به بهوري زامدارهوه ههيه؟

موبارهك: چيرۆكيتكي دوور و درتزه. هاتم لهجياتي باوكم پاسهواني بكهم. بهورتيك بهفيل و تهلهكه فريوي دام و كهولهكهي باوكمي لي سهندم. منيش دهبي وهري بگرمهوه.

بهور: چ چيرۆكيتكي شيرينه!

موبارهك: شيرينتر ئه و كاتهيه، كه كهولهكهي لي بسينمهوه.

بهور: بههيوابه!

موبارهك: ياني ناتوانم؟

بهور: فشه مهكه كورپه. تو هيشتا بهور ناسي. بهتاييه تيش ئه و زۆله هرامزادهيه.

موبارهك: دهستهكانم شل بيون. دهوانم دايانگرم؟

بهور: نا، بچوكترين ههلهش بكهيت، لهت و پهتت دهكهم.

موبارهك: دهكرئ ههرايهك بكهمهوه؟

بهور: مرۆكيتكي گوئرايهال به، ئهگينا ئهجن ئهنجنت دهكهم.

موبارهك: ئاكاري باشت نييه. جا خو ئه مەش هه مووي هه ره شه بو!

بهور: ئهگه تازاي بجوولي.

موبارهك: زۆرچاكه، زۆرچاكه.

بهور: ئه و فيلبازه چيترى كرد؟ چيترى وت؟

موبارهك: هيچ. ههرا لهكاتي رۆشتندا وتي: ئيستا من گه وره ترين بهوري دارستانم.

بهور: گه وره ترين بهوري دارستان؟

موبارهك: بهلي. ههرا راست ئه وه لئ بيست.

بهور: ئه ي فيلباز! تو گه وره ترين تهله كه بازي ئه م دارستانه يت!

موبارهك: جه نابتان ده يناسن؟

بهور: چۆن ناسينيكيش!!

موبارهك: له كوئى ده يناسن؟

بهور: ئه و نامه رده، كوئه ره قبيمه.

موبارهك: ره قيب؟

بهور: بهلام حه ريفم نييه.

موبارهك: حه ريف؟

بهور: نازاني بهورمان هه يه تابهور!

موبارهك: (له ناكاو لاده كاته وه) بهور؟

بهور: ئه گه ره له جيتي خو ت بيزويت به م چرنوكانه جه رگ و دل ت دپنمه وه ده ره وه. له ت و

كوتت دهكهم.

موبارهك: خو هيچم نه كردوه!

بهور: بي جووله!

موبارهك: زۆر چاكه. زۆر چاكه. ئيستا چيت ليم دهوي؟

بهور: هيچ.

موبارهك: كه واته بهيئه بهر تي خو مدا برۆم.

بهور: به مەر جي.

موبارهك: چ مەر جيك؟

بهور: بهراي من ئه م پانتوله له بهر تا ناله ناليتي، تو زي بو ت ههراو نييه؟

موبارهك: ههراو؟

بهور: ئه لالا له رهنكي! له درووماني!

موبارهك: ناكا دل ت گر تبيتي!

بهور: چۆن گر تنيكيش!

موبارهك: ده ي؟

بهور: ده ي له جوانييه كه ت! ته نيا به و مەر جه چاوپوشي له خوار دنت دهكهم، كه

به ههردوو ده ست پيشكه شمي بكه يت.

موبارهك: ئاخو ئه م پانتوله دا يكم.

بهور: نهكا له گياني خو ت بي زاري؟

موبارهك: نا، بهلام ئاخو پاسه واني دارستان به بي -

بهور: كهواته ناماده به بو مردن!

موبارهك: زورباشه، زورباشه!

بهور: خاوه خاو مه كه.

موبارهك: ناخر نم پانتوله به كه لكی چیت دی؟

بهور: وا دیاره ناگات له كار نیبه! بهو پانتوله وه من جوانترین بهوری نم دارستانم!

موبارهك: بهور و پانتول؟

بهور: ئه ویش جوړه تازه گه ریبه كه! پانتولیکیش هر پانتولیکه.

موبارهك: شتی تازه ده بیستم!

بهور: خیرا كه تا گیانتم نه کیشاوه.

موبارهك: وا دیاره هره شه کانت له بن نایهن.

بهور: بیته دهی!

موبارهك: باشه. ها وهره.

بهور: ئه ی گیان! هر نم شته م نه بوو. باشه ئیتر کاسه و كهولت كوكه ره وه، هه لئ

دهی، له سه رچی وه ستاوی؟

موبارهك: ماندوو و شه كه تم. ده لئیی نه خوشم. سه رم گیز ده خوا.

بهور: چا كه دهی. تو بیته ره وه من ده روم. بهر وه پیش بهوری جوان! جا ئیستا تو

جوانترین و به هیترترین بهوری دارستانی!

(ده چیتته ده ره وه)

6

موبارهك: وهك شتی په نیان پیدام، به مه ده لئین خوا چاكت بو نه كات! چ روریکه! چ

دارستانیكه! له هر ههنگاو یکدا یا داو و ته پکه یان داناوه، یان فروفیل، یان

هه ره شه ده كن. ئای خواجه گیان، ته نانه ت له دارده سته كه شم كه لكی كم

وهر نه گرت. چ په نیکم به خوم دا! جا ئیستا به چ روویه كه وه نم رووداوه

بگیزمه وه؟ به جارئ ئا پرووم چوو. داوه شیی هه ی!

کیسه ل: ماندوو نه بی.

موبارهك: نه وه کی بوو؟

کیسه ل: من بووم.

موبارهك: تو کی بی؟

کیسه ل: منم، کیسه ل.

موبارهك: له کو بی؟

کیسه ل: لیته.

موبارهك: له کو بی؟ نا تبینم.

کیسه ل: له ژیر قه دی ئه و دره خته ی كه له سه ری دانیشتبوی.

موبارهك: له وی چی ده كه ی ت؟

کیسه ل: به خوشی خوم نه هاتومه ته ئیره، به ری چی خومدا ده ری شتم، له پر یکدا نم

دره خته م به سه ردا كه وت.

موبارهك: باشه چیت له من ده وی؟

کیسه ل: چیم ده وی؟ گیرم خوار دووه، کوری باش. وهره یارمه تبیه كم بده.

موبارهك: حه ح كه میشی ناوی!

کیسه ل: هه ی به دفه ر!

موبارهك: ده لئیی قهرزت لامه!

کیسه ل: قهرز؟ شه ری ناوی من هر یارمه تبیه كم لیت ویست. له لایه کی تره وه چزه یان

لی هه ستان دووی و داخه كه ی دلته به سه ر مندا ده ری ژیت! ره نگه حه قیشت بی.

دل سوز بییش بو خوی به دبه ختیبه کی گه ورده به.

موبارهك: (په شیمانیه) بمووره. بریک توندوتیژ بووم. به خوا هیچ دل و ده روونجکیان بو

نه هیش تووم.

کیسه ل: جا خه تای خوته.

موبارهك: من؟!

کیسه ل: به لئ!

موبارهك: زور بی ویژدانی! ئه ی ئه و درنده یه ت نه دی؟

کیسه ل: با، زور چا کیش دیم و گشت قسه کانیشتانم بیست.

موبارهك: ده ی ئیستا ده لئیی چی؟

کيسه ل: تو خه تاباري!

موبارهک: ديسان واي و ته وه!

کيسه ل: تو هم دره ختم له سهر لابه، منيش پيت ده ليم بوچي خه تاباري.

موبارهک: ده ته وي بمخه له تيني؟

کيسه ل: من؟ بهم قهد و قه لافه ته وه؟

موبارهک: چوزانم! به جاري و سهرم لي شيو او، که نيتر هيچ شتي کم به لاره سهير نيبه.

کيسه ل: جا خو من تواناي يزوتنم نيبه، نه گهر فيلي، ته له که يه کت ليم دي، ده تواني هر بهم دره خته بمقليقيتته وه.

موبارهک: نه وه ش ده بي.

کيسه ل: ده ي له سهر چي وه ستاوي؟

موبارهک: زور چاکه. نه ها (دره خته که لاده بات) نه ميش دره خته که. باش بو؟

کيسه ل: خوا چاکت بو بکات. حه سامه وه.

موبارهک: ده باشه نه مجار پيم بلتي بو خه تابارم؟

کيسه ل: هر نيتستا نيشانندا.

موبارهک: چيم نيشاندا؟

کيسه ل: نه مه ي که تو خه تاباري!

موبارهک: مه ته لم لي دامه هيته!

کيسه ل: مه ته ل؟ تو زوي سهيري خوت بکه!

موبارهک: سهيري چيم؟

کيسه ل: توانات.

موبارهک: توانام؟

کيسه ل: کي نه دره خته ي بهم گه وره ييبه لاردوه؟

موبارهک: ده ي، من.

کيسه ل: نه ري قهت بووه که ستيک نه هم موه هيتر و توانايه ي بي و له هه پرشه ي

به ورېک بترسي؟ ها، ده بي؟

موبارهک: هيچ بيرم لي نه کردبو وه وه.

کيسه ل: خوت پي کهم نه بي. تو هيشتا خوت نه ناسيوه. تو زور شتت له ده دست دپت!

موبارهک: رقم له خوم ده بيتته وه.

کيسه ل: له جياتي نه قسانه شتي بکه.

موبارهک: چي بکه م؟

کيسه ل: تا زور دوورنه که وتوه ته وه شويني که وه.

موبارهک: هه روا ده که م.

کيسه ل: چاوت لي بوو له کام لاره روست؟

موبارهک: به لي. ليتره وه.

کيسه ل: خاوه خاو مه که، مه هيته مافت بخون.

موبارهک: به لتي ده ده م.

کيسه ل: بيگومان دره قه تي دپت.

موبارهک: ده زانم

کيسه ل: نه که ي هه لي! بيرت بيت که ماف نه شخوري و نه شگيريت.

موبارهک: (له گه ل دوورکه وتنه وه دا) پي هه لگره موبارهک! مافه خوراوه که ت ودرگره وه!

کيسه ل: بي وه ي بي.

7

موبارهک: چ بي وه ييبه ک؟ دلتميان شکاند. منيک که سه راپام زهوق و خوشي بو،

نيتستا که په شيو و دل مردوم. ناخر من چ خراپه يه کم بويان بو (۱) چاوه رپي

نه مه م لي نه ده کردن. چ دره سيک بو! هه رجه نده نيتستا ده زانم به رامبه ره که م

کتيه. دره خته کانيش نيتر له به رچاوم نه وه نده به رز نين بترسيين. ناخ نه ي

حه يوان چ ده بو نه گهر به رده ستم بکه وتي تايه! خو زگم جاريکي تر ده مبي نيت!

دل تايه که و لم ده کردی! نه م ريگايانه ش خو يه ک له يه ک خراپتر و پيچاوي پيچ

ترن. جا نيتستا له کام لاره پرؤم باشتره؟ (له ناکاو به ورېک له پشته وه

په لاماري ده دا و دهيدا به زه وي دا) ناخ! نامهر د! (تا موبارهک به خو يدا دپته وه،

(۱) پنده که له فارسييدا بهم جزره به: ناخر چ داره ته ريکم پي فرؤ شتيون.

بهور كلاوه كهى هه لگرتۆته وه).

بهور: نامهرد خۆتى، ناكهس!

موبارهك: كى بوو لىيدام؟

بهور: چاكت خوارد يان نه؟

موبارهك: له كوئى؟ چاوم پيشكه و پيشكه دهكات.

بهور: سه رتم دا له بهرد تاكو ئيتير به بى روخسه تى من قهره تى ئه م پاوانه نه كه وى.

موبارهك: تۆ كى تى؟

بهور: بۆ نابىنى؟

موبارهك: راستىبه كهى زۆر نا. تۆ بهور نيت؟

بهور: ئه تى بهور نه يم چى بم؟

موبارهك: نازانم

بهور: باقل بهورت خۆش ناوى.

موبارهك: سه رم گىژ دهخوا. خراپ لىيدام.

بهور: بۆ ئه وه تى تا هه يت پى له به ردى خۆت زياتر رانه كىشى.

موبارهك: به رى؟

بهور: لىره چى ده كه يت؟ مه گه ر نازانيت تا شاره زى بوار نه بيت، نابى له ئاو به دىت و

تا شاره زاشت له گه لدا نه بى نابى به دارستاندا تىبه رىت.

موبارهك: من خۆم پاسه وانى دارستانم.

بهور: هاها! مه مخه پىكه نه بن! پاسه وان! چ شانازىبه كىش هه لئه لووشى نه كا به توه ئى

دوو باره به تىشلمه وه؟

موبارهك: چىت لىم ده وى؟

بهور: پىشان گىبانتم ده وىست و ئىستا كلاوه كه ت.

موبارهك: كلاو؟

بهور: شتى وا چاكم نه دىبوو. (كلاوه كه له سه ر دهكات). چ شكۆبه كم پى ده به خشى!

موبارهك: جا ئه مه به كه لكى چىت دى؟

بهور: هىشتا نازانم. به لام تا ئىستا به ورىكم نه دىبه، له م كلاوه تى بى.

موبارهك: بهور و كلاو؟

بهور: بهور به كلاوه وه!

موبارهك: جا ده بى به چى؟

بهور: پرس و جو مه كه. ئه مه ش خۆى له خۆيدا پله و پا به به كه.

موبارهك: چ پله و پا به به كه؟ كلاوه كه م به ره وه!

بهور: خه رىك رىستن به سه. ئه گه ر پىباوى هه سته.

موبارهك: ناتوانم. خراپ ئازارم پى گه بىبه.

بهور: به ختت هه بوو كه ئاوا زىندوو ماى.

موبارهك: چ به ختى!

بهور: تا ئىستايش له زىاده ماوى. خوا بتكا به قورىانى ئه م كلاوه تى پىشكه شت كردم.

موبارهك: پىشكه شم كردى؟!

بهور: هه ر چۆنىكت پى خۆشه واى ناو بنى. بۆ من جىباوا زىبه كى نىبه. چونكه ئه م

كلاوه، تازه كلاوى منه و به س.

موبارهك: باوكم ئه و كلاوه تى پىداوم. يادگارى باوه گه ورم بوو.

بهور: ئىستايش له سه رى مندايه. ده لىبى هه ر بۆ خۆم دووراوه. چۆنه؟

موبارهك: چ سامىكت هه به! ترسناكتر بووى.

بهور: منىش هه ر ئه ورم ده وى. هه رچى ترسناكتر باشتر.

موبارهك: جا چ پىوىستت به وه به لىت بترسن؟

بهور: له م دارستانه دا، يان ده بى سولتان بى، يان هىچ.

موبارهك: ئىستا تۆ چىت؟

بهور: دىاره سولتانبىكى راسته قىبه. من گه وره ترىن و به شكۆترىن به ورى ئه م

دارستانه م. به تابه تى به م كلاوه وه. به هىباوى دىدار پىباوى بى كلاو!

موبارهك: پىك ده گه بىنه وه!

بهور: (به دهم دووركه و تنه وه وه) ده بوورى سه رت بى كلاو ما به وه.

موبارهك: جارى هىچ مه علوم نىبه. چىت دىبه. هه ر سه ر ساغ و سه لامه ت بىت، كلاو

زۆره گوئىت لىم بوو؟ هه ر سه ر ساغ بىت كلاو زۆره! هه ر ئه وه نده تى تۆزى

بىتمه وه سه رخۆ، ئه وسا من ده زانم و تۆ!

سمۆره: نارام بگره. رۆشت.

موبارهك: ئهوه كى بوو؟

سمۆره: پيش مهخۆرهوه. ئهه تازه دووركهوتۆتهوه.

موبارهك: تۆ كىييت؟

سمۆره: تا ئىستا سمۆرهت نهديوه؟

موبارهك: حهقت بهسهرمهوه نهين؟

سمۆره: قور مهپتوه. من بهرپى خۆمدا دهپۆم، حهقى تۆم چىيه؟

موبارهك: ئهه بۆ وهستاوى؟

سمۆره: گهرهكمه دانهويله كۆكهمهوه. چوار رۆژى تر زستانه.

موبارهك: ئى كۆكهروهه، من حهقم چىيه؟

سمۆره: ئاخ دهپى لهپيشدا تۆ بچووليتى.

موبارهك: من بۆ؟

سمۆره: چونكه كۆلى دانهويله لهژير دهست و پى تۆدا رژاوه.

موبارهك: سهيره! ئهه گشته دانهويله به چىيه ليره؟

سمۆره: ئهه له هيلانهكهى منهوه رژا، بهپهلامارى ئهه نارهسهنه.

موبارهك: تۆش چاوت لىبوو؟ دىت چ نارهسهنىك بوو!

سمۆره: كۆلىكىش سهيرمكرد!

موبارهك: سهير؟ كوتى ئهه پهلاماره هه سهيركردن بوو؟

سمۆره: گشت شوپىتىكى!

موبارهك: تۆ لهه بى ويژدان ترى.

سمۆره: دهه باشه دارستان ههر وايه ئىتر! ئاخ پياوى عاقل خۆ تۆ دنياى ديوه، چۆن

تا ئىستا گيانلهبهراى ناو دارستان نهناسيوه؟

موبارهك: ورده ورده خهريكه دهپاناسم.

سمۆره: ئهگهر لهپشتهوه نهپانپىكى، له پشتهوه دهتپىكن!

موبارهك: ئاخ بۆ؟

سمۆره: ههر وايه! تۆش دهپى دهست بوهشپىنى، ئهگينا بهگيرت دپىن و بهزىندويتى لهم

دارستانه ناچپته دهروهه!

موبارهك: چ نهريتپكه!

سمۆره: پرپار لاي خۆته. راوچى نهبيت، نيچيريت.

موبارهك: بهلام من مرۆقم.

سمۆره: ههرچيت پى خۆشه ئهوهبه. ئىستا لهجى ئهه قسانه يارمهتيم بده تا ئهه

دانهويلانه كۆكهمهوه. بزانه تۆ دهستت دهگاته ئهه هيلانهيه؟

موبارهك: راستىبهكهه... زۆر خراب ئازارم گهپيوه.

سمۆره: بهچكهكهه كهوتۆته خوارهوه.

موبارهك: بهچكهكههت؟

سمۆره: مهترسه، خۆم سهرى دهخهمهوه.

موبارهك: داواى لىبووردن دهكهه، دهستهكانم يهكجار بى ههست و خوست بوون.

سمۆره: بهراى من ههركهسه بههههههه و گورهشهيهك مهيدان چۆل بكا، توورى

ناهيى!

موبارهك: تۆ بهههلهدا چووى.

سمۆره: منيش دهپان دوژمنى جۆراوجۆرم ههيه، بهلام دهستبهردارى كار و ژيان نابم،

ههر وا دانيشم و بنالينم.

موبارهك: وربابه ههله نهكهيت. من مهيدانم چۆل نهكردوه.

سمۆره: بىرت نهچى تا باش نهخۆى، باشيش دهست ناوهشپىنى. ئاوا قورس و قايتر

دهپى. منيش لهه دارستانهده لهمه گهيشتم. ههسته دهه ههسته!

موبارهك: ئهه لهپشتهوه پهلامارى دام.

سمۆره: تۆش بىكه.

موبارهك: ئاخ ئهه چنگ و كهلبهه ههيه.

سمۆره: تۆش ههته. ئهه وهه بهدهستهوهيه. خۆ گۆچانى پىرى نىبهه. بۆچى كهلكت لى

وههنگرت؟

موبارهك: خوځ چاوت لښو. غافلگير بووم.

سموره: نه مجار هر چاويكت بکه به چوار و وريابه.

موبارهك: نه مجار وريام.

سموره: هژشت بچ نه و دانه و تيلانه ي ژير پيت ورد نه بن.

موبارهك: کويان ده که موهه.

سموره: نا، بهو حال و نه حواله ته وه چاکتر و ايه خه ریکی خوټ بی. تا درهنگ نه بووه ریکه وه.

موبارهك: به پيله با يارمه تيت بدهم.

سموره: په روښی من مهبه، نه وه ندهش دهسته پارچه نیم.

موبارهك: من نه م و تووه...

سموره: تو هيشتا ده ستوردي منت نه ديوه.

موبارهك: باشه، راستييه که ی...

سموره: خيرا که پياو! له ولاوه روښت. هر چا و بتر و کيښي، تبي ته قاندووه. گيري به!

موبارهك: که واته، که گه رامه وه يارمه تيت ددهم.

سموره: تو بگه رپوهه، من يارمه تيم ناو!

موبارهك: دلنيا به ده گه رپمه وه.

سموره: له سهر چی وه ستاوی؟ ده برؤ دهی!

9

موبارهك: نای له و بده ختييه! ناوميد و ماندووم. به خزمدا نانا زم. کيشه م به وريک

بوو، هه نووکه بوون به سيان. شوين پتي کاميان هه لگرم. جا ئيستا هر چی

گيانله بهری ورد درشته، له م نابرو و چونه ناگادارن! نای خوايه گيان! حسابی

نه مبه يانم نه کردبوو. يادت به خيبر دايه! هه ميشه ده توت: هر سهر ساغ بيت

کلاو زوره. باوکيشم ده بوت خوځ دنيا هر و نابي. نه م وتانه ويردی سهر زاری

هه ردووکيان بوو. به لام نازانم بوچی بو من دنيا هر و ايه و کلاو تیکيش چنگ

ناکه و پيت؟ چ دوورم! چه نده له وان دوورم. هه ست ده که م سالانتيکه لپيان

به دوورم. خوځگه م لايان ده بووم. زور هم زده کرد بزانه باوکم چونه، دايکم چی

دهکات و برا بچو و که شيره خوځه که م به چييه وه خه ریکه! نه وه دهنگی چی بوو؟

سيتبه ریکم دی، و ا چاکه ليږدها خوځ هم شاردهم! نه کا غافلگيرم که ن! (به وريک

ديته ژووره وه. موبارهك کتوپر به داردهسته که ی په لاماری ددها)

موبارهك: بگره (به وره که خيرا خوځی لاده دا).

به وړ: (به گومانه وه) چيی؟ په لاماری من ددهيت؟

موبارهك: نه ی چيی؟ بوه شنه، تا بوه شنه (۱)

به وړ: من زور بابه تی گالته و شوخی نیم!

موبارهك: منيش نیم.

به وړ: ده لپي نازانی من کيم؟

موبارهك: ده بی توښ من نه ناسی.

به وړ: تا ئيستا نه مدی بووی.

موبارهك: جا ئيستا ديت؟

به وړ: وهک شتی له خوټ وړسی؟

موبارهك: گرنگ نیسه. به لام ئيستر نايه لم بمخه له تيني، هه رپه شه م لي بکه ی، يان له

پشته وه په لامارم بدهی.

به وړ: شتی تازه ده بیستم.

موبارهك: بلتی بزانه له و سی نامه رده تو کامیانی؟ وه لام بده روه.

به وړ: له خوځايی تووشی چنه د و چوونم مه که.

موبارهك: ده زانم هه مووتان له يه ک ده چن.

به وړ: باسی چی و کي ده که يت؟

موبارهك: باسی نه و سی ناپياوهی که که وړ و پانتول و کلاوه که يان لي سه ندم.

(۱) بوه شنه تا بوه شنه: له فارسيه که ده لپي (بچرخ تايچرخيم). واته (هه لخولي تا

هه لخولي). نه م رسته يه زورتر لات و لوته کان له کاتي شه رکردندا به کاری ده بن نه ویش بو

خو گيښ کردنه وه، به لام من ليږدها نه و دهسته و اژه يه م به کار بردووه. که تايه ته به شاری سته.

جيتی خوځه تی ناماژه به وه بکه م که نه و وشه ی (چرخيدن: هه لسووران: هه لخولان) ه

له بنه رته دا و اژه ی ناو زورخانه يه و پاله وان بو هه لسه نگاندنې به رامبه ره که ی داوای لي

دهکات ده وريک بسوورپته وه تا بزانی چنه دی له باردايه.

بهور: وت سى چى؟

موبارهك: سى بهور! رهنگه ههره كيكيش بوويتن. نازانم.

بهور: ناوا

موبارهك: ههره كه يان به دزىنى پارچه يهك له جله كانم خياللى ده كرد، كه جوانترين، مه زنترين و به شكوترين به ورى دارستانه! هاهاها! چه نده نه خوشن! چه ند خوش خه يالن!

بهور: به لام من هيچ كام له وانه نيم.

موبارهك: به چيدا بزاتم؟

بهور: به وى كه نه كلاوم ههيه و نه كهول و نه پانتول. خوزگهش ده خوازم بمبوايه!

موبارهك: بتبوايه؟

بهور: عه بيه كهى له كوئيدايه؟

موبارهك: له هه موو شوئيتيك؟

بهور: دارستانه كهى مازنده رانه و چوار بهور، ئه وان به شى خوئيان وهرگرت، من بو وهرى نه گرم؟

موبارهك: چى وهرگرى؟

بهور: به شه كام!

موبارهك: كام به شه؟

بهور: دهى خو منيش مافم ههيه! جا نه گهر شتتیک له تو نه سئيم، يانى له وان كه مترم! تپنده گهى! تپنده گهى؟ واته مه سه له كه مه سه لهى ئاپرو و شه ره فه.

موبارهك: ئاپرو و شه ره فه منيش، منيش مافتيكم ههيه.

بهور: خوئت له گهل مندا به راورد ده كهى؟

موبارهك: بو تو كيتيت؟

بهور: ئينجا خهريكى قسهى زل ده كهيت!

موبارهك: من؟ نه گهر ده وئيرى ده ست پييكه.

بهور: ئيستاش به ته مای له گهلندا بجهنگى!

موبارهك: ده موئى سهرت پان كه مه وه.

بهور: ئه وه نده خوئت مه ناسئنه! ئه وه قه له نيت (۲). به ده ستى په تى؟

موبارهك: بهم داره.

بهور: دار و چنگ؟ دار و ئه م دانه تپزانه؟

موبارهك: من ناترسم.

بهور: مه ترسه ناتخوم، ههر پيلاوه كانتم ده وئ.

موبارهك: پيلاو؟ كه واته توش چاوت له دوى ئه مانه يه!

بهور: يه كجار دل ميان گرتوه!

موبارهك: ريخوله كانت بهم داروه هه لده واسم.

بهور: قشه مه كه، سه روبن ده بى! وهره، پياوانه و به بى شه روشور ئه م به زمه بپرتبينه وه.

موبارهك: مه گهر به سه ر تهرمه كه مدا برؤى.

بهور: پيلاوه كانت دانئى و برؤ.

موبارهك: هه رگيز له قسهى خو م په شيمان نا مه وه.

بهور: زور چا كه. خوئت نه تو يست هاو رتپيه تيكه مان به رده وام بيت.

موبارهك: حاخ؟ هاو رتپيه تى! نه مردين و ماناى هاو رتپيه تيمان زانى.

بهور: باشه. شه ر له شيف و ناشتى له خه رمان؟

موبارهك: به رگرى له خوئت بكه!

بهور: بوه شنه تا بوه شتم.

(شه ر ده ست پتپده كا. بهور زور زوو موبارهك ته خت ده كا و له سه ر سنگى داده نيشئ)

چاك بووى؟ چه نده گوناحى! وتم حه ريفم نيت. له م دارستانه دا به ته نيا چيت له ده ست دئ؟ نه قت نا بيت! هه روه كو به ئينم دا، ناتخوم، به لام پيلاوه كانت ده بيم. جارئ ئه مه له هه موو شتتیک گرن گتره. ده بى ته ققهى پاژنه كانى به هه موو دارستانه كه دا به نه نپته وه، هه مووان بتوقئينئ! (پيلاوه كان له پئ ده كات) جا ئيستاستا منم، مه زنترين و به سامترين و جوانترين و به شكوترين

(۲) ئه م رسته يه له فارسى يه كه دا ده لئى «خوئت مه نوئنه به ده ستى په تى». لپره دا من ئه وه ده سته واژه يه م به كار دبووه كه زور تا بيه ته به شارى سه قز.

بهوري دارستان!

موبارهک: لېم گهړئ- پرؤ.

بهور: نه مهش داردهسته کت، هه لېگره، رهنکه ببی به گۆچانی پیریت!

موبارهک: رتی خۆت بگره و پرؤ!

بهور: به هیوای دیدار حه ریفی پی په تی و سه رووت! خوات له گه ل جه نگاوه ری بی ترو تفاق! (۳)

موبارهک: دلنیا به، په کتری ده بیینه وه.

بهور: (له گه ل دوور که وتنه ودا) حه والمان ده که ی به داهاتوو؟ داهاتوش بو تو!

10

موبارهک: ویستم تیهه لچمه وه، نه کرا! حه، داهاتوو! حاله جوانه! ناخر ئیستا منی هه ژاری رووت و قووت و دهست خالی له م دارستانه دا چی بکه م؟ تازه چ داهاتوو یه کم هه یه؟

کووتر: خه م مه خو!

موبارهک: نه وه کت بوو؟

کووتر: من بووم! خه م مه خو، کهس نازانی داهاتوو هی کتیه!

موبارهک: تکایه ده کړئ دلسوژی نه نوینی.

کووتر: مه بهستم دلسوژی نواندن نه بوو. وتم رهنکه هاوده نگیت بوئ!

موبارهک: لېم گهړئ توخوا، ئیتر قسه م نه ما،

کووتر: من له و سه ره وه هه موو شتیکم دی و هه موو شتیکیشم بیست.

موبارهک: ئی؟

کووتر: دیاره دلته پره!

موبارهک: هه ر باسی مه که.

کووتر: بوچی باسی نه که یین؟ له چی دلگرانی؟

موبارهک: دلگرانی به که م زیاتر هی نه وه یه که نازانم خو م خه تابارم، یان خه لکی تر.

(۳) ترو تفاق: له بهرام بهر (سازویرگ) دا به کارم بر دووه که ده بیته که ره سه و جلوه رگی شه ر.

کووتر: تو خه تاباریت؟

موبارهک: ناخر من هیچ هه نگاوتیکم به ره و پی شه وه نه ناوه. له خو م بیزارم. وا هه ست ده که م درزیک له کاره که مدا هه یه.

کووتر: بوچی؟ چ درزیک؟

موبارهک: چونکه به قوناغیک گه یشتووم که ئیتر هیچ نه ماوه له دهستی بدم. چونکه هه موو شته کانیان لی سه ند م و ئیستا هیچ هیچم به دهسته وه نه ماوه. چونکه به چوار ده ورمد ا له ده عبا زیاتر هیچی ترم نه دی. چونکه به هه ر لایه کدا رو شتم به زمانی زه بروزه نگ نه بی به هیچ زمانی کی تر له گه لمدا نه دو ان. چونکه به شه وق و نارده زو وه وه، که وقه ری و ئیستا بی سه ر و دل ده گه ریمه وه. شه که ت و بی روح!

کووتر: نه م قسانه هیچ ده ردیکت ده رمان نا کا، دارستانیش هه ر نه مه یه.

موبارهک: نابئ و ابئ، چونکه به م شتیه به جتیه ک بو ئیمه ومانان نامینئ.

کووتر: بو منیش. هیشتا تو به هیتریشی!

موبارهک: چی بکه م؟ نه هیتریکم ماوه، نه پیلانیک، نه بروا به خو بوونیک.

کووتر: هیشتا ریگایه کت هه یه...

موبارهک: چ رتیه ک؟

کووتر: تبه مه گلئ.

موبارهک: یانی هه ر دانیشم و سه یرکه م؟

کووتر: نا، مه بهستم نه وه بوو خوت تووشی نه که ی.

موبارهک: قسه ی قوژ ده که ی. نه ی کت تووش که م؟

کووتر: خو یان!

موبارهک: خو یان؟ هه روا به ئاسانی!

کووتر: به لئ، ئاسانه. من و تو، هیتری نه ولمان نیبه. به لام نه وان هاوهیتری یه کن.

موبارهک: به ته وا وه تی گیترت کردم...

کووتر: بوچی گیترت کردی؟

موبارهک: ناخر من هیتریکم نیبه تا...

كۆتر: ئى خۆ مېشكت ههيه .

موبارهك: مېشك؟

كۆتر: بهلئى مېشك .

موبارهك: مېشكىشم ئىتر كار ناك .

كۆتر: خۆ ئىستا دهبى مېشكت بخه يته كار .

موبارهك: چى بكم؟

كۆتر: مېشك له جياتى زه بروه ننگ .

موبارهك: چى بكم؟ پيلانه كهت بخه روو!

كۆتر: ئه وان له گه ل سېبه رى به كتر بشدا شه ر ده كن ، هه رگيز ناويان پيكه وه به جوگه به كدا نه رۆشتوه .

موبارهك: ئى؟

كۆتر: ئى تۆش له وه وه ده ست پېيكه .

موبارهك: به دهم ئاسانه .

كۆتر: ده بى بزاني ئه وان به چى قه لس ده بن .

موبارهك: ئه مه ده زانم: رقه به رى!

كۆتر: ئى؟

موبارهك: خۆشيان له وانى تر به مه زنتر و جوانتر و به سامتر و به شكۆتر ده زان .

كۆتر: كه واته ده كرى به ئاسانى ناگرى رقه به رايه تى له نيو انباند خۆش و خۆشتر بكرى و ئه رقه به رايه تيه بېسته هۆى تا قىكر دنه وهى هيز و توانايى ، يان -چوزانم- شه ر ده نوو كىكى ته او .

موبارهك: مه به ست له شه ره؟

كۆتر: مه ترسه ، من له تو زياتر شه يدائى ناشتى و ته باييم . به لام ئىتر هه ندى جار ناچارى .

موبارهك: ئه ئه گه ر پيلانه كه مان نه يگرت؟

كۆتر: مه ترسه ده يگرى! بىرت نه چى كه هه ر خويان ده ره قه تى به كتر دىن .

موبارهك: واته هه ر كامپىكيان زمه ي لى هه ستا ، يانى درنده به ك كه متر .

كۆتر: هه روايه!

موبارهك: چ باشه! خوايه گيان! ئاخىر تو ئه مانه له كوئيه ده زانى؟

كۆتر: با پيرانم هه موو نامه به ربوون . من سه رم له شه ر و كيشه ي ئه م حه ربفانه چاك ده رده چى .

موبارهك: ده با ده ستور د كه ين .

كۆتر: له كوئيه ده ست پېيكه ين؟

موبارهك: ده ست پېيكه ين... ده ست پېيكه ين... ئه ها! دۆزيمه وه . ده كرى هه ر به ناوى ئه م به ورى چواره مه وه په يامىك ئاراسته ي په كه په كه يان بكرى و هه موويان بكيشرينه جىگا به ك .

كۆتر: باشترين جىگا ئه و گو ره پانه چكۆله يه ي قه راغ چۆمه كه يه .

موبارهك: وتيشى كه كامان له وانىتر مه زنتر و شوختر و به سامتر و به شكۆترين . چۆنه؟

كۆتر: زۆر چاكه! ئه وسا بزانه چ هه را و زه نانه يه ك به ربا ده بى .

موبارهك: هه ر ئه وه نده ي به كىكيان چاوى به ويتر بكه وى ، شه رىك ده قه ومى هه ر مه پرسه . تا به كىكيان سه رنه كه وى نابريته وه . ئه وسا ده بى له سوو چىكدا بوه ستى و سه ير بكه ي .

كۆتر: سووچ نا . ده بى بچيته سه ر دره ختىك .

موبارهك: هۆش و بىرم هه ر لاي ئاكامى ئه م كاره ساته يه .

كۆتر: مه ترسه ، هه موو شتىك په كلا ده بېته وه .

موبارهك: هه ر به بىريشما نه ده هات .

كۆتر: خىراكه ، بجوولى .

موبارهك: من يان تو؟

كۆتر: راست ده كه ي ، من رۆشتم .

موبارهك: سه بركه ، كه مى تارىكى نه كرده وه؟

كۆتر: كاتمان نبه .

موبارهك: جا ئىستا ته نكى بانگى شىوانه .

كۆتر: نا ، قه يناكه ده بى تا زوه هه ر چواريان په يدا بكم .

موبارهك: من پەرۆشى تۆم.

كۆتر: پەرۆش مەبە و تا بەيانی لەسەر ئەو درەختە ئیسراحت بکە. من رۆشتم!

موبارهك: وریای خۆت بە!

كۆتر: وریام.

موبارهك: کەواتە ژوانمان سبەینێ لە گۆرەپانە چکۆلەکەى قەراغ چۆمەکە بێ.

كۆتر: باشە سبەینێ لای نیوهرۆ. (لەگەڵ دوورکەوتنەوهدا) ئەهای- ئەهای، هاوار- هاوار...

11

موبارهك: ئەمیش گۆرەپانە چکۆلەکەى قەراغ چۆمەکە. چ هەرا و زەناپەکە! ئەو چوار

دەعبایە چەند زوو کۆیوونەوه. چ نەپە نەپتیکە! چ جۆش و خرۆشیکە! شاری بێ حاکمە (١).

دەبێ نزیکتەر ببمەوه. نا، چاکتر وایە بچمە سەر ئەم درەختە. چونکە لەوێوە چاکتر چاوم لێ دەبێ و مەترسیشی کەمترە. ئەرێ بەراست کۆترەکە لەکوێتە؟ دەبێ چووبیتە ئەوبەرى گۆرەپانەکە. چ مەلانی و پیکدادانیکە! بەمە دەلێن مەیدانی شەر.

(بەورەکان بەچەرچەر و توورەبیبەوه دێنە ژوورەوه)

بەورى يەكەم: هەر کاتی خۆتان بەفیرۆ دەدەن! پێم وتن! من مەزنتەرىن بەورى دارستانم!

بەورى چوارەم: چ بوێریبەك!

بەورى دووهم: منیش مەزنتەرىن و بەشکۆترینم.

بەورى يەكەم: چ بێ ئاپروویبەك!

بەورى سێبەم: منیش نەك هەر مەزنتەرىن و بەشکۆترینم، بەلكو شوخترینم.

بەورى دووهم: چ کەرتیبەك!

بەورى چوارەم: منیش مەزنتەرىن و بەشکۆترین، شوخترین و بەهێزترین بەورى

(١) شاری بێ حاکمە: لە فارسیبەكەدا دەلێ «جەنگل مولاست»: کە ئەمە بۆ جیبی شەر و شپەزە بەکار دەبرێ، هەلبەتە لە زاراوەى سووک و چرووکی سەر زمانی خەلکدا. هەرەها بۆ شوپتیک کە یاسای تیا نەبیت. بەقژی پر و ئالۆزاو و نالەباریش دەوترێ جەنگەلی مەولا.

دارستانم!

بەورى سێبەم: چ گەمژەبیبەك!

بەورى يەكەم: چ فیز و لووت بەرزبیبەك!

بەورى دووهم: چ شكۆ و جەلالیک!

بەورى سێبەم: چ لاف و گەزافیک!

بەورى چوارەم: چ سنگ دەریەپاندنیک!

(ورده ورده جله كانیان دادهكەنن و نامادهی هێرشکردن دەبن)

بەورى سێبەم: تۆ کلک قرتاو؟

بەورى چوارەم: تۆ ئاینوئۆینکەر؟

بەورى يەكەم: تۆ سەگی کینیت؟

بەورى دووهم: بێگرە چنگ!

بەورى سێبەم: بێگرە دان!

بەورى يەكەم: بێگرە چنگ و دان!

بەورى چوارەم: بگرە هیز و چنگ و دان!

بەورى سێبەم: ئیستا کە وای لێهات نامادەبە بۆ مردن!

بەورى يەكەم: تۆش!

بەورى دووهم: تۆش هەروا!

بەورى چوارەم: کورە تۆش!

(لەگەرمەى شەرى بەورەکاندا. لەو کاتەدا کە کلکی یەکتەرییان بەدان گرتووه،

بەدەورى درەختەکەدا دەخولیتەوه، پاشان ورده ورده دەچنە دەرەوه. موبارهكیش

هەروا سەیریان دەکات.)

موبارهك: خواپەگیان چەند خۆشە! چەند سەیرە! هەلدین و دەخولیتەوه. دەخولیتەوه و

هەلدین. بەچنگ گرتنەوه دەخولیتەوه. بەگاز گرتنەوه دەخولیتەوه. چ گازیکە!

چ چنگیکە! چ خولانەوهیەکە! چ شەرپیکە! چ شەرپیک! چ شەرپیک!! چ

شەرپیک!! (کۆترەکە دێتە ژوورەوه)

كۆتر: موبارهك لەکوێی؟

موبارهك: لېره. له سهر درهخته.

كوتر: وهره خوارهوه.

موبارهك: وا هاتم.

كوتر: فيله كه مان گرتي.

موبارهك: دېتم.

كوتر: خاوه خاو مه كه. جلهكانت هه لگره و برؤ.

موبارهك: دهمه وئ سهرى شه ركه يان بكه م.

كوتر: جلهكانت له بهر كه! چلك و خوتنيش هي سه يركردنه؟

موبارهك: هي نه مانه به لئ.

كوتر: سه عاتيكى تر له بوگه نى كه لاهه كانيان هه ناسه ت بو نادرئ.

موبارهك: حه يف.

كوتر: باش بو! له ده ستيان رزگار بوين.

موبارهك: توينيشيان ههر مايهى دهرده سه ريبه.

كوتر: خه مت نه بين تا ئيواره تۆزقاليكي شيان نامينئ.

موبارهك: تۆ چى ده كه يت؟

كوتر: ده گه ريمه وه بو لانه كه ي خؤم.

موبارهك: منيش ده گه ريمه وه بو ماله وه. چاوه ريمن.

كوتر: ده كه واته ريكه وه.

موبارهك: سوياست ده كه م. زؤرت يارمه تيدام.

كوتر: من هيچم نه كردووه. به هيواي ديدار.

موبارهك: يه كترى ده بينينه وه.

كوتر: خبراهه. رپنگايه كى دوور و دريژت له بهره.

موبارهك: به لئ. وايپده چئ.

كوتر: خو رپنگاهه شاره زاي؟

موبارهك: ده يدؤزمه وه.

كوتر: لاي خواروو بگره.

موبارهك: هه رگيز له بېرت ناكه م.

كوتر: خوات له گه ل.

موبارهك: خواحافيز.

12

موبارهك: ماله كه مان له كوئيه؟ له چ لايه كه وه ده بين برؤم؟ نازارى گيانم عه ره قى لي

ده چؤرئ. چه ندان سه عاته ده رؤم و نايدؤزمه وه. نه ناسه واريك، نه شايه تيك،

نه شوتين پييه ك دياره. سه رياكى دره خته كان له يه ك ده چن. له كئ بېرسم؟ نه كا

گوم بوويتم! هو، كهس له م ده ورو به ره نييه؟ هو، كهس گوتى ليمه يان نه؟

سمؤره: تؤزئ سووك منداله كانم خه وتوون!

موبارهك: بمبووره، ريم گوم كردووه.

سمؤره: ده ي، نه ويش ده بين.

موبارهك: به شوتين مالى خو ماندا ده گه ريم.

سمؤره: نه مهش هه ر شتيكى تازه نييه.

موبارهك: باوك و دايكم چاوه ريم ده كن. ده بين زوو بگه ريمه وه.

سمؤره: نه م قسه يه شت هه ر كاوتز كردنه.

موبارهك: تۆ نازانى مالى پاسه وانى دارستانه كه له كام لاويه؟

سمؤره: پاسه وانى دارستان؟

موبارهك: به لئ. بوچى وا ليم ورد ده بيته وه؟

سمؤره: نه رئ تۆ موبارهك نيت؟

موبارهك: تۆ له كوئ ده مناسى؟

سمؤره: ئيترا! له مندالييه وه ده تناسم!

موبارهك: نه كا تۆ هه ر نه و سمؤره يه بيت، كه دوينئ پيت و تم: له دارستاندا نه گه ر

له پشته وه نه پيكي، له پشته وه ده تپيكن.

سمؤره: دوينئ؟

موبارهك: بهلئى، دوئينى بوو.

سمۆره: دياره خه و دهيينى. ئەم چيرۆكه سالانتيك له مهويه باوكم بۆي گيپراومه تهوه.

موبارهك: باوكت؟

سمۆره: جهند سالتيكه عومرى دريژى بۆ ئيوه به جيپهيشتوووه.

موبارهك: بهلام من دوئينى ئەوم دى.

سمۆره: بۆ تو هه ره نه نيت كه بهوردكان جل و پيلاو و كلاوه كه تيان لئى سه ندبووى؟

موبارهك: ئەى بۆ نا، ئەوم!

سمۆره: كهواته خوئى! باوكم ده جار چيرۆكى تۆى بۆ گيپراومه تهوه.

موبارهك: شتى و نابى!

سمۆره: جهند سالتيك لهو رۆژه تيدده پهرى، كه تو به بهر ئەم درهخته دا رۆشتى. منيش

هه ره ئەو بيتچوووه سمۆريه كه له درهخته كه كه وتمه خواره وه، و دياره ئەم

گوچانهش هه ره هه مان داردهسته كه ئه وساته و كه لكت لئى نهيينى... هاهاها،

جهند سه يره، باوكم ده پوت... ئەها، بۆ كوئى ده چى؟ راوهسته، له گه ل تو مه

راوهسته... باشه بۆ هه لئى؟ به خوا پياويكى سه يره!

13

موبارهك: (به هه ناسه بركيوه ده وهستى) چاك وايه دانيشم و توژى به سه سيمه وه،

شه كه تم. بهلام نا ده بى تا زوو به گه مه ماله وه. جا باوكم زۆر دلخوش ده بى،

كه ده زانئى چ ته قه لالا به كه داوه تا ئەمانه م وه رگرته وه، داى كيشم به خوئى و ئەو

سيما ميه ره بانه به وه ليم ده پرسى، دوئينى شه و له كوئى بووى؟ هه لبه ته له م

باريه وه حه قيتى، چونكه ئەو ئيستا پتويستى پيمه. سه د جوژ ئيش و كارى

به سه ردا كه وتوووه. به راست ده بى ئاگام له برا بچووكه كه شم بى. با بزانه ئەوه

كيسه ل نيبه؟ بۆ چى نا. ئەهاى كيسه ل له گه ل تو مه.

كيسه ل: كاريكت هه به؟

موبارهك: من مالى خو مانم گو مكر دووه.

كيسه ل: جا هه والئى له من ده پرسى؟

موبارهك: وتم رهنگه بزانه.

كيسه ل: من له كوئى بزانه؟

موبارهك: دوئينى كه له م ده ورو به ره وه تيبه ريم، كيسه لتيك دى هه ره كه تو بوو،

بوو يشين به ها وري.

كيسه ل: دوئينى؟

موبارهك: ته نانه ت دره ختيكي شى به سه ردا كه وتبوو، من به رزم كر ده وه. وتم رهنگه تو

بى.

كيسه ل: ئيستا تينگه يشتم. تو هه ره ئەو پياوه به هتزه نيت، كه سالانتيك له مهويه

باوكمى له ژير لق و پويى ئەو دره خته رزگار كرد؟

موبارهك: باوكت؟ سالانتيك له مهويه ر؟

كيسه ل: جهند پير بووى! باوكم ده پوت گوايه تو گه نج و به هتزه بووى.

موبارهك: سه ره له قسه كانه ت ده رنا كه م.

كيسه ل: ئاخريه كه مى مافى خو ت وه رگر ت يان نه؟

موبارهك: كام مافه؟

كيسه ل: ئەو مافه ي به وره كه خوار دبووى! باوكم ده پوت توژتيكيش پروات به خو ت كه م

بوو!

موبارهك: خو شم نازانه چى قه و ما وه.

كيسه ل: ئەم پانته لئه ش ده بى هه ره ئەمه بى كه به وره كه به زۆر لئى سه ندبووى. وا نيبه؟

موبارهك: وت چى؟

كيسه ل: باوكم هه ميشه يادى ده كردى. هه موو جارتيكيش مه دحى ده كردى. ده پوت تو

زۆر به تواناى. راستت ده وئى من به خه ونى نازايه تى تو وه گه وه بووم. دايمه ي

خوا دل م پيوه بووه، كه ئە گه ر جارتيكيش بووه، بتسبينم... ئەوه بۆ چى

دوو ركه وتيته وه؟ راوهسته ده مه وئى تكات لئى بكه م... راكه راك بۆ كوئى ده چى؟

بۆ من شتيكى خرايم وت؟ پروا بكه هيج مه به ستيك م نه بوو. راوهسته!... نا،

كه لئى نيبه، قه ت پتئى ناگه م. چ حه قايه تيكه!

14

موبارهك: ده بى بوه ستم. دل م كه وتوت ته ته په ته پ. جهند زوو مان دوو ده بى؟ ده لئى

شتيكم لئى به سه رها تو وه و خو م هيشتا لئى بى ئاگام. له هه موو شتيكيش

خراپتر، دل راوكه م هه به. نا نابى په رۆش بم، ئاخري هه ر پئى گاي ماله وه

دهدۆزমেوه. بهلئى ئم درهختانه دهناسمهوه. ئم بنچكانهش هر دهناسمهوه. پىم وا نىبه باوكم سركۆنم بكات. چونكه دهزانى من ويستم كارتىك بكم، بهلام چۆن كارتىك؟ پياو پروا ناك! من ويستم چى بكم و چى بوو! ويستم بمه چى و بووم به چى!

كهرويشك: ئمه بۆچى وەكو شىت له بهرخۆتهوه قسه دهكەيت؟

موبارهك: له گهه منت بوو؟

كهرويشك: چەند دەققەيه كه ههروا سهيرت دهكەم. بهلام تۆ چى، هر دهلئى لهم دنيايه شدا نيت.

موبارهك: بهراستته؟

كهرويشك: شتىك قهوماوه؟

موبارهك: مالى خۆمانم گومكردوو.

كهرويشك: دهى ئهوه شتى نىبه، ديدۆزىتهوه. ناو نيشانه كهى؟

موبارهك: كۆلىتى پاسهوانى دارستانه كه.

كهرويشك: وتت چى؟

موبارهك: وتم كۆلىتى پاسهوانى دارستانه كه. من كورى پاسهوانى ئم دارستانه م.

بۆچى وا زهق زهق سهيرم دهكەيت؟

كهرويشك: تۆ موبارهك نيت؟

موبارهك: چۆنت ناسيمهوه؟

كهرويشك: رىكهوتىكى سهير! تۆ هاوپىي باپيرم بووى!

موبارهك: باپيرت؟

كهرويشك: زۆر قسه خوش بوو. باپيرم دهلئيم. به سه رهاتى تۆم له زمانى ئهوهوه بيستوو...

موبارهك: كام به سه رهات؟

كهرويشك: ئهوه كهرويشكهى كهوتىوو داوهوه و تۆ رزگارت كرد، به سه رهاتى ئهوه دوو مارهى يهكترىان قوت دا، مهسه لهى ئهوه بهوره ئوتىن بازهى بهفيل كهوله كهى لئى سەندى! توخوا ئه مه ههه ئهوه كهوله نىبه؟

موبارهك: بۆ نا، ههه ئهوهيه!

كهرويشك: ئافه رىن بۆ غيرهتت، پىم خوش بوو! ئاخريبه كهى وهرت گرتهوه!

موبارهك: بهلئى، بهلام هه موو شته كانم گومكرد.

كهرويشك: باپيرم خۆى به قهرزارى تۆ دهزانى. زۆر مه منوونت بوو. هه ميه شهش ده بوت به چه سه ره ته وه يه جار يكى تر ئه و مارانه بيىنى.

موبارهك: كام مارانه؟

كهرويشك: ئه و دوو مارهى يهكترىان قوت ده دا.

موبارهك: من نه مديون.

كهرويشك: منيش نه مديون، بهلام نازانى چەندم دل پىتويه بىيانىم. باپيرم ده بوت ههه ئه وه شاكارى سروشت بوو و هيچى تر. ئه ئى خۆزگه منيش ده مدين!

موبارهك: تۆ نازانى مالى ئيمه له كوتيه؟

كهرويشك: ئىتر رىگاي تر نىبه. ههه ده بى لهم لايه وه برۆى. چەند شه كهت و ماندووشى؟

موبارهك: بهلئى. بى تا قه تم.

كهرويشك: يارمه تىت ناوى؟

موبارهك: سوپاست دهكەم. ئم داردهسته م پىيه. (له گهه دووركه وتنه وه دا) چەند شته كان گۆراون!

كهرويشك: ئاگات له كوچك و كلۆ بى. ورياي لق و پۆيه كان به! (وه ستانىك) وهلامى نه دا به وه. رهنكه نه شى بيستى. بىگومان گوئى گرانه! چاكتر وايه شوئى كهوم و يارمه تى بدهم. (به بيىنى شتىك له جى خۆيدا ئه بله ق ده بى.) ئه مه يان چىيه؟ نا! باوه ر ناكه م. هه مان ئه و دووماره، هه مان ئه و دوو مارهى يهكترىان قوت دا! ئاخريبه كهى دىم! (به چه سه ساوييه وه) باپيره راستى ده كرد كه ده بوت: ئه مه شاكارى سروشته! بگه رتروه. وه ره سه ير كه كوره، هه ئى پياو!

15

(موبارهك خه رىكه له كۆلىته كه نزيك ده بىته وه. له ده ره وه و له بهر ده رگا كه دا، پيره مپردىك دانىشتوه)

موبارهك: ببوره، مالى پاسهوانى دارستان ئيره يه؟

پیره‌میترد: چاک هاتووی. ئیره‌یه. کارت به‌کئییه؟

موباره‌ک: پاسه‌وان، یان ژنه‌که‌ی؟

پیره‌میترد: چوون بۆ سه‌یری «کۆسه».

موباره‌ک: کۆسه؟

پیره‌میترد: بۆ نازانی ئەمشه‌و شه‌وی جه‌ژنه؟

موباره‌ک: نا، بیرم چوو بووه‌وه.

پیره‌میترد: کاری چیت پیتانه؟

موباره‌ک: هاتووم هه‌والتیکی کورپه‌کیان بپرسم.

پیره‌میترد: کام کورپه؟

موباره‌ک: موباره‌کی کورپان!

پیره‌میترد: موباره‌ک؟

موباره‌ک: به‌لتی، موباره‌ک.

پیره‌میترد: ئەوان کورپان نییه‌ ناوی موباره‌ک بئی.

موباره‌ک: ئەی ئیره‌ مالتی پاسه‌وانی دارستانه‌که نییه؟

پیره‌میترد: به‌لتی ئەوتیه‌ و منیش باوکی ئەو پاسه‌وانه‌م.

موباره‌ک: به‌لام خۆ ئەوان کورپکیان بوو، ناوی موباره‌ک بوو.

پیره‌میترد: ئەها! ئیستا تیگه‌یشتم. تۆ پاسی براگه‌وره‌که‌م ده‌که‌ی. ئەو کاته‌ی من

مندالتیکی شیره‌خۆزه‌ بووم، ئەو رۆژتیک کلاوی کرده‌ سه‌ر و پیتلاوی له‌پێ کرد و

له‌جیاتنی باوکه‌م چوو بۆ پاسه‌وانیی، به‌لام قه‌ت نه‌گه‌رایه‌وه. دایکه‌م له‌ دووری

ئەو دلێ شه‌قی برد و مرد.

موباره‌ک: بایه‌ له‌ کوپیه‌؟

پیره‌میترد: ئەویش له‌ژیر پیره‌ به‌روویه‌کی کۆنه‌ گۆرستانه‌که و له‌په‌نای دایکه‌مدا به‌خاکم

سپارد.

موباره‌ک: چ هه‌له‌یه‌کی کرد! باشه‌ بۆ نه‌گه‌رایه‌وه؟

پیره‌میترد: کئی؟

موباره‌ک: موباره‌ک.

پیره‌میترد: نازانم، هه‌موو وایانده‌زانی مردووه‌. سه‌رنگون کراوه‌.

موباره‌ک: تۆش هه‌روا ده‌زانی؟

پیره‌میترد: په‌نگه‌. نا. دلنیا نیم. تازه‌ بۆ منیش هیچ جیاوازییه‌کی نییه‌.

موباره‌ک: راست ده‌که‌ی. هیچ جیاوازییه‌کی نییه‌. (بیتده‌نگی) ئیره‌ش ئیتره‌ش وه‌کو جارن

نییه‌.

پیره‌میترد: تۆ موباره‌ک له‌کوئی ده‌ناسی؟

موباره‌ک: له‌ مندالتیه‌وه‌ ده‌یناسم، هاوڕێ بووین.

پیره‌میترد: یادی به‌خیر باوکه‌م، که‌ دی ئەو زۆر سه‌ره‌رۆیه‌، منی له‌په‌نای خۆیدا دانا و

نه‌یه‌تشت له‌جیتی خۆم بپزووم. هیچ نه‌بێ ئەو رۆشت بۆ خۆی گه‌شتیتکی ئەم

ده‌وریه‌ره‌ی کرد و هه‌واپه‌کی تازه‌ی هه‌لمژێ. من چی؟ من هیچ کوپیه‌که‌م

نه‌دی.

موباره‌ک: هیچ کوئی؟

پیره‌میترد: هیچ کوئی. من هه‌ر لیره‌دا پیره‌که‌فته‌کار بووم. یانی پیره‌که‌فته‌کاریان کردم.

خۆزگه‌م به‌ مورباره‌ک!

موباره‌ک: جا خۆ که‌س نازانێ ئەویش له‌ چ حالیکدا بووه‌. خۆشی رابواردووه‌ یا نه‌!

(موباره‌ک جلی پاسه‌وانیه‌که‌ی به‌که‌ یه‌که‌ داکه‌ند)

پیره‌میترد: نه‌هه‌لا، خه‌لک چوزانێ؟

موباره‌ک: له‌وانه‌یه‌ ئەویش ده‌رفه‌تی ژبانیتکی ریکوپیتکی نه‌بووبی.

پیره‌میترد: ئەی چی کردووه‌؟

موباره‌ک: چوزانم؟ شه‌روشۆر، هه‌لات هه‌لات. کیشه‌ و گرفتاری ژبان، خۆ یه‌کێک و

دووای نییه‌. بۆچی ده‌کرێ له‌م دارستانه‌دا بیت و ئاسووده‌ بیت؟

پیره‌میترد: نازانم... په‌نگه‌. (بیتده‌نگی)

موباره‌ک: نمایشی «کۆسه» له‌کوئی به‌رتیه‌ده‌به‌ن؟

پیره‌میترد: گۆره‌پانه‌ چکۆله‌که‌ی دی.

موباره‌ک: ده‌مه‌وی بچم بۆ ئەوی. تۆ نایه‌ی؟

پیره‌میترد: فیرنیم. من قه‌ت له‌م ماله‌ دوورنه‌که‌وتوومه‌ته‌وه‌.

موبارهك: بهخو خوويهكى خرايه!

پيره ميترد: تازه چي دهكړئ! روژگاري منيش بو بهه قايه تي ئو كه سه ي كهوته كه نار و وتي: «هه چهنده زور ژيام، بهلام ئاخ هيچ ليم روون نه بووه كه كيم»

موبارهك: پيم وايه منيش ئو شه پوله سهرشيتهم، كه وتي: «بوونم له روشتندايه، ئه گهر نه روم نيم»

پيره ميترد: بهخو چاكه!

موبارهك: ئه رى بهراست، ئه گهر روژي موبارهك ببيني، چي پي ده لتي؟

پيره ميترد: نازانم. پهنگه قسه يه كمان نه بي به يه كي بلين. له وانه يه هه دهستيكي ليدهم، يان سه يريكي بكم. يان پهنگه سلاوتيكي لي بكم، يان پتي بلنيم خواحافيز.

موبارهك: باشه لهوه زياتر ماندووت ناكم. خوات له گهل.

پيره ميترد: خوا حافيز.

16

له گهرمهي نمايشي «كوسه» دا، موبارهك دپته ژوره وه. موسيقاژنه كان موسيقا ده ژنن و سح سه ماکه ري ناو نمايشه كه به سه ماوه روو داوه كه به رهو كوتايي ده بن و خه لكه كه چه پله ليددهن. به پتوه به ره كان له به ردهم خه لكه كه دا دنوشتيته وه و پاشان تيكر بلاوه ي ليدده كن، موبارهك نه بي، كه له سه ر شانوكه ده مي ني ته وه)

موبارهك: (له بهر خو يه وه) هيچم پي نه بيا. روشتووم بهلام كه س نازانتي بو كوئ. من له سه فهر بووم؟ بهراستي گه راومه ته وه؟ هه ست ده كم خه ونيكم ديوه تال، زور زووش گوزه را. سه فهر يكم كرد بو به ره و بير و روح. من كيم؟ خه لكي كويم؟ چيم كرووه؟ چي ده كم؟ (بيدهنگي) نازانم. پهنگه هه ئه وه بزائم كه ژيانم مانايه كي هه بوو. شوپن مه به ستيك كه وتبووم.

«نيمه به وه ماوين كه ئوقره نه گرین

شه پولي و ئاسووده بي نه بوونمانه»

نمايشه كه ش ته واو بوو، چاكر وايه بچم له جتيه كدا به سه سيمه وه.

(كه ده يه وي بچي ته ده ره وه، ئه كته ره كانى نمايشي كوسه ده گه رپنه وه، تا

كه لويه له كانى نمايشه كه كوكه نه وه. موبارهك چاودتيره.)

ئه كته ري ۱: ياللا كورگه ل با ئه مانه كوكه ينه وه. ده بي بچين بو گونده كه ي سهره وه.

ئه كته ري ۲: ديسان هه ر كوسه نمايش ده كه ين؟

ئه كته ري ۳: ده دياره هه ر ئه وه يه.

ئه كته ري ۴: كريكه ي نيمه چي ليدئ؟

ئه كته ري ۱: وتبان دواي ته واويوني نمايشه كه.

ئه كته ري ۳: هوشت بين ئه و په رده يه نه درئ.

ئه كته ري ۴: ئه مه ش شته كانى تر.

ئه كته ري ۲: ئه ي دارده ست و شمشيره كان؟

ئه كته ري ۱: گشتي ليره يه.

ئه كته ري ۳: من چووم عه ره بانه كه ئاماده بكم.

ئه كته ري ۱: (به ئه كته ري ۴ ده لئ؛ كه روژي ديوي هه بوو) هينانى ئه مانه ش له سه ر تو يه.

ئه كته ري ۲: (به ئه كته ري ۴) وريابه شتيك به جئ نه مي ني.

(ئه كته ري ديو نه بي هه موو ده چنه ده ره وه)

ئه كته ري ديو: (به موبارهك ده لئ؛ كه خه ري كه له لايه كي تره وه ده چي ته ده ره وه) بيوره جه نابت.

موبارهك: كاريك ته هه بوو؟

ئه كته ري ديو: بو كوئ ده چي؟

موبارهك: بو كوئ؟ بو مال هه وه. ئه مريكتان نييه.

ئه كته ري ديو: ده مه وي كه لويه لي نمايشه كه كوكه مه وه. ده كړئ يارمه تيبه كم بده يت؟

موبارهك: ئه گهر بتوانم.

ئه كته ري ديو: زه حمه ت نابئ ئه گهر ئه و چادره ره شه هه لگري؟

موبارهك: نا، نا هه رگيز. (ناتوانئ چادره كه به رز بكا ته وه) بو كلولي ده سته كانيشم بين

هه ست و خوستن. ئه گهر ده كړئ بيخه سه ر سه رم.

ئه كته ري ديو: (له وكا ته يدا، كه چادره كه ده خا ته سه رسه ري) باش بوو؟

موبارهک: ئەوه چیت کرد؟ خو هیچ نابینم.

ئەکتەری دێو: بچوولێ دە.

موبارهک: چیت ناتوانم.

ئەکتەری دێو: یارمەتیت دەدەم. (سەری داردەستەکەى موبارهک دەگرێ و موبارهکیش بەدوایدا)

موبارهک: .....

ئەکتەری دێو: .....

تێکرای ئەکتەرەکان لەتاریک و پوونی سەرشانۆکەدا هەر وەکو بووکە سەماکەرەى زیندوو دەکەونە رێ و پاشان لە جوولە دەکەون. ئەم کارەشیان گوايه بۆ بیر خستنه‌وه‌ى ئەم چوارینه‌یه‌ى «خەيام»ە، که دەلێ:

«ئیمه گالتەجاپین و فەلەک گالتەچی
ئەمیان بەحەقیقەتە، نەکو بەمەجاز
بەسەر رایەخى بوونەوه خەریکی گالتەین هەموو
تا بەک بەک دەکەوینە چالێ نەبوون باز»^(١)

گەلاویژی ١٣٧٤ بەرامبەر ١٩٩٥

دکتور قوتبه‌دین له چەند دیرنگدا

(١) باز: لێرەدا بەمانای دیسان یان دووبارەیه.

دکتور قوتبه‌دین سالی ١٣٣١ی هەتاوی (١٩٥٢ز)ی له شاری سنه هاتۆته دنیاوه و سالی (١٩٧١) له بەشی هونەرە جوانەکانی زانکۆی تاراندا وەرگیراوه. بەرله‌وه‌ش بچیتە زانکۆ، چەند سالیکی هەر له‌شاری سنه‌دا، چ وەک دەرھێنەر و چ وەک ئەکتەر، بەشداری بەرپۆڕکردنی هەندێ شانووی کردووه. بەکیکیش بووه له دامەزێنەرانی تیپی شانووی (شەهاب) له سنه.

له‌سالانی خۆتیندی زانکۆیدا بیجگه له ئەکتەر، یاریده‌ده‌ری دەرھێنەریش بووه. ماوه‌ی سێ سال له کتێبخانەکانی (مەلەبەندی پەرۆدەکردنی فیکریی مئالان و میرمئالان)ی تاراندا کاری کردووه. له رادیۆی تاران و له‌بەرنامەى (ئاوتینەى هەینی)یشدا هەلسەنگاندنی ئەو کتێبانەى دەربارەى شانۆ دەنوسران و ئەو شانۆیانەى بەرپۆڕکردن، له‌ئەستۆ گرتووه، هەر له‌م ماوه‌یه‌دا که له زانکۆ بووه، نزیکەى (٢٠٠) وتاری پرش و بلاوی هەیه، له‌پاش وەرگرتنی بکالۆریۆس له‌سالی ١٩٧٦دا، رووی کردۆته‌ فەرەنسا بۆ خۆتیندی بالا، تا له‌ سالی ١٩٧٩دا له زانکۆی سوڤرۆن ماجستیری وەرگرت. سالی ١٩٨٥ بەپله‌ی زۆر باش، پروانامەى دکتۆرا وەرده‌گرێ. سالی ١٩٨٦ بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌گه‌ریتە‌وه‌ بۆ ولات و له‌زانکۆی هونەرەجوانەکان و پاشان له‌زانکۆی هونەری نیاوهران (فەرھەنگ سەرا) و ناوہ‌ناویش له‌چەند زانکۆیەکی تری هونەرییدا دەرسی وتووێتە‌وه‌. له‌سالی ١٩٨٧ه‌وه‌ رووی کردۆته‌وه‌ دەرھێنەر.

جگه له‌دەرس وتنە‌وه‌ و دەرھێنانی شانووی، خەریکی رەخنە و هەلسەنگاندن بووه و له‌م سالانەى دواییدا نزیکەى (١٢٠) وتاری دەربارەى رەخنە و لیکۆلینە‌وه‌ له‌چوار بەرگدا بە‌ناوی (شانۆی هاوچەرخی) بلاو کردووه‌تە‌وه‌. نزیکەى (٥٥) شانۆنامەى وەرگێراوه، دوانزە شانۆنامە‌شی نووسیوه. جگه له‌ چەند کتێبیکی تری پەرۆدە‌ی. چەندین سیناریۆی کورت و درێژی نووسیوه. هاوہ‌شی دوو فیلمی سینە‌مایی و چوار زنجیرەى تەلەفزیۆنی کردووه.

(١٦) جار لە‌ناو ئێراندا و دە (١٠) جاریش لە‌ولاتانی دەرۆدە‌دا (فەرەنسا، یۆنان، ئیتالیا، ئەلمانییا)، وەک دەرھێنەر و وتارییتر و کارناس، هاوہ‌شی قیستیقالە‌کانی کردووه.

ئەو شانۆیانەى بەر له‌ سالانی زانکۆی، وەکو ئەکتەر بەشداری تیدا

کردوون

۱- پهلوان اکبر می میرد.

۲- در حضور باد (بهرام بیضائی)

۳- زاویه (دکتر سعدی)

۴- از خود گریخته (محسن یغمائی)

۵- قرعه‌ای برای مرگ (واحه کاجا)

۶- پلنگ نیمروز (کوروس سلحشور)

نُه شانزدهمین جشنواره فیلم‌های ایرانی

۱- پیک نیک در میدان جنگ (فرناندو آرابال)

۲- افعی طلائی (علی نصیریان)

۳- بامها وزیر بامها (دکتر سعدی)

ده سالن زانکویدا و هکتور هاوبه‌شی نهم شانزدهمین جشنواره فیلم‌های ایرانی

۱- شانزدهمین کرکدن (اوژن یونسکو)

۲- شانزدهمین لورنزا چیبو (آلفرید دوموسه)

ده سالن (۱۹۸۷) هوه تا ئیستا نهم کارانهی بر دووه‌ته سهر شانزدهمین جشنواره فیلم‌های ایرانی

۱- آژاکس (سوفوکل)

۲- مده (ژان آتوی)

۳- سی مرغ، سیمرغ (له کتیبی منطق الطبری عه‌تتار) و هری گرتوه

۴- هملت (ویلیام شکسپیر)

۵- نیرنگهای اسکاپن (مولیر)

۶- بهرام چوبینه (سیامک تقی پور)

۷- مرد فرزانه، بیر دیوانه

۸- مویه جم

۹- هفت خان رستم

۱۰- مویارک نگهبان کوچک

۱۱- دوران بی گناهی

۱۲- زنان صبرا مردان شتیلا

۱۳- آرش (بهرام بیضائی)

۱۴- خط عشق

نهمین جشنواره فیلم‌های ایرانی در تهران

۱- هفت قبیله گمشده (صادقی)

۲- ابو شاه (آلفرد ژاری)

هاوبه‌شی نهم فیلم‌های ایرانی

۱- گزارش یک قتل (محمد نجفی)

۲- دادستان (بزرگمهر رفیعا)

له چوار زنجیره‌ی تله‌فزیونی‌دا به‌شدار ی کردوه

۱- فوق سری (امیر قوبدل)

۲- کیف انگلیسی (ضیاء‌الدین دری)

۳- زمان شوریدگی (محمد علی نجفی)

۴- شب چراغ (احمد رضا گرشاسبی)

نُه شانزدهمین جشنواره فیلم‌های ایرانی

۱- هفت تن علیه تب (اشیل)

۲- مرگ دانتون (بوخنر)

۳- تیمون آتنی (شکسپیر)

۴- آژاکس (سوفوکل)

۵- سرود مترسک پرتقالی (پتروایس)

۶- جنگ در طبقه سوم (پاول کوهوت)

۷- نبرد (هاوینر مولر)

۸- سربازان (کارلوس خوزه‌ری یس)

۹- در انتظار لفتی (کلیفورد اورتس)

۱۰- قابیل (فردریش کوفمان)

۱۱- معمار و امپراتور آشور (فرناندو آرابال)

نهمین جشنواره فیلم‌های ایرانی تازه نووسیونی

۱- سحوری.

۲- افشین و بودلف هردو مرده‌اند.

۳- دخمه شیرین

۴- فیلمی (آهسته‌گام بردار، له‌سه‌رخ‌ه‌نگاو هه‌ل‌گره‌) ی تازه ناماده کردوه، که

فیلم‌یکی کوردیبه.

بهره‌مه چاپکار اوه‌کانی نه‌جیبه نهمین جشنواره فیلم‌های ایرانی

۱- خاکی دایک، رۆمان، جه‌نگیز نه‌تاتۆف، ودرگیتیران له عه‌ره‌بیبیه‌وه، چاپی به‌که‌م،

- یاخ سه‌مه‌ر، ۱۹۸۶ چاپی دووهم، ئی‌یران، ته‌وریتز، ۱۹۹۲.
- ۲- **به‌هاره‌گریان**، شیعر، ئی‌یران، ته‌وریتز، چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۴
- ۳- **راسان**، کورته چیپۆک، ئی‌یران، ته‌وریتز، چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۴
- ۴- **په‌پووله‌کانی مه‌رگ**، کورته چیپۆک، هه‌ولیتیر، چاپی یه‌که‌م ۱۹۹۸
- ۵- **میژووی داریسیو**، شیعر، هه‌ولیتیر، چاپی یه‌که‌م، ۱۹۹۸
- ۶- **چه‌ک و چیا**، رۆمان، جی‌ت‌س ئۆلد‌رج، وه‌رگی‌یران له‌ عه‌ره‌بیه‌وه، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیتیر، ۱۹۹۹
- ۷- **دره‌ختی گه‌وره و دره‌ختی بچووک**، چیپۆک بۆ مندالان، وه‌رگی‌یران له‌ فارسییه‌وه، چاپی یه‌که‌م، سلیمان‌ی ۲۰۰۰
- ۸- **ئهو پلنگانه‌ی له‌ ته‌ک مندا غاریانداوه**، کورته چیپۆک، وه‌رگی‌یران له‌ فارسییه‌وه، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیتیر ۲۰۰۰
- ۹- **سه‌رده‌می بێ تاوانی**، شانۆنامه، وه‌رگی‌یران له‌ فارسییه‌وه، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای ئاراس، هه‌ولیتیر ۲۰۰۲.